

Ali İhsan Çiftci

1. KİTAP

DİN BİLİM BARIŞI

KUR'AN'I YAŞAMAK

Gelişim Sanat

1. Baskı /Mart 2014

Dizgi ve Baskı Öncesi Hazırlık: Gelişim Sanat Kültür Merkezi
Haşim İşcan Mahallesi 1304 sk. No.34 Antalya // 0 242 247 66 58
Baskı ve Cilt: İrem Matbaacılık / ANKARA

İletişim: alihsan1k@gmail.com

ISBN: 978-605-5281-16-8

*5846 sayılı yasaya göre eserin tüm yayın hakları yazara aittir.

Kapak Tasarım; Türk Öger KOÇ

Ali İhsan ÇİFTÇİ

1. KİTAP

**DİN BİLİM BARIŞI
KUR'AN'I YAŞAMAK**

Gelişim Sanat

İÇİNDEKİLER

1*Hayatın Amacı Nedir? Din ve Bilimin Fonksiyonları	13
2*Kur'an'ın Eğitim Metodolojisi Seçme Özgürlüğüne Saygı	29
3*Madde ve Maddi Varlığın Fonksiyonu	83
4*Kur'an'a Göre Ruh ve Tekâmül İlişkisi	89
5*Kur'an'a Göre Beşer'in Konumu	96
6*Kur'an'da Kadın ve Erkek Sembollerinin Açılımı	101
7*Anne ve Baba Fonksiyonlarının Beşeri Tekâmüldeki Yeri	110
8*Öğrenen Organizasyonlar, Sosyal İlişkiler ve Cumua Namazı	118
9*Öğretici/Mürşit ve Öğrenici/Mürit İletişimi	126
10*Dünya Gezegeni'nin İskân Edilmesi	148
11*Dünya Okulu'ndan Mezun Olan ve Olmayanların Sonrası	155
Ek *Teknik Batıya Karşı Hissi Doğu / Sistem Sorunları	161

ÖZET

Izdırıp; gerçek ihtiyacın bilinmemesinden ve gerçek ihtiyaç bulununcaya kadar, sahte ihtiyaçların peşinden koşmanın sonucu yaşanan bir kısır döngüdür.

*

Cennet; yaşamın amacı değildir. Yaşamın amacına giden yolda geçici bir durak, geçici bir hedeftir.

*

Soru sormayanın ahlakı, zulme isyan etmeyen peygamberi, anlamadan okuyanın kutsal kitabı, aklını işletmeyen Tanrı anlayışı beşere katkı sağlar mı?

*

Ahlaklı, samimi ve akıllı olanın Tanrı anlayışı sorgulanmaz.

*

Din ve Bilimin asli görevleri, her beşerin kendisine sorduğu 'Hayatın amacı nedir, nasıl yaşamalıyız?' sorularına herkesin anlayabileceği şekilde yanıtlar üretmek ve bu yanıtların gereğini yapabilmesi için beşere gerekli araçları sağlamaktır.

*

Dürüstlük ve samimiyet, beşer realitesi için bilinen tüm ibadetlerin öncesinde, bireyin vicdanında tezahür etmedikçe, yapılan tüm ibadetler bireye ve çevresine sadece zarar verir.

*

Korku; beşeri kullanmak isteyen varlıkların, beşerin hata yaparak rahmet ve merhametten uzaklaşması için düşünme mekanizmalarına yaptıkları obsesif müdahalelerdir.

*

Merhameti ve rahmeti sonsuz olan Allah'tan korkulmaz. Merhamet ve rahmet ilkelerine uymayarak, Öz ruhundan üflenecek olan nefese muhatap olamadan, yer yüzünde '*cıvık bir balçık*' gibi yaşamaktan sakınılır.

*

Bir bilgiyi, yeni sorular ile karşı tez ileri sürmeden, ego kaynaklı sabit fikirler, çıkar ilişkileri ile geçmiş bilgilerin arkasına sığınarak reddetme eylemleri, insanlık için bulaşıcı ve tehlikeli bir korkaklıktır.

*

Artı, eksi, pozitif, negatif, erkek, dişi, canlı, cansız, hepsi hayrın, iyiliğin, güzelliğin eseridir. Bu kavramlardan hiçbiri kötü, ya da bir diğerine karşı üstün değildir. Kötü veya değersiz olan, yaratılmışların etkileşimlerindeki denge halinin, geri, yani devrini tamamlamış realiteler etkisi ile bozularak, ikililerin etkileşiminin değer-hayır üretmez hale getirilmesidir.

*

Hiç şüphesiz ki; bir zamanlar cennet olan mekânlar, şuur seviyesindeki ilerlemelere bağlı olarak, zamanla cehennem olacak, aynı şekilde bazı varlıklar için cehennem olan mekânlar, başka şuur seviyelerindeki varlıklar için ulaşılması çok zor olan cennetler olarak anılacaktır.

*

Binlerce yıldır tüm kutsal kitaplar ve peygamberler insanlığın hem Dünya hem de ahiret hayatını kurtaracaklarını, huzurun kaynağı olduklarını söyledikleri halde, Dünya'nın bugünkü durumuna baktığımızda ya peygamberler ve kutsal kitaplar yalandı, ya da birileri insanlığa binlerce yıldır din adına, peygamberler adına ve hatta Allah adına yalan söylüyor olmalı.

*

Peygamberlere atfedilen hadislerin, gerçek olup olmadığına ayrılan zaman ve beyin gücü, Kur'anı anlamaya ve anladđını yaşama çabalarına ayrılıysadı, Dünya bugünkü durumda olmazdı.

*

Sömürülen halkların sorunlarının kökeni, sezgi melekelerini kullanarak güzel ahlak ilkeleri ile aklını işletmek yerine, zihinsel tembelliklerini ilahi torpil ile kapatma hevesleri yüzünden, hala dua ıkırıkları, zikir tespikleri, mantralar, türbe adakları, veya bezler asarak, beyin hc-relerinde ve enerji alanlarında oluşturdukları hasarlar sonucunda, akl melekelerinden kendilerini, kendi elleri ile mahrum bırakarak, aklını işleten emperyalistlerin köleleri haline gelmeleridir.

*

Dünya Fakültesi'nden mezuniyet bilgisi, beşerin tüm varlığı ile Allah'tan başka bir ilah olmadığının şhadeti haline gelmesi gerektiğinin idrakidir.

ÖNSÖZ

4 kitaplık bir serinin birincisi olarak yayınladığımız bu kitabımızda geçen konularda derinlemesine araştırma yapmak isteyen okuyucular aşağıdaki kaynaklara başvurabilirler.

- 1* Kur'anı Kerim ve Türkçe Meali - Prof. Dr.Yaşar Nuri Öztürk
- 2* Thomas'ın İncili –Çev. Ergün Arıkdal
- 3* Allah - Dr.Bedri Ruhselman
- 4* Yay ile Ok Atış Sanatında ZEN - Eugene Herrigel
- 5* Sevinç ve Güzellik Âlemleri –Albert PAUCHARD
- 6* Hz. Muhammed'in Hayatı - Muhammed Heykel
- 7* Sadıklar Planı Ruhsal Tebliğler - RM yayınları
- 8* Ruhçuluğun ve Ruhsal Tebliğlerin Özellikleri - Alan Kardec
- 9* Zen Budizmi Yolu- Eugene Herrigel
- 10*Zohar "İhtişamın Kitabı"-Prof Gershom G.Scholem
- 11*Bilimsel Devrimlerin Yapısı-Thomas S.Kuhn
- 12*Tarihselciliğin Sefaleti –K.R.Popper
- 13*Büyük İnisiyeler –Edouard Schure
- 14*Bagavatgita –Emil Senart
- 15* Popol Vuh –Maya Kişe'lerin Kutsal Kitabı - Raphail Girard
- 16*İlahi Nizam ve Kainat –Dr.Bedri Ruhselman
- 17*Sonsuz Yüce Yol -Mehmet Fahri Öğretici
- 18*Dinde, Bilimde ve Metafizikte Zaman Enerjisi - Murry Hope
- 19*Bilim Felsefesi-Cemal Yıldırım
- 20*Felsefe ve Bilim Adamlarının Kendiliğinden Felsefesi - L.Althusser
- 21* Dertli Dolap-Nezihe Araz
- 22*Tibetin Ölüler Kitabı-Çev. Suat Tahsuğ

23*Ruh ve Kainat -Dr.Bedri Ruhselman

24*Dogonlar'da Sirius Gizemi - Haz. Alparslan Salt RM Yayınları

Amacımız, Dünya Okulu'nun yetiştirecek olduğu beşer şuurunun alabileceği bilgi kapasitesinin üst sınırı olan ve bu nedenle son din olan İslamiyet'in haber verdiği ilahi irade kanunlarını, ruhbilim felsefesi çerçevesinde ele alarak, bireylerin yaşamdaki fonksiyonlarını, amaçlarını, daha doğru algılamaları ve beşerlikten insanlığa giden yolda güzel ahlak ilkelerini hayata geçirebilmeleri konusunda, Kur'andaki bazı sembolleri açarak bir parça katkı sağlamaktır. Kur'an ayetlerinin mealinde Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'ün eserinden yararlanılmıştır. Bu kapsamda Kur'an'da Müzzemmil Suresi'nin 4. ayetinin emri olan, kendi dilimizde, düşünce düşünce okuyarak, dinimizi anlamamızın yolunu açan Mustafa Kemal Atatürk'e, O'nun görevlendirmiş olduğu Elmalı'lı Hamdi Yazır'a ve bu aydınlık çabanın sonuçsuz kalmasını, köreltilmesini, felsefi çalışmaları ile engelleyen ve bizlere Kur'an ayetleri konusunda bilimsel çalışmaları ile yeni ufuklar açan Prof.Dr Yaşar Nuri Öztürk'e içtenlikle teşekkür etmek boynumuzun borcudur. Şayet, Türk milletinin ve tüm insanlığın köleliğe karşı mücadelesinde, yüzyılımızda hala İslamiyet ve Anadolu insanı, bir umut ışığı olarak duruyorsa, bu; Mustafa Kemal Atatürk, Elmalı'lı Hamdi Yazır, Dr. Bedri Ruhselman, Ergün Arıkdal, Prof.Dr Yaşar Nuri Öztürk gibi adını bildiğimiz, bilmediğimiz birçok kahramanın çektikleri çileler, korkusuzca yaptıkları çabalar ve yalnızlığa karşı koyabilme güçleri sayesinde. Kitabın yazılış amacı da, bu çilekâr ve korkusuz kahramanlara olan borcumuzu ödeme gayretimizden başka bir şey değildir.

Sembol açılımları ve dinler tarihi konusunda paylaştığımız fikirlerimizin oluşmasında, özellikle önsözdeki kaynaklardan yararlanılmış olmakla birlikte, benzer konuları içeren yaklaşık sekiz yüz kitaptan elde edilen bilgilerin sentezlenmesinden elde edilmiş olmaları nedeni ile yazar hiçbir şekilde buradaki bilgileri sahiplenmemektedir. Aşağıdaki bilgilere Alak Suresi'nde ve Kalem Suresi'nde aktarılan öğrenme metodolojisi ile ulaşılmıştır. Dolayısıyla kitap, içeriği kaynak gösterilmek sureti ile yazılı kaynaklarda kullanılabilir. Bunun yanı sıra, her ne kadar içeriğindeki bazı sembol açılımlarına katılmasam da; sosyal yaşamlarımızdaki çarpıklıklar, adaletsizlikler, yozlaşmalar, akılsızlıklar, özellikle de sosyal bilimlerdeki tutarsızlıklar hakkında göstergelere ulaşmak isteyen okuyuculara zamanın ruhu (zeitgeist) belgeselini izlemelerini öneririm. Bu kapsamda 2001 yılında yazılmış olan bir makaleyi fikri bütünlüğümüzün değişimi hakkında bilgi vermek, felsefe, bilim felsefesi ve bilim hiyerarşisine örnek olması amacı ile 2. kitaba hazırlık olarak kitabın son bölümüne eklemeyi uygun gördük. Yolunuz açık olsun.

Kitapların on bir yıllık hazırlık sürecinin son bir yılında, birçok kez yayınlamaktan vazgeçmek üzere iken, özellikle taslaqları bıkmadan okuyarak, soruları ile konuların detaylandırılması konusunda, yönlendiren ve 60 sayfalık kitabın bu kapsama ulaşmasını sağlayan farklı mesleklerden, onüç fedakâr varlığa tüm emeklerinden dolayı içtenlikle teşekkür ederim. Kitaplarda bulacağınız her türlü nezahet, hizmet arzusu, öncelikle Allah'tan, sonrasında da bu çok değerli dostlardandır.

1* Hayatın Amacı Nedir?

Din ve Bilimin fonksiyonları

Din ve Bilimin asli görevleri, her beşerin kendisine sorduğu, “hayatın amacı nedir, nasıl yaşamalıyız,” sorularına herkesin anlayabileceği şekilde yanıtlar üretmek ve bu yanıtların gereğini yapabilmesi için beşere gerekli araçları sağlamaktır.

Yeryüzündeki denge unsurunun temel prensibi olarak, en küçükten en büyük yapıya kadar, her zerrede artı ve eksi kutuplar olarak müşahade edilen ikilik (düalite) sisteminin, bilgi sistemindeki tezahürü Din ve Bilim olarak gerçekleşmektedir. Binlerce yıldır Din ve Bilim arasındaki egemenlik mücadelesi gibi gösterilen, bilgiyi insanları sömürme aracı olarak kullanma eylemleri, derin toplumsal yaraların açılmasına sebep olmuş, görevleri insanlığa hizmet olan bu iki ulvi kurum, zalim yöneticilerin maşası olan din ve bilim yobazları nedeni ile insanlığa büyük acılar çektirmişlerdir. Tabii ki her iki kurumda da insanlığa eşsiz hizmetler sunan, haklarını hiçbir şekilde ödeyemediğimiz yüce gönüllü varlıkların hizmetlerini inkâr etmek mümkün değildir. Ancak beşer nüfusu ilahi bir rahmet sayesinde geometrik dizi ile artmasaydı, ya da her ailenin tek çocuğu olsaydı, bu yüce gönüllü insanların tüm fedakârlıklarına rağmen, yeryüzünde insan soyu çoktan tükenmiş olurdu. Bu durumda birilerine, bilinen tarihten

bu yana, Din ve Bilim adamı olduklarını iddia edenlerin, teknoloji üretenlerin çoğunluğu, bilerek ya da bilmeyerek, “aslında insan soyunu yok etmek için mi çalışmaktadırlar” sorusunu artık sormamız gerekiyor. Çünkü Din ve Bilim arasındaki bu yapay çekişme ya da çelişme çözülemediği sürece, beşerden insanlığa giden süreçte, huzur sağlanamayacak gibi görünüyor.

Bu kitap; “Neden yaşıyoruz? Hayatın amacı nedir?” sorularının yanıtlarını araştırırken, bir yandan da üretilen, üretilecek yanıtların tutarlılığını aktarabilmek için, Kur’an’da müteşabih/yoruma açık ayetlerde geçen sembollerin anlaşılmasında Kur’an’ın eğitim metodolojisine başvurarak, derin toplumsal yaraları iyileştirecek önemli bir adım olan, Din ve Bilim barışına katkıda bulunmak amacı ile kaleme alınmıştır. Bu kapsamda öncelikle kutsal metinlerdeki sembollerin layığı ile değerlendirilebilmesi için, Kur’an’daki eğitim metodolojisinin anlaşılabilirliği konusunda öneriler sunduk.

Genel olarak teoloji konusunda yapılan felsefi çalışmalarda, güncel hayatın pratikleri/çelişkileri hakkında, herkese/her realiteye hitap edecek yanıtlar vermek yerine, belli bir zümreye hitap edecek yanıtlar üretmek, felsefe ile uğraşanların sıkça düştükleri bir hatadır. Gerçekten de ilahi aşk konusunda birazcık esintiler alan düşünür için, dünyevi olan her şeyin önemi kaybolabilir. Bu yapılan hatadan eninde sonunda vazgeçilse de, süreç içerisinde felsefe ile uğraşmanın hazzı, bu türden çalışmaların günlük hayattan uzak kalmasına neden olmakta ve üretilen cevheri fikirler, gündelik yaşantının içerisinde kaybolmuş bireylere ulaşamadığı için, ilahi aşkın ya da felsefe ile uğraşmanın mutluluğu toplumun diğer bireyleri tarafından çok geç yaşlarda tadılabilmektedir. Bunun sonucunda da

ulvi bilgilerle örtüşmeyen garip bir mürit, mürşit, topluluk ilişkileri içinde pırıl pırıl insanların fikrî yapıları çürütülerek toplumsal çöküşe/köleliğe bilmeden destek olunmaktadır. Oysa 20 li yaşlardan itibaren beşer “Neden yaşıyorum? Hayatın amacı nedir?” sorularını sormazsa, yanlış ya da eksik yaşam eğitimi nedeni ile kutsal kitapların ilahi rahmetinden nasiplenmeden din ve bilim yobazlarının dogmatik, nefsanî, ilkel yanıtlarını, ezberi olarak kabul eder ve bu iki soruya akılcı yanıtlar üretilmezse, büyük bir ilahi fırsat olarak kendisine sunulmuş olan beşeri hayatını, ilerleyen yaşlarında ya yobazlığın karanlık dehlizlerinde, ya da tamamen dünyevi zevkler içerisinde, bilerek ya da bilmeden zalim yöneticilerin hizmetkârı olarak harcayacaktır.

Son yüzyıllarda Batıda ve özellikle Avrupa’da rahipler ve dini kurumlar, giderek inandırıcılıklarını yitirmişler ve samimiyetten nasibini alamamış taraftarları, çıkar çeteleri, kilise adına, din adına, katliamlar yaparken, şifacıları ve birçok masumu cadı avı gösterilerinde yakmışlar, para karşılığında tanrı adına günahları affetmişler(endüljans), buna karşın bazı yöneticiler, bilim insanları ve ruhban sınıfı ise, gerçekleri bilmelerine rağmen kendi küçük dünyevi menfaatleri uğruna bu ahlaksızlıkları görmezden gelmişlerdir. Değerli okuyucular, Martin Luther’in İncil’i Almancaya çevirmeye çalışmasının ve din aracılığı ile para kazanılmasına karşı çıktığı olayların neden ve sonuçlarını araştırırlarsa, günümüz İslam coğrafyasında yaşanan bazı olaylarla ilginç bir şekilde birçok ortak noktalar bulacaklarına inanıyorum.

Bu bilgi yobazlığının, yani din ve bilimden çıkar sağlama, bilgi farklılığından ekonomik üstünlük sağlama uğruna insanlara acı çektirme sapkınlıklarının karşısında, bir

tepki olarak, akılcılığın giderek yaygınlaşmasının, iki önemli sonucu olmuştur.

Birincisi; Ulvi, vahiy kaynaklı bilgilere göre denge mekanizmasında negatif tarafta bulunan fiziksel bilimler ve akılcılık insan yaşamında giderek çok daha belirleyici hale gelmiştir.

İkinci önemli sonuç ise; Ruhbilim felsefesinin geniş toplumsal kesimlerde ulvi bilgilerin anahtarı olarak kullanılmasını ve yobazlıktan materyalizm tuzağına düşmeden uzak kalınabilmesini sağlaması olmuştur.

Rönesansla birlikte, özellikle fiziksel bilimlerin, dinsel yobazlık baskısı olmadan, sadece çıkara dayalı akılcılığa yönelişinde, ulvi bilgilerden nasiplenmemenin doğal sonucu olarak, teknoloji denetimsiz bir hızla ilerlemiş ve maddi inkişaf hızı, ruhsal tekâmül hızına göre çok artarak, maddeci, materyalist, merhameti dışlayan bir dünya görüşünün egemenliğine yol açmıştır.

Maneviyattan, merhametten kopuk, materyalist bir dünya görüşünün getirdiği ekonomik ve askeri güç, aynı teknolojik atılımı yapamayan ülkelerin açık ya da gizli sömürgeler haline dönüştürülmesine yol açmıştır. Teknolojik üstünlüğe sahip sömürgecilerle başa çıkamayan ezilmiş toplumların çoğunluğu ise, zulüm karşısında çaresiz kalan her beşeri nesilde olduğu gibi, son çare olarak tanrılarına yönelmişler, ancak akıllarını işletme konusundaki tembellikleri ve sadece mensubu olduklarını zannettikleri dinden dolayı kendilerine ilahi ayrıcalık tanınacağı saf-sataları/ beklentileri nedeni ile emperyalizmin kontrolü altındaki din yobazlarına tabi olmuşlardır. Bunun sonucunda da, tüm iyi niyetli çabaları, din dışı bir biat kültürüne dönüşerek, yine sömürgecilerin ve bölgesel hizmetkârlarının işine yaramıştır. Oysa mensup oldukları

dinden dolayı ilahi bir ayrıcalık içerisinde olduğunu zan-
netme fikri, yine emperyalistlerin ve yobazlarının tuza-
ğından başka bir şey değildir. Önemli olan kendimizi han-
gi dine mensup saydığımız değil, düşünsel ve eylemsel
fiillerimizin hangi dinin ve /veya felsefi kültürün gerekle-
rini yansıttığıdır.

Bir topluluğu veya bir dini temsil ettiğini veya mensu-
bu olduğunu iddia eden riyakâr, psikolojik sorunları olan
birçok kişi, kendi zamanlarının çıkar çevreleri tarafından
popüler hale getirilerek, kurtarıcı, şih, şeyh, papa, mehdi
adayı, halife, haham, üstad vb. saygın unvanları kullana-
rak, toplulukların önderliğine sunulmuştur. Bu kapsamda
Hıristiyanlık tarihindeki birçok tutarsız bilgilere ve olayla-
ra rağmen Hıristiyanların Thomas'ın İncil'ini baz alarak 4
incili sorgulamamaları da ilginçtir.

Yukarıdaki satırlarda anlatılan acı olaylarda, öncelikli
sorumluluk; hastalıklı din veya bilim yobazlarının değil-
dir. Asıl sorumluluk, o hastalıklı yapıları çıkarları uğruna
görmezden gelerek, hatta destekleyerek, 4 İncil'le, İsla-
miyet'teki 4 mezhep arasındaki şaşkırtıcı benzerliği gör-
memekte direnen ve;

ŞURA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:268

*14: Kendilerine ilim geldikten sonra, sadece araların-
daki kıskançlık ve azgınlık yüzünden fırkalara bölündüler.
Eğer belli bir süreye kadar erteleme sözü Rabbinden gel-
miş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Onların
ardından Kitap'a mirasçı olanlar da onun hakkında, işkil-
lendiren bir kuşku içindedirler.*

Mealindeki Kur'an ayetlerini görmezden gelip, camilerde yıllarca Hz. Ali ve ailesine beddua okutulurken sesini çıkarmayan ve gerekli tavrı almayan akademik çevrenin, yöneticilerin ve aklını yeterince kullanmayan, aşağıdaki ayetteki uyarıya rağmen kendisini hala doğru yolda zanneden, duyarsız topluluklarıdır.

EN'ÂM SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf 222

129: İşte biz, zalimlerin bir kısmını, bir kısmına, kazanır oldukları şeyler yüzünden bu şekilde dost/yardımcı/ yönetici/ önder yaparız.

Bu ve benzeri olaylar, bir yandan insanları ilahi vahiyden, hak yolundan uzaklaştırırken, diğer bir yandan sezgi ve akıl melekesini geliştirme yöntemlerini kullanan yüce gönüllü vazifeliler, ruhbilim/spiritüalizm adı altında yeni bir din bilim sentezini ortaya koymuşlardır.

Vicdan mekanizmasını harekete geçirecek yeni bir ışık kaynağı olarak, hem bilimsel gerçeklerin, hem de ruhsal gerçeklerin sentezini yaparak, din ve bilim barışını sağlamak üzere harekete geçen vazifeli ruhbilimciler, Yüce Yaratıcı'nın sonsuz alemlerden süzülerek gelen ışığını, Dünya Fakültesi'nden mezun olabilme potansiyeli olan varlıklara ulaştırma fonksiyonunu üstlenmişlerdir. Bu fonksiyonları gereği, bir yandan mezun olacıklara gidilecek yeni tekâmül sistemleri hakkında ipuçlarını vermişler, bir yandan da sınıfta kalacak öğrencilere son bir бүтүнleme hakkı için kendilerini feda etmişlerdir.

Tabii ki geçmişte sahte peygamberler, din adamı unvanlı riyakârlar olduğu gibi, günümüzde de bu yeni oluşumdan çıkar sağlamak isteyen zamane Samirileri, med-

yum, falcı, kâhin, mehdi, parapsikolog, şifacı, üstad vb. isimlerin arkasına saklanarak, son dönem beşeriyeti içerisindeki ruhsal anlamda tembelleşenlere, ruhbilim yobazlığını seçme şansını sunarak, şeytanın saptırma, oyalama ve/veya geciktirme görevine bilerek ya da bilmeden hizmet etmektedirler.

Daha çok görevleri mana dejenerasyonuna yol açarak, fikri seviyede karmaşa çıkarmak olan bu tür yobazlıktaki dejenerasyonu doğru algılamanın ve etkilerinden kurtulmanın gurur/kibir analizinden sonraki ikinci önemli adımı, kıskançlık konusunda yapılacak çalışmalardır. Kıskançlık hali; imrenme, tutku, istek gibi kavramlarla yumuşatılmaya çalışılsa da, aslında iblisin hedefine ulaşmadığı, ya da hedefine giderken maşa olarak başka bir beşeri tercih etmesi sonucu, yarı yolda bıraktığı maşa beşer artıklarının, sefil yalnızlıklarına yoldaş aramak ve arada kalmış hallerini diğerlerine bulaştırmak için kullandıkları, bir kompleks haldir. Bir anlamda bizim sahip olduğumuza başkasını layık görmemek gururun, sahip olmadığımızı başkalarını layık görmememiz hali ise kıskançlığın tezahürüdür. Her iki halde, bireyin maddeye olan zaafının, tutkusunun maddeye mevkiye sahip olup olamamasına göre farklı görüntü sergileyen davranış şeklidir. Kısaca gurur/kibir ve kıskançlık aynı hallerin, farklı görünen iki yansımasıdır. Egonun kıskançlık olarak tezahür eden bu halinin incelenebilmesi, algılanabilmesi ve kontrol altına alınabilmesi için öncelikle bazı kavramlardaki mana dejenerasyonunu iyi algılamak gerekmektedir. Günümüzde bilginin daha açık hale gelmesinin, maddedeki tezahür süreci nedeni ile mana dejenerasyonu geçmişe oranla çok daha hızlanmıştır.

Birçok yeni kozmik tesir ağının maddedeki yansıması-

nın sonucu olarak, maddenin alışılmadık tepkileri/tesirleri gibi görünen yansıma tesirler, zaaflarına tabi beşer tarafından bizzat tesirin sebebi, kaynağı gibi algılanarak, ruhsal kavramlar ile maddesel kavramların birbirine karşılaştırılması veya eş tutulması şeklindeki anlayışların kabul görmesine sebep olmaktadır. (Bu konuda ruhsal tesir ve etkilere “enerji” deme alışkanlığı bir örnek olarak incelenebilir). Hâlbuki Ruh ve Madde ayrımı, bir ikiliği değil, çok daha anlamlı bir BİR’liği anlatmaktadır. Dolayısı ile Ruh ve Madde kavramlarının ayrı olarak algılanması dejenerasyonun önlenmesi açısından önemlidir. Aksi takdirde maddenin önemi ya da kıymetini keşfetme heyecanı veya telaşı ile, Ruh ve Madde bütünlüğü anlayışında ciddi tuzaklara düşülerek, sözde çağdaş görünümü, garip bir spirütüel bilimsellik sanısı ile, dejenere bir anlayışın suni tatmini içerisinde kalabiliriz. (Tam da burada Hz. İsa’dan aktarılan “Eğer Beden, Ruhtan dolayı olmuş ise bu harikadır. Ama şayet ruh, bedenden dolayı olduysa bu harikanın harikasıdır.” sözünü hatırlamakta fayda var.) Mana erozyonu, daha çok ilahi irade kanunlarına realite dışı tabi olmaya çalışmanın bir sonucu olarak -ki zirvesi Şirk’tir- ortaya çıkmaktadır. Bu halde, kavramın asıl nüvesi değişmemekte, fakat fonksiyonu veya etkileşimi değişmektedir. Mana dejenerasyonu ise, son tufandan önceki geri seviyeli bir realitenin, ilahi irade kanunlarına tabi olmak çabası içerisinde olan günümüzdeki varlık sistemlerine, aracı/yönlendirici olmaya çalışması ile ortaya çıkmaktadır. (Bu durumu sınıfta kalan öğrencilerin, yeni gelenlere, bir yıl önceki, başarısız tecrübelerini hakikat bilgisi gibi sunma tutarsızlığı da denilebilir). Bu konudaki en belirgin dejenerasyon örneği, insanlık tarihinde hiçbir kutsal metinde yeri olmadığı halde, ulvi faaliyetlerin günümüzde ruhban sınıflar tarafından yönlendirilmeye ça-

İşılması gafletidir. Kur'an'da bahsedilen Samiri ve Harun Peygamber, Musa Peygamber diyalogunun aktarıldığı ayetler, bu konuda üzerinde araştırma yapılması gereken örneklerdir. Taha suresi 96.ayette geçen Samiri'nin içerisine düşmüş olduğu sefalet, tüm devirlerdeki bazı dinsel ve özellikle de günümüzde, spiritüel görünümlü faaliyetler için de söz konusu olabilir. Özellikle Samiri psikolojisinin incelenmesi, din ve bilim adamlarının vicdan sesinden arada sırada rahatsız olanlarının, vicdani sorunlarının çözümünde çok yardımcı olabilir. (Bu konu Bilim Felsefesi ve Sistem Sorunları makalelerimiz de farklı ifadeler ile detaylı olarak ele alınmıştır.) Sonuç olarak ruhban sınıfın oluşması bir dejenerasyon, beşerin kutsal metinleri yorumlarken temel prensiplere ters düşmeden, farklı yorumlarındaki eksikliklerden dolayı, kendilerinde bir anlayış üstünlüğü olduğu zannı, mana erozyonudur. Dolayısı ile dejenerasyondan uzak kalabilmenin en emin yollarından biri, kutsal metinlerde ısrarla vurgulanan **ortak prensiplere** (on emir, 8 altın kural, helal kazanç, israftan uzak dur, yalan söyleme, aldatma vb. gibi) sadık kalabilmektir. Sonuçta her türlü dejenere faaliyette olduğu gibi, üretkenlikten uzak parapsikoloji de, beşerin, ait olma duygusu, sadakat duygusu, seçilmişlik duygusu, geleceği bilme kaygısı, ölüm korkusu, olağanüstü yeteneklerini geliştirme vb. bazı zaaflarına hitap eden, sözde ruhsal tebliğler ile, bizlere binlerce yıl öncesinin dünyevi bilgilerini, sanki yeryüzüne yeni veriliyormuş gibi sunarak, eski (şimdiki geri) realitelerin tesir merkezleri tarafından oyalanmamızı sağlamaktadır. Bu durumdaki varlıkların halini bazı yüksek seviyeli bilgi kitaplarında geçen "Yolun oyuncağı olmak" ya da "kendini bir yolda zannetmek" cümleleri gayet net bir şekilde özetlemektedir. Özellikle dünya hayatlarında bir şekilde ufo, parapsikoloji vs konularından

haberdar olup, Şu veya bu seviyede parapsikolojik fenomenlerle ilgilenmiŐ varlıklarla dezenkarne olduktan (öldükten) sonra kurulan irtibatlar, size Şu veya bu galaktik konseyden sesleniyoruz, astral abiniziz, mantal ablanızız, sizin çobanlarınızı gibi çalıntı sembollerle, devre sonu tesirinin etkisindeki açık bilginin susuzluğunu hisseden, son kurtuluş/sıçrama bilgisine muhtaç haldeki birçok varlığı geçici bir tatmin duygusu ile oyalayarak asıl bilgiden uzaklaŐtırmakta ve zaman kaybettirmektedirler. Bahsedilen türden galaktik konsey ya da gelişmiş varlık sistemlerinin irtibatı ve bilgi aktarım örneklerini peygamberlerin veya üstadların yaşamlarında gözlemlemek mümkündür. (Bir kez daha vurgulamakta fayda var. Bu ve benzeri konularda bir anlayıŐa sahip olabilmek için Vazife, Verite, Plan, Melek, Gaye sembolleri üzerinde farklı kutsal metinlerden kıyaslamalı olarak çok yoğun bir çalışma yapılması gerektiğine inanıyorum. Sadıklar Planı celseleri bu konuda da bir tedrisat sistemi olarak örnek alınabilir.)

Mana dejenerasyonuna kapılmamak, bizleri kişisel ve/veya toplumsal obsesyonlardan kurtaracak tek yöntemdir.

Enteresan olan ise, tüm dinlerde keramet, mucize, olarak görünen konular ruhbilimi tarafından, bilimsel temellerine inilerek ele alınmasına rağmen; kendilerinde mucizevî yetenekleri hak gören bazı yobaz din adamları, ruhbilimi tarafından bilimsel ispatları yapılan kerametlerin bilimsel temellerine ısrarla karşı çıkmıŐlar ve bir esrarlı gizem havasından çıkar sağlamaya devam etmişlerdir. Birçok bilim adamı unvanı olanların da, ruhbilim tarafından yapılan bilimsel çalışmaları reddederek, yobaz sınıfla, bilerek ya da bilmeden aynı tarafta yer alması gerçekten üzüntü vericidir.

Günümüzde ruhbilimi, özellikle de akademik çevrelerde çok kısıtlı bir kabul görmüştür. Bu kapsamda Bilimsel ruhculuğun kayıtlara geçen ilk öncülerinden Alan Kardec, Albert Pauchard, Dr. Bedri Ruhselman ve Ergün Arıkdal çalışmaları ile, kendilerinde bir dini temsil yetkisi görenlerin yıprattığı, dejenere ettiği ilahi gerçekleri, 20.yy akılcılığı çerçevesinde, bilimsel temelleri ile yeniden insanlığın hizmetine sunmuşlardır. Özellikle; Milletlerarası Spiritüalizma Federasyonu'nun Stockholm Kongresine sunduğu raporu ile Dr. Bedri Ruhselman, neospiritüalizmin kurucusu olarak kayıtlara geçmiştir.

Ruhbilimi dışında kalan bilimsel alanlarda ise, sömürgeci güç odakları, akılcılık çağında yeniden yeşeren sosyal ve fiziksel bilim alanlarında faaliyet gösteren bilim adamlarını, çıkarları doğrultusunda kullanmak için yönlendirmeye başlamışlardır. Bunun ibret verici örneklerini evrim teorileri ile C. Darwin ve H.Spencer'de görürken, üretim ve paylaşım alanlarında ise A.Smith, F.W. Taylor, M.Friedman'ın bizim anladığımız anlamda bilim ve bilim felsefesinin etik değerleri ile örtüşmeyen uygulamalarında rahatlıkla görebiliriz. (C.Darwin ve H.Spencer'ın, hayvanlar âlemindeki zor durumda kalana yardım etme ve dayanışma uygulamalarını, sadece kazları gözlemleyerek bulabilecekleri halde, bilimsel çalışmalarında kazlardan bile yeterince nasiplerini alamadıkları görülmektedir.) Yukarıda adı geçen bilim adamı unvanlı kişiler ve takipçileri hayatın rahmet ve merhamet yönünü müşahade edememişler, acımasız rekabetin ve doğa şartlarına adaptasyon yeteneğinin, gelişmenin en önemli aracı olduğunu savunarak, bu acımasızlığı ilahi bir prensip gibi sunmuşlar ve ekonomik gücü elinde tutanların zorbalıklarını teorik seviyede legalleştirmeye çabalamışlardır.

Asıl ilginç olan ise zayıf ve güçlünün doğal ayıklanma ilişkisi üzerine kurdukları teorilerinin, farklı canlı türleri arasında av, avcı ilişkisi olduğunu görmezden gelmeleri, yer yüzünü hayatın ilk başlangıç yeri zannederek, farklı evrimsel dönüşümleri, doğal şartların adaptasyonu nedeni ile ürediklerini, aynı şekilde insanlığın tek tür olduğunu unutarak, doğadaki av, avcı, güçlü zayıf ilişkilerinin beşeri ilişkilerde de olması gerektiğini savunmalarındır. Acaba, bu saygın bilim adamları için koyunlar hangi beşer grubunu, çakallar hangi tür beşeri temsil ediyor ya da kendilerini hangi grupta görüyorlardı. “Binlerce yıldır neden bir maymun organizması beşeri yapıya dönüşmemekte inat ediyor” diye sormak gerekiyor. Ya da bir diktatör çıkıp insanları fiziksel güçlerine göre tasnif ederek, belirli gücün altında kalanları yok etmeye çalışsaydı, kendileri için verilen karara saygı duyarlar mıydı?

(İlgilenenler için; Maddi varlık ile Ruhsal varlığın ortaklaşa kurduğu her türlü bedeni yapıdaki doğal şartlara adaptasyon yeteneklerini geliştirme faaliyetleri, bir ayıklanma süreci değil, tam tersine bir yardımlaşma süreci olup, Beşerî yapının dışındaki farklı şuur seviyelerindeki karşılıklı hizmet şekli, her tür için kendine özeldir. Bu hizmet şuurunu, özellikle sosyalleşme faaliyetlerinin arttığı hayvan türlerinde önce kendi sürüsü ile sonra da giderek kendi türü ile dayanışma faaliyetleri olarak tezahür etmektedir. Günümüzde ise farklı hayvan türleri arasında bile zor durumda kalana yardım etme gibi hizmet eylemleri bilimsel çalışmalarla ispatlanmıştır.)

Beşerî ilişkilerde, kendi türüne zarar verme eylemlerinin başında gelen doyumsuz ihtirasın sonucu, hırsla biriktirme vahşiliği, beşer için timsahın ya da kaplanın dışlarından çok daha tehlikeli bir hale gelmiştir. Bu konuda

ekonomik gücün dengesiz dağılımına karşın, adil dağılımın insanlık için önemini ve yöntemini vurgulayan Kur'an'dan çok net bir uyarı;

BAKARA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf 422

219: Sana uyuşturucuyu/şarabı ve kumarı sorarlar. De ki, "Bu ikisinde büyük bir günah vardır; insanlar için çıkarlar da vardır. Ama onların kötülüğü yararlarından çok daha büyüktür. "Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki, "Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin!" Allah, ayetleri size işte böyle açıklar ki, derin derin düşünebilesiniz.

Yukarıdaki ayet, her halükarda kimsenin biriktirme hakkı olmadığını, paylaşımın önemini çok açık bir şekilde vurguluyor. İnfak edilecek olan kırk da bir, ya da onda bir filan değildir. Fazla olanın, olmayana borcu vardır. Ya da olmayanın, fazla olanın işletemediği malında hakkı vardır. Sadece bu ayet bile birilerinin yüzyıllardır "Kur'anı kendi dilinizde okumayın, anlamazsınız," diye neyin mücadelesini verdiklerini anlamaya yeterlidir. Kur'an'da yukarıdaki ayeti okuyan aç, muhtaç bir insanın, kendisini sadakaya muhtaç hale getirenlerin, kendinden aldıklarını, kendisine sadaka olarak verdiklerini anlaması, tabii ki biriktirenlerin, istifçilerin işine gelmeyecektir. (Bu sömürü sisteminin günümüzdeki uygulamalarını zamanın ruhu belgeseli 2.bölümünde bulabilirsiniz.) Burada sıkça sorulan "ben gece gündüz çalıştım, okullarda dirsek çürütüm, alın terimle helal kazandım, istersem paylaşırım, istemezsem paylaşmam, benim gibi çalışmayan birileri ile neden alın terimi paylaşayım?" sorusunun yanıtının

tutarlı olarak verilmesi gerekmektedir.

Bahsi geçen infak/paylaşmak ile ilgili ayetlerden bizim anladığımız; kulluk/şükür fonksiyonunu yerine getirmek, ruhsal tekâmül yolunda mükemmel insana ulaşmak üzere yeryüzüne doğan beşerin, bu konudaki ihtiyaçlarını tamamlamak için, ruhsal tekâmül ihtiyacı çerçevesinde, farklı seviyelerde akıl, zekâ maddeye /bedene hâkimiyet gücü, telepati, sezgi, vb gibi bir takım farklı ruhsal melekelere donanmış olduğunu unutmamızdır. Genel olarak yanlış kullanılan bu yetenekler, ruhsal melekelerin diğer yaratılmışlara karşı, maddi üstünlük sağlamaya araç olarak kullanılabileceği yanılgısıdır. Bu yanılgının doğal sonucu olarak da özellikle beşerler arasında zamanla ekonomik/maddi güç farklılıkları oluşmakta ve bu farklılık, zamanla diğerlerini yönetme, hor görme ve sömürme aracı olarak kullanılmasına neden olmaktadır. Burada anlatılmak istenen ruhsal melekelerin tezahürlerinin para için kullanılmayacağı fikri değildir. Tabii ki para karşılığı şifacılık, öğreticilik, medyumluk yapmak yanlış olmakla birlikte, burada vurgulamak istediğimiz nokta, varlığın yeryüzündeki tekâmülü için kendisine verilen melekelere, istemeden de olsa ekonomik, sosyal üstünlüğe yol açmasının, bizzat kişinin kendisi tarafından defaatle nefis kontrolü yapılarak engellenmesi gerektiğidir.

Her ne kadar beşer, sonraki yaşamlarında ruhsal melekelerinin ekonomik güç üstünlüğüne yol açmasına engel olamayışının sonuçları ile karşılaşacak olsa da, iş işten geçmiş olmaktadır. Kısaca kin, gurur, kıskançlık, hırs, tutku şeklinde tezahür eden davranışlar, aslında sevme ihtiyacı, sadakat, tevazu, birlik duygusu, maddeyi yönetebilme arayışı, tekâmül aşkı gibi ruhsal melekeleri öğrenme ihtiyacındaki beşerin, maddeye hâkim olmak yerine, çev-

reden gelen maddi tesirlerin kölesi haline gelmesinin yansımalarıdır. İşte paylaşma ile ilgili ayetler bu farklı ruhsal melekeler ile ekonomik veya fiziksel gücü başarılı bir şekilde yönetebilecek olanların israftan uzak durarak, bu konuda yetersiz olan diğer yaratılmışlara yardım edebilecekleri ortamları oluşturmaları, kulluk fonksiyonlarının gereğidir. Yoksa infak etmek, iki fabrikası olanın fabrikalarından birini, fabrikası olmayana vermesi değildir.

Mal varlığını zaten sanayide, tarımda, hizmette veya diğer alanlarda üretime dönüştürerek, insanlara yeterli ücretle ekmek kapısı açanlar Kur'an ayetinin infak/paylaşma sistemini hakkıyla yerine getirmektedir.

Önemli olan çalışanların aldıkları ücret ile ailesinin, sağlık, barınma, eğitim, kültürel faaliyet ihtiyaçlarını kimseye muhtaç olmadan, onurlu bir şekilde karşılayıp karşılayamadıklarıdır. Bir işveren, ihtiyacı olan personeline sadece ev kirasını karşılayacak kadar ücret verip, kendisi birden fazla defa hacca gidiyorsa, bir ailenin bir yıllık geliri seviyesinde bir harcamayı, keyfi, konforu, kıyafeti, lüks yaşamı için kullanıyor, yılda bir ay bile kullanamadığı yazlığının aidatı için ödüyor veya herhangi bir kişi sanayiden, tarımdan, hayvancılıktan, eğitimden hizmetten kazandığı gelirlerini rant amacı ile işletilmeyen, üretken olmayan alanlarda mal varlıkları haline dönüştürüyorsa, bu kişinin Kur'an'ın infakla ilgili ayetlerini, aynı şekilde "Alak, Kalem ve Cumua" surelerini ne kadar anladığı tartışmaya açıktır.

Şunu unutmamak gerekir ki; Yaratan'ın lütfettiği yeteneklerle, doğa her canlıya doyma ve barınma imkânlarını sağlamaktadır. Yani birilerimiz gasp etmese, israf etmese, doğa tüm beşeri nüfusu doyurmaya, barındırmaya, sağlıklı bir yaşam sunmaya muktedirdir. Dolayısı ile bir

yerlerde birileri açlık çekiyorsa, barınma sorunu varsa, mal varlığımızın ne kadarının gerçek ihtiyacımız olduğunu sorgulamalıyız. Yaşadığı toplumda her ailenin bir evi olmadan, onlarca dairesi olanların, büyük harflerle kapılarına “Mülk Allah’ındır” , yazıp mülkün işletilmesinde Allah’ın kanunlarına ne kadar uyabildiklerini Kur’an’ı yeniden düşünene düşünene okuyarak sorgulamalarında, kendi geleceklere açısından çok büyük fayda var.

BAKARA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:431

262: Mallarını Allah yolunda harcıyıp, sonra bu harca-dıklarına bir eziyet ve başa kakma eklemeyenlerin, Rableri katında kendilerine has ödülleri vardır. Korku yoktur onlar için, tasalanmayacaklardır onlar.

263: Güzel, yapıcı bir söz, bir affediş, ardından bir eziyet gelen sadakadan daha üstündür. Allah Gani’dir, cömertliğine sınır yoktur; Halim’dir, hoşgörüsüne sınır yoktur.

Okuyucularımız, ekteki makalemizde özetlediğimiz, bilim ve üretim dünyasının acınası durumunun detayını; Thomas Kuhn’un “Bilimsel Devrimlerin Yapısı,” Orhan Kurmuş’un “İktisat Tarihinin Doğuşu” eserlerinde ve evcil hayvanların şampuanları için yapılan harcamalar ile ilgili yayınlanan istatistiklerde inceleyebilirler.

2*Kur'an'ın Eğitim Metodolijisi/ Seçme Özgürlüğüne Saygı

Eskiden vazgeçmeden, yeniye kavuşamayız.

Dünyevî ilişkilerde kural kirliliğine yol açan, denetim sistemlerinin yeterliliği nedir? Denetleyeni kim denetleyecek? Güvenilirliğin kriterleri nelerdir? Sorularının beşeri seviyede yanıtlanmasının zorluğu, tüm beşeri ilişkilerin ve organizasyonların ortak sorunudur. Dolayısı ile günümüz beşeri denetim anlayışı, genellikle önleyici olmaktan daha çok, sorun oluşuktan sonra, tespit sonucu onarım/iyileştirme/ceza ile vazgeçirme sistemine dayanmaktadır. Oysa aslolan, sorun oluşmadan önlemektir. Bindiği gibi herhangi bir organizasyonda, kuralların/yönetmeliklerin azlığı/sadeliği organizasyonun başarısında önemli bir kriterdir. Çünkü kurallar ve ceza sistemi ne kadar detaylandırılırsa/çoğaltılırsa, öğrenmek ve uygulamak o kadar zorlaşmakta ve despot bir yönetim sisteminin altyapısını hazırlamaktadır. Bunun doğal sonucu olarak da bireyler giderek otomatikleşmekte ve seçme özgürlüğüne dayalı vicdan melekleri giderek körelmektedir. Tüm beşeri ilişkilerde güvenilirliğin ilk anahtarı olan kuralların/yönetmeliklerin, sorun oluşmadan önleyicilik potansiyeli, kural kirliliğinin detayları içerisinde yok olmaktadır.

Beşerlikten, insan olmaya doğru giden tekâmül yolculuğunda yeni bir bilgiyi kabullenmek, anlayabilmek için, yapılacaklardan önce, **yapılmayacakları** doğru tanımlamak gerekmektedir. Bu ilkeler, onbinlerce yıldır ilahi vahyin eseri olan kutsal kitaplarda ısrarla vurgulanmaktadır. Son kutsal kitap olan Kur'an'da ise, muhkem ayetlerle, net bir şekilde ifade edilmiş olan;

1*Saldırı veya sağlık sorunu olmadığı sürece, hiç bir canlıya zarar verme

2*Sadakatsizlik yapma, aldatma, hiç bir yaratılmışa aşırı tutku ile bağlanma

3*Çalma. Dini hizmetlerden çıkar sağlama (Yasin sure-si 21. ayet), israf etme

4*Dedikodu yapma, seçme özgürlüğünü engelleme

5*Yalan söyleme

kurallarıdır.

Şayet yukarıdaki yapılmayacakları yapmak konusunda, sebebi ne olursa olsun, hala bir takım bahanelerimiz varsa, bu bizim zil zurna bir fikrî sarhoşluk içerisinde olduğumuzun, ilahi huzurdan ne için vazgeçtiğimizin bilincinde olmadığımızın önemli bir göstergesidir. Alkol alan birinin kanındaki alkol yaklaşık 6 saat sonra etkisini kaybetmektedir. Dolayısı ile alkol alındığında bile ayılma şansı varken, yukarıdaki yasaklar konusunda kendini kandırmakta ısrar eden biri, her anlamda fikri seviyede sarhoştur. Ve tüm şekli ibadetleri de boşunadır. Çünkü yukarıdaki yasaklara uymanın kendisine sağlayacağı ilahi lütfu anlamamakta ısrar etmektedir. Ya yukarıdaki yasaklara uymanın bizlere hiç tanımadığımız bir yaşam ortamı, realitesi, sağlayacağına inanacağız, ya da “tüm çilelere, acılara, yokluklara katlanan başta peygamberler olmak

üzere, filozoflar, evliyalar, dahiler, şehitler hangi hali yaşıyorlardı” diye kendimize sormak zorundayız. Belki de daha fazla gecikmeden, “bu yüce gönüllü insanlar bizim hiç bilmediğimiz, görmediğimiz, tatmadığımız mutlulukları, duyguları yaşıyor olabilirler mi?” sorusunun yanıtını araştırmalıyız.

Beşer yukarıdaki yasaklara uyamadığı sürece, egosunu kontrol etme iradesinden mahrumdur. Dolayısıyla, böyle bir kişinin seçme özgürlüğü yoktur ve yapacağı tüm ibadetler, eylemler sadece egosuna hizmet edecektir. Namaz kılmak, oruç tutmak, hacca gitmek vb ibadetler ancak yukarıdaki yasaklara uyulabildiği sürece kişiye bir şeyler kazandırır. Aksi takdirde yapacağı şekli ibadetleri ve söylemleri, kendisini ve çevresini aldatmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Dinler tarihi, özellikle yobaz ruhban sınıfın bu konudaki acizliklerinin, topluma yansıyan acı sonuçları ile doludur. Bir kişiyi veya kendimizi değerlendirirken, hayatımızda yukarıdaki yasaklara ne kadar uyup uyamadımıza göre değerlendirmemizde fayda var.

Şimdi bu yasaklara uyamama nedenleri ve uyulursa elde edilecek faydaları üzerinde kısaca duralım:

Günümüz dünyasında mutluluk ve huzur hali, gerçek ihtiyaçların doğru tespit edilerek karşılanmasından elde edilebileceği gibi, halüsinasyondan kaynaklanan bir hayal âleminde yaşıyor olmaktan da kaynaklanabilir.

Eğer sağlıklı yaşamının temel şartlarını sağlayacak ihtiyaçların dışında, karşılanmayan bir ihtiyacımız varsa ve bu bizi üzüyorsa, bilin ki o bizim gerçek ihtiyacımız değildir. Birileri bizi kullanmak, sömürmek, alın terimize el koymak için, bize ihtiyacımız olmayan ürünleri ihtiyaç olarak, fark edemeyeceğimiz tekniklerle empoze etmek-

tedir. Bunun sonucunda da, Yaratan'dan ötürü sevilecek yaratılmışlar, beşer için tekâmülün yardımcıları olmak yerine, birer hayal ürünü olmakta ve tüm gerçekliklerini ve fonksiyonlarını kaybetmektedirler. Uzak doğu dinlerinde maya olarak sembolleştirilen veya yalan dünya ile anlatılmak istenen manalar, bu empoze edilen obsesif sanal gerçeklik uygulamalarına dikkat çekmektedir. Yoksa yeryüzü veya âlemimiz, tekâmülümüz için çok kıymetli, ilahi bir lütuf olan cevherlerle, bizlerle işbirliği yapmak için eşsiz cömertliği ile hazırdır. Bu ilahi işbirliğinin ilahi bir hizmetkârı olabilmenin tek yöntemi de, her türlü fiziksel veya fikri seviyedeki köleliklerimizden, sarhoşluklarımızdan kurtulma faaliyetlerimizdir.

Buradaki en önemli sorun, sanal gerçekliklerle çevremiz sarılı iken, objektif gerçekliği nasıl algılayacağımızdır. Şayet uyutulmuşsak, birileri tarafından bizlerin düşüncelerine gerçekler yalan, yalanlar ise gerçek olarak aktarılacaklardır baskı altına alınmışsa, neyin gerçeklik olduğunu, obsesif bir etki altında olup olmadığımızı nasıl anlayacağız? Ahlaktan bahsedenler ahlaksızsa, kölelik sisteminin iş birlikçileri din adamı maskesi takmışlarsa, vatansever kimliğinde karşımıza çıkanlar hainse ve bizler de böyle bir sistemin parçaları olarak büyütülmüşsek, gerçekleri yalanlardan nasıl ayırabiliriz? Bu empozisyon tehlikesini aşağıdaki sanal bir örnekle biraz daha detaylandıralım;

Düşünün ki herhangi bir toplulukta hırsızlığın adı beceriklilik olsun, en becerikli hırsıza ödülleri verilsin. En değerli eşyaları çalanlar takdir edilsin. Hatta manevi kavramlar da hırsızlık kültürüne göre putlaştırılarak bu putlar adına ritüeller gerçekleştirilsin. "Devletin malı deniz, yemeyen domuz." anlayışı yaygınlaşsın. En başarılı hırsızlar,

vakıflar, dernekler, uluslararası organizasyonlar kurarak, çaldıklarının çok küçük bir kısmı ile asıl sahiplerine sadaka dağıtsın ve bu faaliyetlerin de ilahlar tarafından ödüllendirileceği, çocukluktan itibaren topluma sürekli empoze edilsin. Din veya beceri kisvesi altında saklanmış kölelik sistemine karşı çıkanların da, ilahlar ve onların temsilcileri olan yöneticiler/din adamları/ruhbanlar tarafından cezalandırılacağı sürekli anlatılsın. Hatta ne olur ne olmaz diyerek, “kendi dilinize çeviremezsiniz, günahıdır!” söylemi ile ilahi vahyi okuma yetkisi de bir zümrenin tekeline verilmiş olsun. Bu toplumda doğmuş bir çocuğa siz hırsızlığın kötü olduğunu, ya da gerçek anlamda ahlaki nasıl anlatabilirsiniz? Yanıt Ahzab suresinde çok sade ve anlamak isteyen herkes için çok net ;

AHZÂB SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf 471

1: Ey Peygamber! Allah'tan kork ve küfre batmışlarla münafıklara boyun eğme! Kuşkusuz, Allah Alîm ve Hakîm'dir.

*2: **Rabbinden sana vahyeditene uy!** Allah, yapmakta olduklarınızdan en iyi biçimde haberdardır.*

3: Allah'a dayanıp güven! Vekil olarak Allah yeter.

Derin bir toplumsal ipnotizma altında isek veya sübliminal etkilerle irademize sürekli müdahaleler yapılıyorsa, uyanmamız bile ipnotizörün parmak şıklatmasına bağlı ise, okuduğumuz kutsal kitapları, dinlediğimiz **gerçeklik bildiricilerini** anlamamız mümkün değildir. Günümüzde, özellikle basın yayın organlarından birçoğu, toplumsal yönlendirmenin en önemli aracı olarak kullanılmaktadır. Bir kanalda vahşet seyrederken acı çe-

ken izleyici, on saniye sonra bir komedi programında gülebilmektedir. Tamamıyla duygusal karmaşa ve duygusal denge bozukluğuna yol açan bu tür uygulamalar, beşeri yapının giderek duyarsızlaşmasına ve ilahi gerçeklerden uzaklaşılmasına, düşünce üretebilme ve akıl melekesini kullanabilme yeteneklerimizin giderek daha da körelmesine neden olmuş ve birçok ülkede kitleler şiddete kolayca yönlendirilebilen bir galeyan sürüsü haline dönmüştür. İşte her topluma peygamberler aracılığı ile ulaştırılan ilahi vahiy kaynaklı bilgiler, insanlığın bu derin ipnoz halinden uyanabilmesi için tek gerçek çıkış yoludur. Yeter ki üzerimizdeki, şuurlarımızdaki yüzyılların çıkar ilişkilerinden oluşan egosal kabukları/anlayışları aşabilelim.

Kesin olan bir gerçek var ki, uyanmak istemeyeni uyan-dıramazsınız. Uyanmak istemeyen, ilahi mekanizmanın zorlayıcı etkileri ile eninde sonunda bir gün, çektiği ızdıraplarla, nefsanî maddesel doyumsuzlukların verdiği acılar içinde kıvrınarak istese de, istemese de uyanma isteğinin kıvılcımları ile tanışacaktır. Bu isteğin harekete geçmesi, kimileri için bir yıl, kimileri için ise bin yıl olabilir. Ancak eninde sonunda ilahi sistemin her yaratılmışına nasip ettiği, varlığın içyapısında bulunan ilahi cevher, varlığa “Ben Kimim?” sorusu ile uyanma ihtiyacını hissetti-recektir. Bu nedenle ilahi bilgi; uyanma ihtiyacını hisse-den, ya da arada sırada ipnotizörlerin etkisinden kurtulup ilahi esinti-yi hissedebilenler için bir şeyler ifade edecektir.

Günümüz dünyasında mutlu, huzurlu, dengeli bir hayatınız varsa ve hayatınızda israfa yer vermeden fedakârlık yapabiliyorsanız, siz bir evliya adayı olabilirsiniz. Yoksa, mutlu, huzurlu ve keyifli bir hayat sürüyor olmamız, insan olarak doğruları yaptığımızın garantisi olmadığı gibi,

bir fikri sarhoşluk içerisinde, hayal âleminde yaşadığımızın da göstergesi olabilir. Örnek olması açısından, durumumuz; açlıktan ölmek üzere olan bir çocuğun başında bekleyen akbabanın fotoğrafını çekerek ödül alan fotoğraf sanatçısından farksız değildir ve eğer ödül sarhoşluğu içinde mutlu ve huzurluysanız, birisi size çıkıp, “Peki fotoğrafı çektikten sonra ne yaptın. Çocuğa ne oldu?” Sorusunu sorabilir.

Şayet herhangi bir şekilde mutsuzluk/huzursuzluk yaşıyorsanız, içsel anlamda acı çekiyorsanız, bu durum uyanma ihtiyacını hissetmeye başladığınızın ve ilahi lütufla tanışmak üzere olduğunuzun belirtileri olabilir. Bu durumda yapılması gereken ilk doğru davranış, kendinize DUR! Demenizdir.

Kendinize dur diyebilecek iradeyi gösterebildiyseniz eğer, bir gününüzü kendinize ayırın. Hiç kimse ile görüşmeden, hiç bir iletişime girmeden, dağ başında bir mağara kadar etkilerden uzak kalabileceğiniz bir ortam bulun. Gerekirse yazarak sorunlarınızı ve sıkıntılarınızı somutlaştırın. Gerçek ihtiyaçlarınızı da sorunlarınızın altına yazın, karşılayamadığımızda bize acı çektiren ihtiyaçlarımızın karşılanması durumunda, bunun kimlere hizmet edeceğini tespit ederek, ihtiyacınızın gerçekliğini anlayabilirsiniz.

Nihayetinde herkesin tek ulvi ihtiyacı vardır; Kendini bilmek, tekâmül etmek ve Rabbini bilmek. Diğer tüm ihtiyaçlar, yukarıdaki gerçek ulvi hedefe ulaşmak için çıkarılan yolculuğumuzda yanımızda bulundurmamız gereken dünyevi azıklardır.

Bu kitap, gerçek ihtiyaçlarımız konusunda bizi sürekli bilgilendiren Kur’an ayetlerinin, sosyal durumlarımıza göre, ruhbilim felsefesi ile yorumlanmasını içermektedir.

Sosyal durumumuz ne olursa olsun, kendimizi nasıl tanımlarsak tanımlayalım, tüm tatmin ihtiyacı içerisinde bulunan haller, gerçek ihtiyaçlarımızın farklı incelik seviyelerinde ortaya çıkmasından başka bir şey değildir.

Kur'an'da güzel ahlak/vazife sezgisi hazırlığı yolunda neler yapmamız, alacağımız önlemler konusunda çok sade, açık ve her okuyanın kolaylıkla anlayabileceği net bilgiler bulunmaktadır. Dolayısı ile kendimizi nasıl tanımlıyorsak, mesleğimiz, sosyal konumumuz, ne olursa olsun, nasıl yaşamamız gerektiği gayet açık ve özellikle de herkesin anlayabileceği bir şekilde Kur'an'da bildirilmiştir. Kur'an'ın önceki kutsal kitaplardan en önemli farkı her beşerî realiteye hitap edebilecek seviyede bir bilgi sistemine sahip olmasıdır. Yeter ki yüzyılların oluşturduğu yobazlıklarımızı, sabit fikirlerimizi sorgulayabilecek cesaretimiz olsun.

Kur'an'ı yaşamak için, öncelikle Kur'an'ı kendi içindeki bütünlüğe uygun olarak okumalıyız. Devamında da yorum yaparken, muhkem ve müteşabih ayetler ayrımını yapmak zorundayız.

HÛD SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:177

1 Elif, Lâm, Râ! Hakîm ve Habîr olandan bir kitaptır ki bu, ayetleri önce muhkem kılınmış, sonra ayrıntılı hale getirilmiştir.

Oysa günümüzde tüm dinlerde yapılan yanlış uygulamalar ve alışkanlıklar, Müslümanların çoğunluğunu da etkilemiş, Kur'an'ın popüler olan surelerini okuyarak, birilerinin tavsiye ettiği surelere, sembollere, tekrarlara takılarak, yaratılmışları sanallaştırdığımız gibi, hakikat bilgi-

leri de günümüzde çoğu kişi için anlamsız hayallere ve tekrarlara dönüşmüştür.

Yüzyıllarca kendi dinimizi, kendi dilimizde okuyamamış/ okutulmamış olmasının sebebi ne ise, Kur'an'ın surelerini iniş sırasına göre ve olay / necm bazlı okutulmamasının sebebi de aynıdır diye düşünüyorum. Kur'an yaklaşık olarak 23 yılda ve yaşanan olaylara bağlı olarak vahyedilen ayetler bütünü olmasına rağmen, yüzyıllardır otorite görülen birçok İslam düşünürü ve lideri, aşağıdaki soruları kendilerine neden sormamışlardır? Ya da soranlar neden belleklerden silinmiştir?

1* Peygamberimiz Muhammed Mustafa, komşu ülkeleri İslam'a davet için elçiler gönderdiğinde, gönderilen elçiler, dilleri farklı toplumlara, önce Arapça öğrenin sonra Kur'an'ı okuruz demişler midir? Yoksa o toplumların dili ile onlara Kur'an'ı okuyarak İslam'a davet etmiş olabilirler mi?

2* Merhamet ve rahmet dini olan İslamiyeti, "tahrif edilemeyeceği" bizzat kendisi tarafından tasdiklenmiş Kur'an'dan öğrenmek yerine, Hz Muhammed'in son günlerinde dahi, ihtilafa düşmüş, sonrasında, halife katliamları yaşanmış bir çağdaki din önderlerinden ve onların takipçilerinden öğrenmeyi neden tercih ederiz? Kur'an'ı okuyup da bulamadığımız nedir?

3* Kehf suresinde bahsi geçen, Şeriat öğretisini bildiren bir kişiye karşı, o kişi peygamber bile olsa, ilim sahibi kulun ona yol gösterebileceğini, ya da bir şeriat öğretisini bildiren kişinin peygamber bile olsa ilim sahibi bir kul yanında olayları anlamakta yetersiz kaldığını anlatan ayetler ile Kur'an-ı Kerim bize ne gibi bir mesaj vermektedir?

4* Halife Osman'a atfedilen; Halife Ebubekir'in derletip Hafsa'ya emanet edilen Kur'an-ı Kerim'i, Halife

Osman'ın Hafsa'dan aldıktan sonra, Hafsa'ya iade etmeyip yakmasının nedeni ne olabilir?

5*Halife Osman, Kur'an ayetlerini neden aslına uygun olmayan belli sure isimleri altında toplamıştır? Kur'an ayetlerindeki, döneminde yaşanan olaylara bağlı olarak, ilahi vahiy ile yol gösterici bir bilgi sistemi ile aktarılma prensibi, hangi kültürün etkisi ile ve hangi amaçla ihmal edilmiştir?

6*Özellikle Alak ve Kalem surelerindeki Müslüman olmanın ilk kuralları olan, seçme özgürlüğünü engelleyene, gücü elinde tutanın zulmüne baş kaldırmayı, mal ve mülkle şırmamış bahçe sahiplerini, kısaca zenginleri uyaran ayetlerle başlayan bir Kur'an, Muaviye'nin uygulamaları için ne ifade etmektedir?

7*Kullarını zulüm ve ekonomik güç karşısında "balığın dostu Yunus gibi olma" diye uyaran, mücadeleye çağıran ayetlerle başlayan bir Kur'an, neden ayet sıraları değiştirilerek bir anda firavun ve Musa'nın kıssaları ve diğer din mensuplarını uyaran, derin Teolojik soyutlamalarla başlatılmak istenmiştir.

8*Peygamberimizin bile yapmadığı Kur'an Ayetleri'nin sırasını değiştirme cesaretini, Halife Osman nereden almıştır?

9*Muaviye'nin, halifeliği, askeri güç üstünlüğü sayesinde Şam'a taşınması ve babadan oğula geçen hilafet uygulamasının Kur'an'ın ilgili ayetlerine uymadığı halde, Muaviye ve Yezid Kur'an'a ters düşen eylemlerine rağmen neden uydurma hadislerle aklanmaya çalışılmaktadır?

10*Halife Osman'ın derleme tarzı ile tüm insanlığın ortak sorunu olan zulme, başkaldırıya davet eden, Alak ve

Kalem sureleri bir anda Kur'an ilk ayetleri olmaktan çıkılarak, yayılcı bir siyasi politikanın, rakip gördüğü diğer dinlere ve fikirlere uyarılarda ve tehditlerde bulunan Bakara suresi ayetleri ile başlaması, İhlas suresinin, Tebbet suresinin, Maun suresinin, çokluk yarışı ile uğraşıp nimet sahibi olanların nimetlerinden dolayı hesaba çekileceklerini 8 ayette özetleyen Tekâsür suresi ayetlerinin Kur'an'ın son sayfalarına gönderilmesi, askeri çoğunluğu elinde bulunduran Muaviye'nin işini kolaylaştırmış mıdır?

11*Kur'an vahyedilmeğe başladıktan yaklaşık on yıl sonra gelen Bakara 6. ve 7. Ayetler, on yıldır uyarılıp da, hala tüm uyarılara rağmen inkâr edenlere hitap ederken, Kur'an'ı ilk defa okumak için eline alan ve önceki ayetlerdeki uyarıların insani değerlerini okumadan, suçlayıcı ifadeler içeren ayetleri okuyan biri Kur'an hakkında nasıl bir izlenim edinecektir?

12*1500'lü yıllarda endüljans(Allah adına günahları affederek kiliseye menfaat sağlama) uydurmalarının ortaya çıkması için İncil'i Latince'den Almancaya çevirerek, halkın endüljansın uydurma olduğunu anlamasını sağlayan Martin Luther'i papalığın afaroz etmesi ile, Hıristiyan halkların papalığın onaylamadığı bir şekilde, kendi dillerinde incil okumalarının mümkün olmadığını, İncil'i Latince dışındaki dillere çevirenlerin şeytanın uşağı olduklarını ve cehennemde yanacaklarını savunanlarla, "Kur'an Arapçadır, başka dillere çevrilemez, Müslümanlar Kur'an'ı Arapça orjinalinden okumalı, hatta anlamak için Arapça bilmek bile yetmez ancak tefsirlerden öğrenilebilir" diyenlerin, endüljanscı din adamları ile ortak noktaları var mıdır? (Not: Martin Luther "Yobazın kazancına engel olursan ağzınla kuş tutsan yaranamazsın" ilkesini

unutup, kilisenin ve ruhban sınıfın ekonomik çıkarlarına engel olması, İslamiyet ve Türk'lere karşı yaptığı tüm düşmanlık şovuna rağmen yine de kilisenin gözünde kendisini aklayamamıştır.)

Birçok İslam düşünürünün yukarıdaki soruları kendilerine sormadıklarını düşünmek mümkün değildir. Bu soruları kendisine sorup da, objektif yanıtlarını vermekten çekinen birilerinin davranışlarını açıklayacak tek bir yanıt vardır. "Siyasi otoriteden korku" ya da "dinden menfaat sağlama seviyesizliği." Her ikisi de Ahzab suresinin inkarıdır ki, Ahzab suresini inkar edenin din ile imanla, ahlakla da ilişkisi tüm âlemlerde bitmiştir.

BAKARA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:395

6: Şu bir gerçek ki, o küfre batmış olanları sen uyarsan da uyarmasan da onlar için ayındır; iman etmezler.

7: Allah onların kalpleri, kulakları üzerine mühür basmıştır. Onların kafa gözleri üstünde de bir perde vardır. Onlar için korkunç bir azap öngörülmüştür.

8: İnsanlar içinden bazıları vardır, "Allah'a ve âhıret gününe inandık!" derler ama onlar inanmış değildirler.

9: Allah'ı ve inanmış olanları aldatma yoluna giderler. Gerçekte ise onlar öz benliklerinden başkasını aldatmıyorlar. Ne var ki, bunun farkında olamıyorlar.

10: Kalplerinde bir hastalık vardır da Allah onları hastalık yönünden daha ileri götürmüştür. Ve onlar için, yalancılık etmiş olmaları yüzünden acıklı bir azap öngörülmüştür.

Yukarıda geçen ayetleri doğru anlayabilmek için, ilk 91 sure üzerinde düşünmüş, önceki ayetlerin tesiri ile ilham

almış olmak gerekir. Aksi takdirde, bu ayetleri doğru anlamayanlar ya da anlamak istemeyenler, bu ayetleri mesnet göstererek birilerini riyakârlıkla, din dışılıkla suçlamaya başlayabilir, hatta Kur'an'ı kendileri gibi anlamadıkları için, diğerlerinin anlamasını "Allah engelliyor" gibi anlamsız bir fikir üreterek, ilahi ilkeleri de, egoları doğrultusunda kullanmaya kalkabilirler. Müslüman Dünya'nın bugününü anlamak isteyenlere özellikle Halife Osman'ın, Yezid'in Muaviye'nin dönemini karşılaştırmalı ve farklı kaynaklardan okumalarını öneririm.

Geçmiş geçmiştir ve tarihin sayfaları, anlatanların siyasi eğilimleri, çıkar ilişkileri ile her zaman çarpıtılabilir. Bu nedenle "aynası iştir kişinin lafa bakılmaz" diyerek; bizi ilgilendiren konu, ilk derlenen Kur'an'ın neden yakıldığıdır? Halife Osman neden orjinaline sadık kalarak iniş sırasına ve konularına/olaylara (necm) göre tasnif etmek yerine, karışık bir şekilde ayetleri tasnif etmiştir? Muaviye halifeliği babadan oğula geçen bir sistem haline getirmekle, Kur'an öncesi dönemin alışkanlıklarını, Kur'an ayetlerine rağmen uygulamış mıdır?

Tarih anlatıcıları, kendi siyasi ya da kabile bağları nedeni ile taraflı aktarımlar yapabilirler. Bu nedenle bu kitapta yapılan yorumlarımız, kesinlikle kişileri eleştirmek için değildir. Amacımız aktarılan fikirleri ve uygulamaları ve bunların günümüze yansımalarını Kur'an'ın ışığında değerlendirmeye çalışmak ve mazlum halkların sabit fikirlerden ve dogmalardan kurtularak, tek kurtuluş yönteminin yine kendi ellerinde olduğunu anlatmaya çalışmaktır. Fikri kölelikten kurtulmayan, aklını işleterek yeni fikirler üretmeyen, hiçbir kölelikten kurtulamaz.

Bizim anlayışımıza göre Kur'an ilk ayetleri ile kişinin önce kendisinden işe başlamasını, hırslarıyla, korkularıyla

la, kibriyle, tembelliği ile mücadele etmesini, zulme karşı çıkmasını, bunları yaparken de yetersiz, çaresiz kaldığı anlarda Allah'a dayanıp güvenerek mücadelesini korkmadan sürdürmesini emrederken, günümüzdekiler de dahil olmak üzere tüm sorunların çözümünün anahtarlarını bizlere vermektedir. Dolayısı ile Kur'an'ın iniş sırasına göre kitaplaştırılmaması ve ayet sıralamasına yapılan müdahale, okuyanların yanlış algılamalarına neden olarak, ya kişiyi Kur'an'dan uzaklaştırmış, ya da kişinin kendisi ile mücadelesine verdiği önemi ikinci plana atarak, diğer dinlerle ve İslamiyet'i hâkim siyasal iktidarın anlayışı gibi anlamayanlarla mücadeleyi ön plana çıkaran, siyasal İslam'ın gelişmesine neden olmuştur. Sonuç ise malum... Müslüman coğrafyanın bugünkü manzarası her açıdan ibret alınası bir duruma gelmiştir.

Alak ve Kalem suresinde geçen ayetleri okumadan, manasını anlamadan, Fatıha ve Bakara surelerini okumaya anlamaya çalışmak, okuyanı çok zor durumlara düşürebilir. Alak suresini anlamazsanız, Fatıha suresinin 4. ayetini Ceza gününün maliki olarak anlar veya çevirmeye kalkabilirsiniz. Sonuçta da, Kur'an'ı eline alan, daha ilk ayetlerde cezalandıran bir tanrı ile Halife Osman sayesinde tanışmış olur. Bakara suresinin 6.ayetinden sonrada tehditlere başlayan bir tanrı. Oysa, öncelikle Alak ve Kalem sureleri okunduğunda, Kur'an'daki ceza uyarılarının, malının ihtiyacından fazlasını paylaşmayan, yalancı, obur, bayağı karakterde, seçme özgürlüğüne karşı çıkanlar vb için olduğu anlaşılacaktır. Kısaca iniş sırasına göre okuduğumuz zaman, Kur'an-ı Kerim'in, evrensel insanlık değerlerinin önemi ve bu değerler için mücadele azmi üzerine nasıl da ısrarla vurgu yaptığını görebiliriz.

Tabii ki ayetleri iniş sırasına göre okumaz isek, ya da

ilgili ayetlerin hangi konu üzerine indirildiğini bilmeden, o ayete kadar olan ayetlerin içsel tutarlılığını ve insana verdiği değeri, rahmeti, şefkati, affediciliği anlayamayacağımız bir sonsuzlukta olan yaratıcı yerine, tanrı anlayışımız, borç alacak ilişkisi içerisinde olunan, tehditkâr ve her an cezalandırmak için bahaneye bakan, bir ilah anlayışından öteye geçemez.

Kur'an'ın ayet sıralarının değiştirilmesi ve özellikle Bakara suresinin, diğer ayetler okunmadan Kur'an'ın 2. suresi olarak yer almasının, yapılan uygulamaları değerlendirdiğimiz zaman, Muaviye tarzı takiyyeci, hedefe giden yolda her şey mubahtır yönetim anlayışlarına, yönetsel ve siyasal kolaylık açısından yönetsel çıkar sağladığını söyleyebiliriz.

Kısaca; insani değerleri ön plana çıkaran, Alak ve Kalem suresinin hakkı verilmeden, siyasal ilişkilerde belirleyiciliği ön plana çıkaran, Bakara suresi ile Kur'an'ı okumaya başlamak, Muaviye tarzı siyasetçilerin dışında başka kimsenin işine yaramayacaktır. Ve belki de Kur'an ile yeni tanışacak birçok kişiyi Kur'an'dan soğutarak uzaklaştıracaktır.

Kur'an'ı iniş sırası ile okumadığımız sürece, Kur'an eğitim sisteminin, sonsuzlukları yaklaştıran muhteşem rahmetini ve temel prensiplerini anlamamız ve dolayısı ile de yaşamımıza aktarabilmemiz çok zor olacaktır.

Tüm kutsal kitaplar, başlangıçtan sonuna doğru öz bilginin dairesel/küresel olarak yayıldığı, genişlediği bir kurgu ile bir bütünlük içerisinde beşere hitap eder. Aynı, suya atılan bir taşın çevreye yaydığı halkalar gibi, her daire bir anlayış seviyesine hitap ederken, temel kurallar ve ilahi prensipler, ilk ayetlerde sistematik olarak aktarılır. Sonraki ayetler ise ilahi prensiplerin, muhkem ayetlerin, farklı

perspektiflerden anlatımlarıdır. Dolayısıyla Kur'an'ın eğitim sistemini ve mesajlarını anlayabilmek için, orasından, burasından rastgele okumalarla bir yere varamayız. Hiç olmazsa bir kaç kez, iniş sırasına göre, baştan sona, düşünene düşünene, ağır ağır okumak gerekmektedir.

HİCR SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:206

89: Ve de: "Ben, evet ben, apaçık konuşan bir uyarıcıyım!"

90: Aynı şekilde, o bölücülere/yemin edip duranlara da beyyinelere indirmiştik.

91: Onlar ki, Kur'an'ı parça parça/bölük bölük/falcılık aracı yaptılar.

92: Rabbine yemin olsun ki, biz onları toplu halde soru suale çekeceğiz/hepsinden mutlaka hesap soracağız;

93: Yapıp ettiklerinden.

94: Emrolunduğun şeyi, kafalarını çatlatırcasına tebliğ et; şirke bulaşmışlara aldırma.

Bu konularda Kur'an bize gayet net bilgiler veriyor. Alak suresi ile hemen peşinden gelen Kalem suresinin arasındaki sebep sonuç ilişkisini çözebilirsek, yaşam ve yaşama dair tüm insani değerleri kucaklayan ilahi prensipler tüm berraklığıyla gözlerimizin önüne serilecektir. İlk 93 surede ilahi prensipleri anlamayanlar için Ali İmran suresi 7.ayette net bir uyarı.

ÂLİ İMRAN SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:444

7: Kitabı sana indiren O'dur: Onun ayetlerinden bir kısmı muhkemlerdir ki; onlar Kitabın anasıdır. Diğer ayetlerse müteşâbihlerdir. Şu var ki, kalplerinde bir eğrilik/bozukluk bulunanlar, fitne aramak, onun teviline öncelik tanımak için Kitap'ın sadece müteşâbih kısmının ardına düşerler. Onun tevilini ise bir Allah bilir, bir de ilimde derinleşmiş olanlar. Bunlar, "Ona inandık, hepsi Rabbimizin katındandır." derler. Gönül ve akıl sahiplerinden başkası gereğince düşünemez.

Kur'an okurken, anlamaya çalışırken, muhkem ayetleri müteşâbih ayetler gibi yorumlama hatasına düşülmemelidir. Muhkem ayetlerin zirvesinde İhlâs suresinin ayetleri vardır. İhlâs suresindeki ayetler Teoloji konusunda muhkem ayetlerdir. İhlâs suresi bizlere Kadir-i Mutlak olan Allah'ın hiçbir şekilde tarif edilemeyeceğini, anlatılamayacağını, anlaşılamayacağını, O'nun hakkında fikir yürütülemeyeceğini, hiçbir şeyle kıyaslanamayacağını, O'na yaklaşılamayacağını, O'ndan uzaklaşılamayacağını vurgular. Kısaca ne söylersek söyleyelim, ne düşünersek düşünelim, tarif edemeyiz, anlatamayız. Bu nedenle "değildir" ile anlatılır.

İHLÂS SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:37

Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla.

1 De ki, O, Allah'tır; Ahad'dır, tektir!

2 Allah'tır; Samed'dir/tüm ihtiyaçların, niyetlerin, övgülerin, yakarışların yöneldiği tek kuvvettir!

3 Ne doğurmuştur O, ne doğurulmuştur!

4 Hiç kimse O'nun dengi ve benzeri olmamıştır, olamaz!

Diğer muhkem ayetleri, yapılmayacaklar ve yapılacaklar şeklinde tasnif edebiliriz.

Yapılmayacaklar, sebepsiz yere canlıya zarar verme, haram yeme, dedikodu yapma, zina yapma/aldatma, hırsızlık yapma, yalan söyleme, rant amacı ile biriktirme şeklinde özetlenebilir. Yapılması gerekenler ise, Kur'anı ağır ağır, düşünce düşünce ve kendi anladığın dilde okumak, abdest almak, namaz kılmak, salât etmek, zekât vermek, kurban kesmek, oruç tutmak vd dir.

Yukarıdaki yapılmayacakları hayatına adapte edebilen ve temel ihtiyaçlarını doğru tespit edip huzurlu bir yaşamı elde eden beşer, artık çevreye karşı da sorumluluk duygusu hissetmeye başlar. Bu vicdan kıvılcımından hareketle daha ince seviyede bilgilere ulaşmak isterse, Kur'an'da müteşabih ayetlerde geçen sembolleri, yine Kur'an'ın önerdiği bir tedrisat sistemi ile açabilir. Tekrar uyarmakta fayda var. Hala yalılarda oturmak, lüks arabalar tutkunu olmak, rant veya başka konfor beklentileriniz varsa, veya yukarıdaki, yapılmayacaklar konusunda bahaneler üretiyorsanız, müteşabih ayetleri anlamak için uğraşmak boşuna bir çabadır ve bu faaliyetlerimizin sonucu hüsrarla sonuçlanabilir.

Tekrar ediyorum; Hayatımızda israf varsa ve fedakârlık kavramını doğru anlamadıysak, müteşabih ayetlerden ilim sahibi olma hevesi, bizi muhkem ayetlerle çelişen bir hayat tarzına sürükleyecektir. Bu nedenle her günümüzün muhkem ayetlerle çelişip çelişmediğini kontrol etmeden, müteşabih ayetlerle çalışmalarımıza başlamak doğru değildir. Önsöz bölümünde anlattığımız din âlimi görüntülü riyakârlıklara düşmenin sebebi, ilim, sır peşinde koşacağım derken, muhkem ayetlerdeki yapılmaması gerekenleri ihmal etmektir. Geri dönüşü de çok zordur.

Geçmişte manastırlarda, inisiye okullarında, tarikatlar-
da yapılan eğitimler, tamamen, ilim yolcularının kendi ih-
tiyaçlarını doğru tespit etme eylemlerini içermekteydi.
Öğrenci ihtiyaç kavramının idrakine ulaştığı zaman da
mezun edilirdi. Ancak sonradan bu eğitim merkezlerinin
insan potansiyeli ve sosyal gücü/itibarı, siyasi ve ekono-
mik güç merkezli sömürgeciler tarafından fark edilince,
bu eğitim kurumları, halkın kontrol edilmesinde siyasi bir
güç unsuru olarak kullanılmaya başlandı. Bunun doğal so-
nucu olarak, daha fazla taraftar, öğrenci toplamak için bir
takım kerametler, olağanüstü görünen eylemler, kendi
aralarında sosyal ve ekonomik çıkar ilişkileri marifet gö-
rüldü ve bugünkü manzara oluştu. Tüm peygamberlerin
gerçek takipçileri olan samimi din âlimlerinin hayatında,
Buda'nın "Keramet gösteren bizden değildir" sözünün uy-
gulamalarını görebilirsiniz. Keramet ya da mucizevî davra-
nışlar, çevreyi ipnotize etmekten, aklını durdurmaktan ve
seçme özgürlüğüne müdahale ederek insanları, insan ol-
maktan çıkarıp otomatlaştıran davranışlardan başka bir
şey değildir. Bu durum, tüm dinlerde yoldan çıkmanın
göstergesi olarak ısrarla vurgulanmaktadır. Ancak Rabbi-
miz tarafından beşer veya diğer yaratılmışlar aracılığıyla
gerçekleştirilen mucizeler bu kapsamın dışındadır.

İSRA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:154

*1.Bütün varlıkların tespahi o kudretedir ki, ayetlerimiz-
den bazılarını kendisine gösterelim/kendisini ayetlerimiz-
den bir parça olarak gösterelim diye kulunu, gecenin bi-
rinde Mescidi Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz
Mescidi Aksa'ya/O en uzak secdegaha yürütmüştür. Hiç
kuşkusuz, O'dur Semî' ve Basîr.*

Burada dikkat edilmesi gereken konu, mucizenin Peygamber tarafından kendi inisiyatifi ile değil, Rabbimiz tarafından bir ihtiyacın karşılanması için gerçekleştirilmiştir. Buradaki öznelere lütfen iyi dikkat edin. Peygamberi yürüten, bütün varlıkların tespihi olan Kudret olmasına rağmen, bir ilave daha var “O’ dur Semi ve Basir” şeklinde.

Dolayısı ile keramet veya mucize gösterme eylemi Rabb’in tasarrufunda olup, herhangi bir varlıkta mucizevî tezahürler görmek, kesinlikle o yaratılmışı bir ayrıcalık/üstünlük kazandırmaz. Tam tersine yaratılmışın bu tasarrufu kullanmaya kalkması veya bir yaratılmışı bu türden kudretler atfetmek, yaratılmışın putlaştırılmasına yol açarak beşerin aklını kullanmasının önüne geçer. Oysa son kutsal kitap olan Kur’an-ı Kerim’in beşerden istediği en önemli fonksiyon **seçme özgürlüğünü kullanması** ve bu çerçevede olmazsa olmaz şart olan, aklını işletmesidir. Aynı şekilde Ali İmran suresinde, İsa Peygamber mucizelerini anlatırken “Ben size Rabbinizden bir mucize getirdim” şeklindeki ifadeleri, yine Musa peygambere “Hadi at asanı!” tarzındaki ifadeler, hiçbir şekilde keramet veya mucizenin peygamberler tarafından sahiplenilmediğinin göstergeleridir. Maalesef yüzyılımızda bile birçok ekolde, beşere bu tür ayrıcalıklar tanıma hastalığı halen sürmekte, keramet, mucize vb. olağanüstülüklerle beşere mertebe, unvan verme saplantısından vazgeçilememektedir.

Ünlülerin doğum tarihlerinde 19 un katlarını arama eğilimi de aynı saplantının bir uzantısıdır. Bir yılın 365 gün 6 saat olduğu hatırlanırsa, pazartesi veya cuma günü doğmanın veya kadir gecesinde ilk dişimizin çıkmasının ilahilikle ilgisi, bir çiçeğin muhteşem güzelliğindeki ilahi-

likten farkı olmadığını artık anlamamız gerekiyor. Tekrar belirtmekte fayda var, bu türden doğum mucizeleri, tepede dolaşan bulutlar, Nuh Tufanı öncesi dönemlerin kültürünün ve şuur seviyesinin tezahürleridir. Kadim devirlerde uygulanan, çocukların doğum anındaki yıldız haritalarının çıkartılarak, kaderinin kendisine hazırladığı ilahi fonksiyonuna doğru sapmadan yürümesi için uygulanan bir bilim dalı olan astroloji, günümüzün eğilimleri ile kader bilmeceğine nefsanî bir çözüm arama gafletine dönüşmüştür. Kendilerine Müslüman ve /ve ya Ruhbilimci diyenlerin bir zamanların kadim bilgilerinin dejenere edilmiş bir uzantısı olan, doğum tarihinden, gününden, saatinden olağanüstü deliller/keramet arama uygulamalarından vazgeçmeleri gerekmektedir. Önemli olan mucizeler değil, ortaya konan eser ve bu eserin beşeri ruhsal tekâmül sürecindeki payıdır. Her kim ki, bu Dünya’da olmasının gereği olan, vazifesini yerine getirmek için samimiyetle çaba harcıyorsa, bizzat onun eylemleri mucizenin ta kendisidir. Ancak şuuru gösteriş saplantısı ile kararmış beşer, ilahiliği eylemlerde, ilkelerde, ideallerde aramak yerine, ısrarla beşerde arama putperestliğinden bir türlü vazgeçmemektir. Tüm peygamberler ve vazifeli yüce gönüllü varlıkların “ben de sizlerden biri gibiyim, önemli olan ben değilim ortaya konan eserdir” mealinde sözlerine rağmen beşer, sırf kendisini diğerlerinden üstün görme saplantısı nedeni ile ha bire kendi takipçisi olduklarını, diğerlerinden mucizelerle üstün gösterme huyundan vazgeçmemektedir. Bu psikolojik hali biraz araştırırsak, altından aslında din veya ekol mensubunun tüm derdinin, o ünlü zat üzerinden kendine bir ayrıcalık yaratma hevesinden başka bir şey olmadığı ortaya çıkacaktır. Bunun sonucunda da ilkeli yaşamak yerine, bir takım tutma sarhoşluğu içinde, yüzyıl-

lardır beşerin çoğunluğu, insani ideallerinden her geçen gün biraz daha uzaklaşmakta ve kendisini doğru yola çıkaracak çok basit soruları zaaflarından dolayı soramamaktadır.

Önemli Not: Bir gün ışıklar içinde aksakallı bir dede tezahür eder ve artık size uçabilecek mertebeye geldiğinizi söylerse, siz siz olun, balkondan atlamak yerine yerden havalanmayı deneyin. Aksi takdirde bir teknoloji şirketinin hologram deneyindeki hatasının kurbanı olabilirsiniz.

Gazete manşetlerini tararsanız birçok kişinin, bu vb nedenlerle ayaklarını kırdığını, varını yoğunu bir meczubun peşinde harcadığını, ya da tâbi olduğu meczubun büyük ilahi kudretlere sahip olduğuna inandığı halde, o kişinin ne kendisine, ne de insanlığa akıl yoluyla algılanabilecek bir faydasının olmadığını, göremediğini okuyabilirsiniz. Genelde meczup mürşit efendinin ilahi kudretleri gözle görülemez, akıl yolu ile algılanamazken, takipçilerin kayıpları ile meczubun nefsanî çıkarları, lüks yaşamı, bir asalak gibi çevresini kullandığı, gözle görülebilir olmaktadır.

Aslına bakarsanız mucize olarak adlandırdığımız olaylar, Rabbimizin, kullarının acz içine düşmeleri durumunda, bilinen doğa yasalarının üzerindeki yasaları harekete geçirerek, bir anlamda beşerin şoklanması faaliyetleridir. Bu eylemler her ne kadar şaşkınlık ve hayranlığa yol açsa da, beşer için çok da övünülecek olaylar değildir. Çünkü mucizeye ihtiyaç hali, şuur kapanıklığını kendi iradesi ile aşamayan beşerin, ilahi bir şoklamaya ihtiyaç duyacak kadar Peygamberi veya diğer ulvi bilgileri inkâr durumunda olduğunun üzücü bir göstergesidir. (Musa peygamber ve firavun mücadelesinde Musa'nın asasının Rabbin emriyle diğerlerinin yılanlarını yalayıp yutması,

rahiplerde gereken etkiyi yapmış, ancak firavun, yukarıda ısrarla belirttiğimiz yapılmayacaklara, yasaklara uymadığı için, bu tezahürdeki sembolü çözememiş ve şoklanma işlemi ona bir şey ifade etmemiştir.)

A'RAF SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:76

115: *Sihirbazlar şöyle dediler: "Ey Musa! Sen mi hünerini ortaya atacaksın yoksa biz mi hünerlerimizi sergileyelim?"*

116: *"Siz sergileyin." dedi. Hünerlerini ortaya atınca, halkın gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler. Çok büyük bir büyü sergilediler.*

117: *Biz de Musa'ya şöyle vahyettik: "Hadi, at asanı!" Bir de ne görsünler, asa, onların ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor.*

118: *Böylece, hak ortaya çıktı, onların yapıp ettikleri, işe yaramaz hale geldi.*

119: *Orada mağlup oldular, küçük düştüler.*

120: *Ve büyücüler secdeye kapandılar.*

121: *"Âlemlerin Rabbine iman ettik," dediler;*

122: *"Musa'nın ve Harun'un Rabbi'ne!"*

123: *Firavun dedi : "Demek ben size izin vermeden ona inandınız ha! Bu, şehirde tezgâhladığınız bir tuzaktır ki, bununla şehir halkını oradan çıkarmak peşindediniz. Yakında anlarsınız."*

124: *"Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepimizi asacağım."*

125: *"Biz, dediler, doğruca Rabbimize varacağız."*

126: *"Sen bizden, sırf Rabbimizin ayetleri bize gelince, onlara iman ettiğimizden ötürü intikam alıyorsun. Ey*

Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Canımızı Müslümanlar olarak al.”

127:Firavun kavminin kodamanları dediler: “Musa’yı ve toplumunu, yeryüzünü fesada verip seni ve ilahlarını terk etsinler diye mi bırakıyorsun?” Dedi : “Biz onların oğullarını öldürüp kadınlarını diri bırakacağız/kadınlarının rahimlerini yoklayıp çocuk alacağız/kadınlarına utanç duyulacak şeyler yapacağız. Üzerlerine sürekli kahır yağdıracağız.”

(İlgilenenler için; Musa’nın Asası diğerlerinin yılanlarını öldürmeyip, yalayıp yutmuştur ve ilim sahibi, yapılmayacaklar ilkelerine uyan Rahipleri etkileyende bu olaydır. Yukarıdaki mucizelerle karşılaşan beşer için bu durum, pek de övünülecek tezahürler değildir derken, rahiplerin durumundaki şuur kapanıklığı anlatılmak istenmiştir. Yılan sembolünü açmak isteyen okuyuculara bu ayetler üzerinde çalışmalarını öneririz.)

Şimdi, münzevi hayat ya da keramet düşkünlüğü tembelliğine kaçmadan, hayatınızdan, gösterişi, israfı çıkartmış “bana ihtiyacım kadar, ihtiyacımdan fazlası başkasına yarar’ ilkesini hayatınızda uygulayabiliyorsanız, içgüdülerinizi kontrol etmeye başlamış ve ilahi lütuftan/ruhsal potansiyelinizden yeni nasiplere doğru yola çıkmak için, müteşabih ayetleri ve diğer kutsal metinlerdeki sembollerini açmak için hazırsınız demektir.

Tekrar hatırlamakta fayda var; İki efendiye hizmet edemeyiz. Hem nefsimizin emrinde olup, nefsimizi tatmin hevesi ile yaşayarak, hem de vicdani gelişimimizi sağlamayız.

Şayet tercihinizi vicdana hizmet yönünde yaptıysanız,

sembol açılımlarında, aşağıdaki ölçülere uymamız gerekmektedir.

1* Açılan sembol, Kur'an'da diğer ayetlerde geçtiği yerlerdeki anlamlarıyla ve özellikle muhkem ayetlerle çelişmemelidir. Yani bir sembol, farklı ayetlerde ve kıssalarda farklı derinliklerde manalara sahip olabilir, ancak farklı açılımları kendi içinde çelişmez.

2* Bir sembolün Kur'an'daki manası ile İncil'deki manası farklı, Tevrat'taki manası farklıdır. Bu farklılık, her üç kitabın farklı realitelere/tekâmül seviyelerine hitap etmesindedir.

3* Semboller, farklı kutsal kitaplarda, farklı derinlikteki manalara gelirken, birbirleriyle çelişmezler. Şayet bir çelişki görünüyorsa bu ya bizim yanlış anlamamızdan ya da dejenerasyondan kaynaklanmaktadır. Böyle bir durumda, ilgili sembolün Kur'an-ı Kerim'deki manasını baz almak daha doğru bir yöntem olacaktır.

4* Kur'an'da anlamakta/açmakta zorlandığımız bir sembolü, diğer kutsal metinleri inceleyerek ipuçlarına ulaşabiliriz.

5* Ayetlerde Rab ile anlatılmaya çalışılan mana ile Allah ile anlatılmak istenen manaların derinliği çok farklıdır. Bakara Suresinin 30,31,32,33,34. ayetleri bu ilahi prensipleri çok net olarak vurgulamaktadır. 30. ayette Rabbin diye başlamışken, meleklerin itirazı sonrasında Rabbin yerine özne olarak Allah kelimesinin geçmesi de dikkate değer bir konudur. Yoksa haşa Allah bir masanın etrafında meleklerle toplantı falan yapmamaktadır.

Bu kurgu çerçevesinde, Güneş, deniz, asma, ağaç, balık, toprak, ateş, ırmak, dağ, cennet, cehennem, yılan, kandil, sembolleri üzerinde detaylı bir çalışma ile yoğun-

laşılabilirse, yöntemin tutarlılığı çok daha iyi anlaşılacaktır.

Bunların yanı sıra kutsal metinlerdeki sembolleri açarken, **tutarlı bir metodoloji çalışması** uygulanamazsa, başka birileri savunduğumuz kurgunun tam tersini, yine Kur'an ayetleri ile savunmaya kalkabilir. Bu durumda kimin hakikati söylediğini nasıl anlatacağız? Bu konuda da Kur'an bizlere açık seçik, eksiksiz ayetlerle ışık tutmaktadır. Öyle ki Kur'an'ı okumaya nasıl başlamamız gerektiği bile Nahl 98.ayette açık olarak belirtilmiştir.

Özet olarak herhangi bir ayette Güneş sembolünü açıyor isek, o bilginin diğer ayetlerle de tutarlı olması, başka bir ayette zıt anlamlı olarak açılmaması gerekir. Örnek olarak, Güneş sembolünü, bir ayette "bomba, savaş, cehennem" diye yorumlarken başka bir ayette "hayatın kaynağı veya bilgi" olarak açıklayamayız.(Bir zamanlar güneşi öldükten sonra gidilen cehennem olarak tarif edenler bile olmuştu.) Aynı şekilde cennet sembolünü, kulların iyiliğe, hayra dönük faaliyetleri sonucunda kavuşacakları, temiz nimetleri, ideal ortamı barındıran yer, ideal ve prensiplerin daha saf olarak tezahür ettiği/fark edilebildiği vasat olarak yorumlarken, altından ırmaklar akan cennet ile içinden ırmaklar akan cennet aynı manada yorumlanamaz. Cennetin ilk tarifine sadık kalarak, altından ırmaklar akan cennet, içinden ırmaklar akan cennet, içinde huriler olan cennet, ipekler ve nezih içkiler olan cennet tanımları, farklı müspet manevi mekânları/realiteleri anlatır. Bu farklılıkları algılayabilmek için eş, ırmak, ipek, dilber, huri, kevser vb sembollerini açmak gerekir. Varlık tekâmül sürecinde içinden ırmaklar akan bir cenneti hak edebilir. Ancak bir süre sonra orayı da kendi iradesi ile terk edecek, altından ırmaklar akan cennete

ulaşmak için yoluna devam edecektir. Bu kademeli geçiş yolculuğunda maddi ve manevi cehennemlere girmeyeceğini hiç kimse iddia edemez.

Yunus Emre'mizin,

“Cennet cennet dedikleri, bir kaç köşkle birkaç huri,
İsteyene ver sen onu, bana Seni gerek Seni”

Dizeleri ile yakarışını, köşkler ve huriler cenneti manasını da aşan, yeni bir cennet makamına doğru yolculuğunun muhteşem bir tasviri olarak alabiliriz. Kur'an'da geçen her ayet beşere hitap etmektedir. Kur'an'da anlatılan tüm davranış psikolojileri, düşünce kalıpları, övgüler, eleştiriler uyarılar bizim içindir. Firavunun hatalarından bahsediyorsa, bu uyarıyı ciddiye almalıyız. Biz de firavunun hatalarını yapabiliriz. Önlemlerini iyi okumak lazım. Peygamberin ihmallerinden bahsediyorsa, bizde iyi bir iş yapıyoruz derken birilerini gücendirebiliriz. Hak etmeyenlere yüzümüzü ekşitebiliriz. (Abese Suresi). Kısaca elimize aldığımız Kur'an, tüm ayetleri ile bize hitap etmektedir.

Elimizdeki kitap bize, bizden daha yakın, kadim bir dost aracılığı ile gelen, bir yol gösterici, bir uyarıcı, bir kılavuz, ipnotizmadan, uyuşukluktan ve obsesif etkilerden koruyacak, kurtaracak, bir panzehir. İlahi bir lütf.

İzninizle bir örnek uygulama ile düşüncelerimi detaylandırmak istiyorum. Yukarıdaki satırlarda Alak Suresinin bize yeni yüksek bilgi eğitimine nasıl başlanacağıнын, nasıl hazırlanmamız gerektiğinin ipuçlarını verdiğini belirtmiştik. Hem öğreten hem de öğrenen için. Bu arada Alak Suresi insanlığın yeni şuur seviyesinin hedefine uygun yüksek/ulvi bilgilerin ilk olarak aktarıldığı ayetler olması itibari ile bu ayetlerin yeni realite bilgisinin nasıl alınabi-

leceği ve anlaşılabilmesi için düşünce yapımızın, tatbikatlarımızın nasıl olması gerektiği konusunda yöntemleri vurguladığı unutulmamalı ve Kur'an ayetlerinin sadece peygamberimize hitap ettiği yanılıısına düşülmemelidir.

Bu açıklamalardan sonra Alak suresinden sembol açıklamaları ve temel ilkeler konusunda anlayışlarımızı paylaşmaya çalışalım. Alak suresi 1.ayet.

Oku/Çağır/Davet Et/Sezgini Kullan: Bir işe, bir oluşa, bir eğitime, yeni bir şuurlanma haline başlarken, sezgi kanalını açık tut. Sezgi melekeni kullanabilmek için ezberi bilgilerinden, toplumsal şartlandırmalardan vazgeç. Her beşerde olan sezgisel melekeni kullan. İlahi rahmetin, ilahi esintinin sana gönderdiği ilahi mesajlara kulak ver. Dolayısı ile ezberi bilgilerini bırakarak yeni bir anlayışla öğrenmeye başla.

Sezgi melekesinin yeryüzündeki zirvesi, Peygamberlerdir ve bu melekeyi kullanabilmek için tüm bildiklerimizi bir kenara bırakıp, bu kanaldan gelen bilgiyi hiç sorgulamadan kabul edip, sonrasında da muhkem ayetlerle kıyaslayarak hakkını vermeliyiz. Gelen bilgiye egomuzun karışıp karışmadığını anlamanın birinci yolu, bu bilgiden nefsanî bir tatmin içersinde olup olmadığımızı kontrol etmektir. Şayet bilgi bize kısa veya uzun vadede maddi bir çıkar sağlıyorsa, bir büyüklenmeye neden oluyorsa veya muhkem ayetlerle çelişiyorsa, o bilgi tamamı ile egomuz tarafından dejenere edilmiş olarak alınmıştır. Yani abdestimiz bozulmuş, sezgi melekemizi vicdani kanaldan temiz bir şekilde kullanamamışızdır.

Kaldığımız yerden ayetleri yorumlamaya devam edelim.

Ancak sezgi melekeni kullanmaya başlarken yaratılmış olduğunu sakın unutma. Yaratan Rabbinin adıyla oku/ çağır/ sezgi yeteneğini kullan. Şayet bir yaratıcımız olduğunu bilmeden, yaratılmış olduğumuzu unutarak başlarsak işe, o işten hiçbir hayır gelmez. Çünkü bir yaratıcımız varsa, bir yaratılış sebebimiz vardır. Kısaca bu hayatta herkesin bir amacı ve bir sorumluluğu var. Her okuyuşumuz, işimiz, her çağırma/davet etme eylemimiz bu sorumluluk duygusu ile yaratılış amacımıza uygun olarak gerçekleştirilmeli veya içsel olarak sorgulanmalıdır.

Şimdi tersinden bakalım. Şayet yaratılmış olduğumuzu unutarak okursak/ çağırırsak/sezгимizi kullanırsak ne olur? Gelen ilahi esintiyi, ne için dinleriz? Tabii ki kişisel menfaatimiz, çıkarlarımız, egomuz için dinlemeye, uygulamaya başlarız. Herkes aynı şekilde bencil uygulamaya geçerse sonuç malum. Kavgalar, savaşlar, açlık, zulüm, falcılık, şarlatanlık vb.

Özellikle yaratılmış olmak fikri kişiye gururundan dolayı kabul edilemez gelirse, 2.ayette uyarı da var. Doğum şeklini de mi inkâr edeceksin diye. Dolayısıyla nefsin kaçacak yeri yok. Ya anasını/doğayı /Dünyayı/ Maddeyi yaratıcısı zannedecek kadar kendisini aşağılayacak ya da onlarında yaratıcısı olan Rahman ve Rahim Olana yönelecek O'nun Rahmetine sığınacak, muhatap olacak. Hiçbir şekilde bu ilahi esinti bir büyükmeye, bir farklılık duygusuna yol açmamalıdır. Şayet bu başarılılabılırsa Kur'an'ı okumak, anlamak ve yaşamak hiç de zor değil.

Muhteşem bir sadelik ve huzur.

Demek ki yaratıcının kulu olduğunu kabul ederek başlamak, bir aşağılanma değil, Yaratıcımızın buna ihtiyacı olduğundan değil, tam tersine beşeriyet olarak böyle bir fikrin bizim huzurumuz, temiz bir sezgisel bilgi alabilme-

miz için, olmazsa olmaz bir kural olduğu hatırlatılıyor. Nahl suresinin 98. ayeti de aynı şekilde buraya kadar anlatılanların net bir ifadesidir.

Kısaca huzur ve mutluluğun tek çaresi, ortak insanlık hedefi için, ilahi Murad için, bir işe başlamaktan geçiyor. Alak suresinin 8 ayeti, neden yaşıyoruz, nereden geldik, nereye gidiyoruz, ne yapmalıyız, neden yapmalıyız sorularının yanıtlarını net olarak beşerin kulağına/gönlüne ilahi bir esinti olarak bildirmektedir.

9. ayetten sonrası ise nasıl yapmalıyız, nelere dikkat etmeliyiz, başımıza neler gelebilir anlatılmaktadır. 9 ve 10. ayetler muhkem ayetlerle çelişmeyen hiçbir inanç sistemi ve ibadet şeklinde bir kısıtlama olamayacağını, varlıkların seçme özgürlüğü olduğunu, hiç kimsenin kimseye üstün olmadığını bildiriyor.

Sonuç olarak Alak suresi Kur'an'ı okuma, anlama yöntemini, metodolojisini 19 ayette mucizevî bir şekilde özetliyor. Mucize sadelikte, basitlikte. Kısa ve Öz. Kur'an.

Maddeler halinde sıralarsak;

1*Yeni bilgiyi öğrenebilmek/Kur'an'ı anlayabilmek için sezgi yeteneğimizi yaratılmış olduğumuzu unutmadan kullanmalıyız

2*Nasıl yaratıldık?

3*Neden yaratıldık.Yaratılış gayemiz nedir?

4*Yaratılış gayemize ulaşmak için ne yapmalıyız? Nelerden sakınmalıyız?

5*Yaratılış gayemize doğru ilerlerken başkalarının tekâmüllerine/ seçme özgürlüğüne engel olmamalıyız.

Şimdi Alak suresi bizlere devam eden ayetlerde ne aramamız, anlamamız gerektiğini, gayemizi ve yolumuzu bize bildirmiş oldu.

Yüzyıllardır tüm dinler ilk tebliğ edildiği tarihten çok geçmeden, süratle dejenere edilmiş ve öz bilgiler, güç odaklarını rahatsız etmeyecek şekilde dejenere edilerek, basmakalıp ritüellere indirgenmiştir. Bu ritüeller de zamanla uygulayıcıları tarafından bile, çoğu kez nedeni anlaşılmayan, Yaratanla kul arasındaki bir borç alacak ilişkisine veya ödül ceza ilişkisine dönüştürülerek, insanlar İlahi vahiyden ve İlahi vahyin ulvi hedeflerinden tamamen uzaklaştırılmaya çalışılmıştır. Her yeni şuurlanma seviyesine geçişte de rahmeti sonsuz olanın elçileri, toplumlara ve yeryüzüne, önceki öz bilgileri reddetmeyen, ancak dejenere olmuş bilgiler konusunda da uyaran yeni bir din tesis edilmesine elçilik yapmışlardır.

Günümüz beşeri yaşam realitesi çoğunluk itibari ile 4 realitede toplanmıştır.

1*Şeriat realitesi: Kuralcılık, kural dışına çıkanlara katı cezalar uygulanır. Ulvi faaliyetlerde ödül ve ceza temel belirleyici unsur olup Tevrat'ta bolca örneklerine rastlamak mümkündür. Kerametler ve keramette üstünlük, İlahi gücün temel göstergesi olarak algılanır. (Musa peygamber ve Firavun mücadelesi, denizin ikiye ayrılması, Musa'nın asasının diğerlerinin yılanlarını yalayıp yutması vb)

2*Feda Realitesi: Sınırsız, karşılıksız fedakârlık, her şey ahiret için anlayışı temel belirleyici unsurdur. İlahi kudret ve beşer ilişkisi nerdeyse bir Baba oğul şefkati ve yakınlığı seviyesinde ele alınır.

3*Güzel Ahlak/Makul Vicdan Realitesi: Daha çok, seçme özgürlüğüne saygı olarak kendini ortaya koyarken, sorumlulukların bilinmesi ve yerine getirilme ihtiyacı şeklinde tezahür eder. Sorumlulukların yerine getirilmesi sürecinde şefkat ve merhamete dayalı olmakla birlikte,

gerektiğinde zulme ve özellikle seçme özgürlüğünün kısıtlanmasına karşı mücadeleyi de öngörür. Sorumluluklar yerine getirildikten sonra affedici ve bağışlayıcı bir yaklaşım sergiler.

4*Vazife sezgisi: Kur'an bilgisi ile beşer bu yeryüzünde alabileceği bilginin zirvesi olan vazife sezgisi bilgisine ulaşmıştır. Bedenî kısıtlamalar, şuur darlığı nedeniyle beşerin yeryüzünde daha yüksek seviyeli bilgileri alması olanaksızdır. Bu nedenle son din İslamiyet, son Peygamber Muhammed Mustafa'dır. İnsanlık, Peygamberimizin 63 yıl boyunca çektikleri çileler ve tatbikatları ile bu bilgi seviyesinin ilahi rahmetine kavuşmuştur.

Yukarıdaki her realiteyi detaylı incelemek yüzlerce sayfalık kitaplar yazmayı gerektirebilir. Ancak şimdilik bu konuyu daha sonraki bir zamana ertelemek durumundayız.

Bu realitelerin farklarının daha iyi anlaşılabilmesi için günümüz eğitim sisteminden örneklerle anlatabiliriz. Benzetmek gerekirse Tevrat'ı ilkökul öğrencileri için, İncil'i lise öğrencileri için, Kur'an'ı üniversite öğrencileri için gönderilmiş bilgiler, şeklinde kendi içinde sınıflayabiliriz. Çünkü Tevrat'ta her şey çok net ve kurallar katıdır. Şeriat temel davranış şeklidir. Kurallarda herhangi bir esneme olmaz. Tüm davranışlar oldukça detaylı bir şekilde Tevrat'ta anlatılır. Kur'an ise her kuralın arkasında bir seçme özgürlüğü ile beşeri daima yeni arayışlara iten, iyinin de iyisini aramasını isteyen bir yaklaşımda bulunmaktadır. Bu yönüyle Kur'an bilgisi, sürekli yenilikçi ve gelişmeye açık devrimci bir yaklaşım ile tüm çağlara hitap edebilmektedir.

Yukarıdaki sıralama hiçbir zaman bir değer sıralaması değildir. İlkokul bilgisi olmadan üniversite bilgisine ulaşamaz. Her bilgi kendi seviyesinde çok önemli ve değerli-

dir. Üniversite bilgisinin ilkokul ve lise eğitimlerinin üzerine inşa edildiği unutulmamalıdır. Burada sorun, değer sorunu olmaktan çok, kişilerin enkarnelerindeki şuur kapanıklığından dolayı, yaşam tarzı ile ilkokul bilgisine sahipken, kendisini karmasından dolayı, üniversite talebesi zannetmesi ve bu hayatındaki cahilliğini görmezden gelip, dört işlemleri üniversite eğitimi zannederek çevreyi kendine uydurmaya çalışmasıdır.

Her üç realitenin olaylara/yaşama karşı takındığı tavır birbirinden çok farklıdır.

Bunun en güzel örneklerini Kur'an'da Kehf suresinde geçen Musa Peygamber ile "kendisine ilim verdiğimiz kullarımızdan biri" olarak geçen makul vicdan/güzel ahlak realitesinde sorumluluğunu bir hakkın yerine getirebilen kişi ile olan seyahatinin anlatıldığı ayetlerdir. Tüm seyahat boyunca Musa peygamber önceden uyarılmış olmasına rağmen, yol arkadaşına her eyleminde eleştiride bulunmakta ve en sonunda da yolları ayrılmaktadır.

KEHF SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:301

65: Orada, kullarımızdan öyle bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş, lütfumuzdan bir ilim öğretmiştik.

66: Mûsa ona dedi : "Sana öğretilenden bana da bir olgunluk/bir bilgi öğretmen şartıyla sana tâbi olayım mı?"

67: Dedi: "Doğrusu sen benimle beraberliğe dayanamazsın."

68: "Havsalanın almadığı bir şeye nasıl dayanacaksın?"

69: Mûsa dedi : "Allah dilerse beni sabırlı bulacaksın; hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim."

70: Dedi: “Bak, eğer bana uyarsan, ben sana kendisinden bahis açıncaya değin hiçbir şey hakkında bana soru sorma!”

71: İki birlikte yola koyuldular. Bir süre sonra gemiye bindiklerinde, tuttu gemiyi deliverdi. Mûsa dedi: “İçindekileri boğmak için mi deldin onu? Vallahi, korkunç bir iş yaptın!”

72: Dedi: “Ben söylemedim mi, sen benimle beraberliğe asla dayanamazsın!”

Burada Kur’an öğretisinin muhteşemliğinin, çarpıcı bir yönü daha ortaya çıkmaktadır. Beşeriyete şeriat realitesini öğretmekle vazifelendirilmiş bir Peygamberin eğitim sisteminin, diğer ilim sahibi kul yanında, olaylara karşı nasıldan yetersiz kaldığını anlatmaktadır. Burada ilginç olan, toplumuna hitap edebilmek için şuurunu daraltarak Dünya’ya doğan Musa peygamberin içinden gelen ses ile makul vicdan /güzel ahlak realitesine doğru hamle yapmak istemesine rağmen, vazifesi nedeniyle daraltılan şuurunun baskısından kurtulamayıdır. Burada “şuurun daraltılması” ifadesi bir öğretmenin, öğrencilerinin seviyesine inebilmesi için yapılan ilahi bir müdahale olarak algılanabilir. Kitabın son bölümünde öğrenci /öğretici iletişimlerinde “birbirine benzeme” olarak aktarılan bilgi, öğreticinin/ Mürşidin kendisini feda etmesi, aynı uygulamanın, çok daha daraltılmış bir esintisidir.

Yukarıdaki cümlelerden, kendisine her “Müslüman’ım” diyenin, güzel ahlak realitesinde olacağı, her “Yahudi’nin” şeriat realitesinde olacağı, “Hıristiyanların da” fedakârlık realitesinde olacağını anlaşılmıştır. Anlatılmak istenen konu; kişilerin kendilerini nasıl tanımladıkları değil, yaşama karşı nasıl tavırlandıkları ile ilgilidir.

Örneğin Fatiha Suresi'nde, Din Gününü mealen çevirirken ceza günü diye çeviren/anlayan kişi kendisini nasıl tarif ederse etsin, şeriat realitesindedir. Aynı şekilde Kur'an'ı kendi dilinde okuyabilmesine rağmen, hala insanlara faydalı olacak şekilde işletemediği malının, kırkta birini mi, otuzda birini mi zekât olarak dağıtayım diye soran biri, Kur'an bilgisinden yeterince nasibini alamamış, salât ve zekât bağlantısını nefsinden dolayı algılayamamış ve Kur'an bilgisini kendi anlayışına hizmet edecek şekilde yorumlayacak birini aramaktadır. Bu konuda Maide Suresinin 38 ve 39. Ayetleri de ilginç bir örnek olarak alınabilir. 38.ayetinden hemen sonra gelen affediciliği özendiren 39.ayeti birlikte değerlendirmek gerekmektedir. Kendisine Müslüman diyen ancak Şeriat realitesindeki bir kişi, nefsinden dolayı 39.ayeti anlamayacak ve sadece 38.ayeti Kur'an'ın emri olarak değerlendirecektir. Benzer olarak çok eşlilik konusu da bu konudaki enteresan bir örnektir.

Aynı şekilde Allah'ın yukarıda diye anlatılmaya çalışılması, hep göklerden bir şeyler beklenmesi, eski çağlardaki varlıksal ilişkilerden gelen bir yanılsamadır. Bu nedenle artık ilahiliği yukarısı ile dünyeviliği aşağısı ile anlatma alışkanlığını bırakmamız gerekmektedir. Bu anlatım tarzı, küresel anlayışın henüz halka aktarılamadığı şuurlanma döneminde zaruri olarak kullanılan, piramit kültürünün bir kalıntısıdır ve devrini tamamlamıştır.

Her anlamda küresel olan bir kâinatta yukarısı neresidir, aşağısı neresidir. Hala Tanrıyı göklerde arama alışkanlığı Dünya'nın düz olduğunu savunan şuur seviyesinin, Nuh Tufanı'ndan önceki Dünya dışı kozmonotlara bağlı eğitim sisteminin, beşer şuurunda kalmış tortularıdır. Bu cümle size anlamsız geliyorsa Sümer tabletlerine göz at-

manızda fayda var. Bir zamanların doğruları görevlerini asırlar önce tamamlamış ve o devirler kapanmıştır.

Artık beşer şuurunu ilahi esintiyi, aşağıda, yukarıda, çiçekte, böcekte, taşta, toprakta, gökte, yerde ve en önemlisi de, kendi vicdanının sesinde arayıp bulma seviyesine gelmiş durumdadır. Dolayısı ile şu veya bu galaksiden gelenlerle yapılacak eğitim kültürü Kur'an'ın istediği beşer realitesi için yeterli değildir. Halen Dünya dışından gelenlerden bir şeyler öğrenme merakı, felsefe veya Teoloji bölümünde öğrenim gören bir öğrencinin başarıda zorlandığı zaman, bilgisayar veya uçak mühendisliğindeki başarılı öğrencilerden her şeyi öğrenebileceklerini sanması kadar anlamsız olabilir. Bu türden fiziki irtibatlar, Makul vicdan yolundaki ahlaklı seçme özgürlüğü tatbikatı yapan beşere, sadece kâinattaki yeri ve önemi konusunda bazı esintiler verebilir.

Burada dikkat edilmesi gereken önemli bir konu, çok popüler olan "iç sesinizi dinleyin" söylemlerini yanlış anlamaktır. Önemli olan iç sesin, vicdani mi yoksa nefsanî mi olduğudur. Bizim hayrımıza olacak ve nefsimizin işine gelmeyecek bir fedakârlık durumunda, iç sesimiz bize çok yanlış şeyler fısıldayabileceği gibi, duymaktan hiç hazzetmeyeceğimiz bazı seslerde vicdanımızın sesi olarak tezahür edebilir. Ancak genelde ilk gelen seslerin kendi veya çevremizdekilerin nefsanî talepleri olacağını her zaman hatırdan tutmakta fayda var.

FELAK SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:36

1: *De ki: "Yarılan karanlıktan çıkan sabahın Rabbine/ yarılışlardan fıskıran oluşun Rabbine sığınırım!*

2: *Yarattıklarının şerrinden!*

3: *Çöktüğü zaman karanlığın/gelip çattığı zaman göz perdelenmesinin/tutulduğu zaman Ay'ın/battığı zaman Güneş'in/taştığı zaman şehvetin/soktuğu zaman yılanın/ ümit kırdığı zaman musibetin şerrinden!*

4: *Düğümlere üfleyip tüküren üfürükçülerin şerrinden!*

5: *Kıskandığı zaman hasetçinin şerrinden..."*

NÂS SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:37

1: *De ki: "İnsanların Rabbine sığınırım!*

2: *İnsanların yöneticisine, yönlendiricisine,*

3: *İnsanların ilahına;*

4: *Kıvrılıp kıvrılıp saklanan, sinip sinip gizlenen vesvesenin/o sinsî, o aldatıcı şeytanın şerrinden!*

5: *İnsanların göğüslerine kuşkular, kuruntular sokar o;*

6: *Cinlerden de insanlardan da olur o!"*

Yukarıda anlatılanların ışığında, artık ilahilik ve dünyevilik arasındaki kademeli geçişleri biz kalınlık/kabalık ve incelik/nezahet olarak tanımlamayı daha doğru buluyoruz. Daha tekâmül etmiş olan, daha ince vasıflara sahiptir. İnceliğin, nezahetin madde ortamında en önemli göstergesi de, ilahi irade kanunlarına adaptasyon kabiliyeti ile ölçülebilir. Ruhsal etki altındaki varlıklarda ise inceliğin en önemli göstergelerinden biri, içgüdüsel davranışların yerini, **idrakli fedakârlık** şeklindeki davranışlara bırakmasıdır.

Birey olarak kendi tekâmül seviyenizi ya da cennetteki mekânınızı merak ediyorsanız kullanabileceğiniz çok basit bir yöntem var. Her gün yaptığınız fedakârlıkları bir kenara not ederseniz kendinizi göreceksiniz. Fedakârlık, hiç bir kişisel çıkarınız olmadan, sorumluluk bilinci ile kendinizden bir şeyler verebilmenizdir. Yoksa kendi akrabanız ya da çocuğunuz için yaptığınız fedakârlık görüntülü davranışlar, tamamen içgüdüsel dayanışma eylemleridir. Tabii ki kişisel menfaati söz konusu olunca evladını bile göz ardı edebilen bir realiteye göre, evladı için bir şeyler yapıyor olmak, tekamül sisteminde bir adım önde olmaktır. Ancak bu bizim anladığımız anlamda güzel ahlak realitesinin beklediği sorumluluk bilincinin tezahürü olan fedakârlık değildir.

Kişilerin, mensubu oldukları dini anlamamaları ve bunun sonucunda, dini bilgiler ile yaşam tarzları arasında uçurumların oluşması, dinlerin yayılması sürecinde insanlığın yaşamak zorunda kaldıkları birçok kanlı ve acı olaylara neden olmuştur. Tüm dinlerin en belirgin özelliği, sömürüye, maddi veya fikri köleliğe, zulme karşı çıkmak olmasına rağmen, insanlık, yüzyıllardır din adına köleleştirilmiş ve kölelik sistemi farklı isimler altında halen sürmektedir. Aynı şekilde peygamberlerin, peygamberlik görevine başlar başlamaz ilk yaptıkları faaliyet, kölelik sistemine, sömürüye karşı çıkmak olmasına rağmen, günümüzde insanlar din adına köleleştirilmekte ve sömürülmektedir. Bu sömürünün asıl sorumlusu zannedildiği gibi köle tüccarları ve sömürgeciler değildir. Bu sömürü sisteminin tek sorumlusu bizzat beşerin kendisidir. Çünkü bir yönüyle köleliğe ve sömürüye isyan eden kişi, diğer taraftan kendi yaşam tarzı ile kendisinden daha güçsüz bulduğunu sömürmeye devam etmektedir. Elin-

de bayraklarla, flamalarla sömürgeciliğe karşı çıkanların birçoğu bilerek ya da bilmeyerek yakınlarını, eşini, çocuğunu, komşusunu, çalışanını ve ya işverenini sömürmekte ve bir yandan da kendisinin ya da başkalarının sömürülmesine isyan etmektedir.

Sömürgeciliğe karşı çıkıyorsak, kendi küçük sömürgeci faaliyetlerimizden vazgeçmeliyiz. Zulme karşı çıkıyorsak, kendi zulümlerimize engel olmalıyız. Kendimize yapılan haksızlığa karşı çıkıyorsak, kendi haksızlıklarımıza son vermeliyiz. Aksi takdirde Kur'an'ın En'am suresinin 129. ayeti toplumsal yaşamda belirleyici olmaya başlayacaktır.

Bu nedenle aşağıdaki yazılanlar, farkında olmadan yaptığımız hataları Kur'an çerçevesinde yeniden değerlendirerek, işe kendimizden başlayabilmemiz için yapılan bir araştırma başlangıcı olup, aşağıdaki soruların yanıtlarının Kur'an ayetlerine dayanarak özetlenmesidir. Bu kapsamda yaşamdaki fonksiyonlarımıza/sorumluluklarımıza göre bir tasnif yaparsak;

- 1.Grup Erkekler, Kadınlar, Anneler, Babalar, Çocuklar, Kardeşler, Komşular, İş Görenler
- 2.Grup Din Âlimleri, Filozoflar, Sanatçılar
- 3.Grup Bilim Adamları, Teknokratlar, İşverenler
- 4.Grup Öğreticiler, Öğrenciler
- 5.Grup Kanun Koyucular, Kanun Uygulayıcılar
- 6.Grup Haberciler, (Şahitler, Medya)

Şeklinde altı guruptan birinde veya birkaçında kendi fonksiyonlarımızı görebiliriz. Bu durumda yukarıdaki guruplardan hangilerine kendimizi dâhil ediyorsak buna göre ayetleri analiz ederek;

Kur'an, anne ve babalığı nasıl tarif eder, anne baba nasıl olmalı, sorumlulukları nelerdir?

Öğretici/Öğretmen/Mürşit, Kur'an a göre nasıl olmalı, sorumlulukları nelerdir? Sorularının yanıtlarına ulaşabiliriz. Tabi ki muhkem ayetlerdeki emir ve yasaklar herkes için geçerli olmakla birlikte, sosyal konumumuza göre sorumluluklarımızı ve davranış modellerimizi öğrenebilmek için müteşabih ayetlere başvurmamız gerekecektir. Bunun için örnek olması açısından bazı konu başlıkları ve o konulardaki sembol açılımlarında öneriler sunmaya çalışacağız.

Tabi ki, tüm ağaçlar kalem olsa, tüm denizler de mürekkep olsa, yine de Kur'an bilgisini yazmaya yeterli olmayacağı hatırlanırsa, bu çalışma, olması gerekene göre oldukça kısıtlı bulunabilir. Bu konularda görüş bildirmek isteyen kıymetli okuyucularımız bizleri de bilgilendirirlerse çok büyük mutluluk duyarız. Şimdi özellikle Din Bilim barışı olarak adlandırdığımız toplumsal huzurun şartlarının sağlanabilmesi için önerdiğimiz metodoloji konusundaki yaklaşımımızı özetlemeye çalışalım.

Âlimler, arifler, kâmil İnsanlar, sanatçılar, sezgi kanalı ile yardım alarak, ulvi bilgilerdeki yoruma açık/müteşabih ayetleri, diğer insanlara aktarırlar. Bu mekanizmanın en üst zirvesinde peygamberler bulunur. Peygamberler vahiy kanalı ile aldıkları bilgiyi çevrelerine aktarırken bir Din tesis ederler. Peygamberler aktardıkları bilgileri ilk kaynaktan hiçbir şekilde gölgelenmeden aktarırlar/yansıtırlar ve âlimlerden, mürşitlerden farklı olarak, söyledikleri direk İlahi kelam olduğu için beşeriyetin tüm anlayış kademelerine hitap edilmektedir. Oysa mürşitler/öğreticiler ve filozoflar sezgi kanalı, gönül gözü ile ya da vecd, tefekkür halleri ile elde ettikleri bilgileri, ancak onları anlayabilecek belirli bir eğitilmiş zümreye aktarabilirler.

Konumuz bilgi ve bilginin paylaşılması olduğuna göre,

önce yöntemi tanımlamalıyız ve yöntem kesinlikle bilimsel olmalıdır. Aksi takdirde savunulan fikirler, bir meczubun esintileri seviyesinde kalabilir.

Tüm fikirlerin, bilgilerin, buluşların, fiillerin ilk kaynağı, çıkış yeri ulvi/öz bilgidir. Ulvi bilgi kademeler halinde halka aktarılırken aşağıdaki sırayı izler.

Ulvi Bilgi >Felsefe>Bilim Felsefesi>Bilim>Teknoloji şeklindeki bu sıralamayı, örtülmeyi, geometrik olarak, merkezinde ulvi bilginin olduğu, bir sonraki halkada felsefenin ve sırasıyla bilim felsefesinin, bilimin ve teknolojinin olduğu bir küreye benzetebiliriz. Suya atılan bir cismin çevreye yaydığı dairesel dalga etkileri gibi.

Bu sıralamada dikkat edilmesi gereken önemli nokta; bir sonraki adımın bir önceki adım tarafından **denetlenebiliyor** olması gerektiğidir. Şimdi bu kavramları kısaca tanımlayalım.

Ulvi bilgi: Vahiy kaynaklıdır. Hiçbir çelişki ve eksiklik yoktur. Başlangıçta çelişki ya da eksiklik olarak görünen konuların, beşerin yanlış anlayış seviyesinden kaynaklandığı eninde sonunda ortaya çıkar. Okuyanın anlayış seviyesine göre örtülür veya açığa çıkar. Her varlığa hitap edebilecek seviyede sade olduğu kadar farklı anlayış seviyelerine göre farklı sembol açılımları ile derin manalar içerir. İnsanlığa peygamberler kanalı ile aktarılır.

ZÜMER SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:247

21. Görmedin mi, Allah gökten bir su indirdi de onu toprak içindeki kaynaklara ulaştırdı. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra ekin kurur da sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu kuru ufantı haline getirir. İşte bunda, akıl ve gönül sahipleri için mutlak bir ibret var.

.....

23: Allah, sözün/hadisın en güzelini, birbirine benzer iç içe ikili manalar ifade eden bir Kitap halinde indirmiştir. Rablerinden korkanların ondan derileri ürperir. Sonra da hem derileri hem de kalpleri, Allah'ın Zikri/Kur'an'ı karşısında yumuşar. Bu, Allah'ın kılavuzudur ki, onunla dilediğini/dileyeni hidayete erdirir. Allah'ın saptırdığına gelince, ona kılavuzluk edecek yoktur.

HICR SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:206

86: Kuşkusuz, senin Rabbin, evet o, Hallâk'tır, hiç durmadan yaratır; en iyi şekilde bilir.

87: Yemin olsun ki, biz sana ikişerlerden/ikililerden/iç içe kıvrımlar halindeki çift mânâlılardan yedi taneyi ve şu büyük Kur'an'ı verdik.

88: Sakın, onlardan bazı çiftlere verdiğimiz nimet ve zevklere gözlerini dikme. Onlar için tasalanma da. Müminler için kanadını indir sen!

89: Ve de ki: "Ben, evet ben, apaçık konuşan bir uyarıcıyım!"

Felsefe: Sezgi kaynaklıdır. Ulvi bilgiler ya da yaşam üzerine derin düşünce, tefekkür / meditasyon yoluyla elde edilebileceği gibi, bilgi birikimlerinin bir araya gelerek yol açtığı idrak patlamaları / kıvılcımları ile tezahür edebilir. Beşerin kendisini ve çevresini anlama, yorumlama, açıklama ve gerçeği arama çabası ile ürettiği düşünsel seviyedeki bir faaliyettir. Felsefe, insanı ve evreni bir bütün halinde kavramaya çalışır. Çıkış yeri, soru sorabilme gücü/ yeteneğidir. Ulvi bilginin bireysel/beşeri şuuru tahrik etmesi sonucu ortaya çıkmıştır. Bu sayede ulvi bilgilerdeki semboller bir kademe daha örtülerek daha geniş kitlelerin anlayabileceği bir hale gelir. Ulvi bilgilerden farklı ekol veya mezheplerin ortaya çıkmasının sebebi filozof ya da düşünürlerin ulvi bilgiyi kendi dönemlerinin realitesine göre yorumlamalarıdır. Bu ekoller belli bir dönemin yararlı ve önemli fikir akımları olmakla beraber, bir sonraki dönemin ölü realiteleridir. Şayet mezhep ve ekoller kendilerini zaman içersinde, yenilemez, evrim geçirmezse, felsefe, mezhep ya da ekol, fikri seviyede bir putperestliğe dönüşerek, ulvi bilginin yerine geçmeye kalkacak kadar sapkınlaşabilir. İnsanlığa bir lütuf olarak verilen son 4 kutsal kitabın dahi Tevrat'tan Kur'an'a kadar kademeli olarak, insanlığın ulaştığı şuurlanma seviyesi ile orantılı olarak yenilediği göz önüne alınırsa, birtakım ekol ya da mezheplerin değişmezlik ya da içtihat yolunun kapandığı gibi bir takım iddialarının anlamsızlığı daha iyi anlaşılacaktır. Özetle; Filozoflar, kutsal kitaplardaki ulvi bilgilerdeki semboller üzerinde, sorularla sürekli çalışarak, ürettikleri yeni fikirleri ve olası sonuçlarını, ulvi bilgilerdeki muhkem ayetler ile tutarlılığını sürekli denetleyerek, insanlığa yeni ufuklar açma sorumluluklarını yerine getirmelidirler.

Bilim Felsefesi: Bilimin Felsefe ile örtüşmediği veya örtüştüğü noktaları tespit etmek için üretilen denetim mekanizmasıdır. Bilgi üretme araçlarının ve sebep sonuç ilişkilerinin kurgusal, yöntemsel doğruluğunu araştırırken, günümüzde tümdengelim, tümevarım, doğrulanabilirlik, yanlışlanabilirlik gibi kontrol ve uygulama yöntemleri konularını inceler ve yeni denetim sistemleri geliştirmeye çalışır. Bilimsel disiplinlerde üretilen sonuçların veya yapılan çalışmaların, bilim olup olmadığına karar vermek için kullanılması zorunlu bir bilgi sistemidir.

Örnek: Herhangi bir felsefi düşünce, bazı insanların, canlıların diğerlerine göre üstünlüğünü savunuyorsa veya hayatı rastlantısal tesadüflere bağlıyorsa, bu ulvi bilgilerle temelden zıt bir düşünce olduğu için reddedilmelidir. Aksi takdirde bu türden sapkın bir felsefi düşünceden üretilen bilim felsefesi, canlı insanlar veya hayvanlar üzerinde deney yapılabilirliği savunarak, günümüzdeki gibi vahşi bir bilimin ortaya çıkmasına neden olabilir.

Aynı şekilde bir felsefi düşünce “yaratılanı yaratandan ötürü sevmek” bilgisinden üretiliyorsa, bu ulvi bilgilerle bire bir örtüştüğü için bilim felsefesi uygulamalarında bir denetim mekanizması olarak kullanılabilir. Böyle bir felsefeden üretilen bilim felsefesi, hiçbir canlının tekâmülüne, bütünselliğine zarar vermeyen bilimsel metodolojiler geliştirilmesine ve ulvi bilgilerle çelişmeyen bilimsel faaliyetlere katkıda bulunacaktır.

Bilim: Maddi alemlerdeki sebep sonuç ilişkilerini insan duyuları veya araçlar ile ölçülebilen/ölçülebilecek hale getirebilmeyi amaçlayan sistemli faaliyetlerdir. Bir anlamda ilahi irade kanunlarının madde âlemindeki tezahürlerini ölçülebilir hale getirme çalışmalarının tümüdür.

Teknoloji: Bilimsel bilginin başkalarının gündelik kullanımına sunulması kapsamında maddi araçlar üretme disiplini. Bilimin tespit ettiği sebep sonuç ilişkilerini, maddi araçlar vasıtasıyla tekrarlanabilir hale getirme faaliyetleridir.

Bilginin yayılımında merkezden dışa doğru;

Ulvi Bilgi>Felsefe>Bilim Felsefesi>Bilim>Teknoloji sıralamasında denetim mekanizmalarının aksadığı durumlarda, bilgi seviyesi ve insanlık realitesi arasında farklar oluşur. Günümüzde bu denetim yoksunluğundan dolayı, maddenin inkişaf hızı, ruhsal tekâmül hızından çok daha yüksek olduğu için teknoloji tarafından insanlığın felaketine yol açacak sonuçlar üretilmektedir. Örneğin nükleer teknoloji bilgisine insanlık realitesi hazır olmadan ulaşıldığı için, insanlığın hayrına olacak yerde çok acı sonuçları beraberinde getirmiştir. Manevi tekâmül ile maddi inkişaf seviyesinin dengeli yürütülemediği durumda, sapkınlıklar ve manevi çöküşler meydana gelir. Sonucu ise toplumların helak olmasına yol açar. (Kur'an'da bahsi geçen yok edilen kavimler, bu başlıkta ele alınabilir) Aynı nükleer teknoloji, Cern'deki Laboratuvarlarda veya tıp biliminde kullanılarak insanlığa hizmet edebilirken, diğer yandan yıkımlara ve doğanın tahribine yol açan yanlış uygulamalara, katliamlara neden olabilmektedir. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, şayet denetim mekanizması hiyerarşik olarak ulvi bilgiden itibaren kademeli olarak gerçekleştirilemezse, bir sonraki kademenin denetimi mümkün değildir. Bir başka ifade ile ulvi bilginin denetiminden çıkmış bir felsefeden üretilen bilim felsefesi, bilim ve teknoloji artık denetlenemez olacaktır. Bu durumda; "her ne kadar ulvi bilgi denetiminde olmasa da bilim doğa yasalarını gözlemleyerek, yönetim kade-

meleri ile birlikte teknolojiyi denetleyemez mi?" şeklinde bir soru akla gelebilir. Felsefe ve Bilim felsefesinin üst yapıyı belirleme gücü göz önüne alındığında, yanlış üretilen felsefenin üst yapıyı da çoktan ele geçirmiş olacağı asla unutulmamalıdır. Bu konu iyi anlaşılabilirse, günümüz Dünyasının korkunç manzaraları karşısında, hala vicdan sahibi olan bazı akademik ve siyasi yönetimlerin neden çaresiz kaldığı daha iyi anlaşılacaktır. Peki, çözüm nedir? Çözüm; örtülü ya da açık despot yönetimlerin yaptığı işi tersine çevirmek, yani felsefe ve bilim felsefesi eğitimi ortaokuldan itibaren başlatmaktır. İlkokulda bile Arapça kuran kurslarına, anaokulunda ikinci yabancı dil eğitimine çocuklarını gönderenlerin, aynı şekilde çocuklarını kilisede rahibin eğitimine verenlerin, okullarda felsefe eğitimlerinden neden bu kadar uzak kaldıklarını, bu felsefe eğitimi önerisine şaşmalarını anlamak mümkün değildir. Kısaca önerimiz yerleri doldurulamayacak olan, Ahmet Yesevi felsefesini, Yunus Emre felsefesini, Mevlana felsefesini, Eflatun, Fisagor felsefelerini dergâhlardan ve törenlerden kurtarıp, eğitim kurumlarına taşıyamadığımız sürece sadece yasalarla, yönetmeliklerle teknolojinin günümüzdeki zulmünü engellemek ve ideal topluma giden yolu açmanın mümkün olmadığını anlaşılmasıdır.

Yukarıda bahsi geçen ulvi bilgidan başlayarak kademe kademe örtülerek halka indirilen süreç/denetim mekanizması, ulvi bilginin farklı anlayış seviyelerinde yanlış kullanımını engelleyen, doğru kabullenilebilmesi/anlaşılabilmesi için bir örtülme eylemi olup, bilginin asıl değerinden bir şey kaybettirmez. Bir kutsal metni okurken tefekküre dalan bir âlim kişi ile bir çiçeği seyrederken idrak yaşayan çoban aynı hali/ güzelliği yaşayabilir.

Ulvi Bilgi >Felsefe>Bilim Felsefesi>Bilim>Teknoloji
şeklindeki denetim mekanizmasındaki sıralamada oluşan aksamalar, yer değiştirmeler, batı halklarındaki maneviyattan kopuk bilimselliği, doğu halklarında ise bilimden kopuk maneviyatı oluşturmuş ve her ikisi birlikte günümüz dünyasının içinden çıkmaya çalıştıkça, battığı bataklıklarını oluşturmuştur. Bu nedenle en sağlıklı görünenlerimiz bile, bir garip manevi sıtma nöbetleri geçirmektediriz.

Öncelikle şunu belirtmeliyim. Kişinin realitesine göre Ruh ve Madde birliği ya da çatışmasının izdüşümü, Din ve Bilim birliği ya da ayrılığının temel göstergesidir. İşte bu dengesizliğin ortadan kalkmasının en önemli harcı/çimentosu felsefe ve bilim felsefesinin, yukarıdaki sıralamada doğru yerde bulunmasıdır. Bu kurgu insanlık binasının şakulüdür. Kullanılmadığı durumlarda insanlık binasının ayakta durma şansı yoktur.

Maalesef günümüzde yetişen bilim adamlarının çoğunluğu ciddi bir felsefe ve bilim felsefesi eğitimi almadan, bilim adamı unvanına ve laboratuvar imkânlarına kavuşmaktadır. Sonucu ise malum. Birçok bilim adamı yıllarca teknoloji ürettikten sonra, felsefi bilgisinin eksikliğini hissetmekte, ancak o güne kadar ürettikleri teknolojinin, birilerinin ellerinde acı sonuçlar üretmesini engelleyememektedirler. Bunun yakın tarihteki acı örneklerinden biri Einstein'ın sonradan pişman olduğunu söylese de atom bombasının üretilmesi ile ilgili olarak yazdığı tavsiye mektubudur.

Günümüzde, felsefe ya da bilim felsefesi eğitimi, sadece din adamlarının, filozofların ya da edebiyatçıların ilgi alanı gibi algılanmaktadır. Üniversite eğitimi esnasında matematik, fizik dersi kadar felsefe eğitimi alabilmiş bir

mühendis tanıdığınız var mı? Düşününki; yetenekli bir bilim adamına, zengin laboratuvar imkânları sunuyorsunuz ancak, aynı bilim adamına insan olmanın, kul olmanın sorumluluğunu öğretecek felsefi eğitimi vermiyorsunuz. Bu 7 yaşında bir çocuğun eline dinamit lokumu vermekten farksızdır. Böyle bir durumda da çocuğun karmasından medet ummanın dışında bir çaremiz kalmamaktadır. (Dinamitin mucidi Alfred Nobelin kardeşi de dahil olmak üzere başkalarının ölümüne sebep olması, bilimin zamansız teknoloji üretiminin acı sonuçlarının üreten tarafından bile kontrolden çıkışının acı örneklerinden biridir.)

Bir bilim adamının, tabii olduğu dinin ibadetlerini yerine getirmesi veya dürüst ve ahlaklı olması, üreteceği teorilerin / teknolojilerin insanlığa vereceği zararı önlemez ya da öngörmesinde yardımcı olmaz. Hatta bazen tüm iyi niyetlerine, örnek yaşamlarına rağmen, sonrasında çok pişman olacağı, hiç istemediği sonuçlara sebep olabilir. Bunun en üzücü örneklerinden biri bay ve bayan Curie'dir. Ancak bu bilim adamı yukarıdaki bahsettiğimiz bilginin yayılımındaki kurgunun denetim mekanizmasına vakıf olursa, onun yapacağı üretimler, buluşlar hiçbir şekilde insanlığın başına dert olmaz. Her ne yaparsa hayra medar olur.

Bilim ve teknoloji daha çok eylem halindeki fiiller olarak tezahür eder. Yukarıdaki sıralama aynı zamanda bir alt seviyenin bir üst seviye ile kendisini devamlı kontrol etmesini sağlayabilecek anahtarları verir. Bugün Dünya'mızın teknoloji çılgınlığı ve her yerden yükselen acılı çılgınlıklar, işte bu denetim mekanizmalarının kullanılamamasından kaynaklanmaktadır. İnsanlık tekâmül tarihinde önemli izler bırakmış tüm toplumlar veya bireyler, yukarıdaki sıralamaya uydukları sürece başarılı olmuş, bu uy-

gulamaları terk etmeye başladıkça düşüşe geçmişlerdir. Dünya'nın zalimlik tarihine dikkat edilecek olursa, tüm despot yöneticilerin ilk yaptıkları iş, kendi kontrollerine alamadıkları din ve bilim adamlarını yok etmeye çalışmak ve felsefe derslerini eğitim sistemlerinden kaldırmak olmuştur. Kur'an'da en çok konu edilen Firavun ve Musa Peygamberin diyalogları, aslında bu insanlık tarihi kadar eski çatışmanın ve sonuçlarının detaylı olarak anlatıldığı muhteşem sembollerdir.

Yukarıdaki sıralamayı ve denetim mekanizmasını yüce gönüllü insanların hayatlarında da kolaylıkla gözlemleyebiliriz. Peygamberlerin hepsinin de bir mesleği vardır ve toplumla/hayatla iç içe olmuşlardır. Ulvi bilginin halka ulaştırılmasında, yukarıdaki bilgi aktarma yöntemleri ile yaşamlarıyla da örnek olmuşlardır. Aynı şekilde tüm gerçek âlimler derin fikirler üretirken, aynı zamanda topluma yararlı somut eserler/işçilikler üretmişlerdir.

Yukarıda kısaca özetlemeye çalıştığımız kurguyu, Kur'an'ın ilk ayetinden yola çıkarak paylaşmaya çalışalım. İlk ayet mealen "Oku" olarak bilinmesine rağmen bir diğer anlamının da "çağır" olduğu dikkate alınır, vahiy kanalı ile sezgi kanalı arasındaki bağlantı hakkında bir bilgi içerdiği çok daha net anlaşılacaktır.

Tekrar belirtmekte fayda var. Peygamberlik makamı hiçbir şekilde, hiçbir beşeri bilgi makamı ile kıyaslanamaz. Hangi makamda olursa olsun Mürşitler, Filozoflar ancak Peygamberler sayesinde elde edilen ulvi bilgilerin farklı perspektiflerden anlatımlarını yapabilirler. Hiçbir şekilde bir din tesis edemezler ki son din İslam olarak tasdiklenmiş ve artık insanlar tekâmül ettikçe yeni bir din gelmeyeceği bildirilmiştir. Çünkü Kur'an Beşerin bu Dünya'da din yolu ile / bireysel vahiy kanalı ile alabileceği

ulvi bilgi kapasitesinin üst sınırında bir bilgi içermektedir.

Beşeriyetin tekâmül aşamalarında Tevrat'ı ilkokul, İncil'i lise, Kur'an'ı Üniversite bilgisi olarak ele alabileceğimizi yukarıda belirtmiştik. Kısaca beşeriyet sınıflarını geçtikçe bir üst sınıfın bilgilerini anlama onuruna kavuşmaktadır.

Unutmamak gereken önemli bir konu Hz. Musa şariat realitesini, Hz. İsa fedakarlık realitesini, Hz. Muhammed ise Güzel Ahlak/ Makul vicdan bilgisini beşeriyete ulaşmasına aracı olmakla onurlandırılmış yüce varlıklardır.

Kur'an-ı Kerim'de işaret edilen, Dünya mektebinin mezuniyet bilgisi **Beşerin tüm varlığı ile, Allah'tan başka bir ilah olmadığına şahadeti haline gelmesi gerektiği bilgisinin idrak edilmesidir.** Bu nedenle son peygamber Hz. Muhammed, son kitap Kur'an'dır.

İnsanlığın dinler tarihinde, mehdilik konusu ısrarla gündemde tutulmaktadır. Mehdi kavramı hiç bir zaman bir kişiyi ya da yeni bir peygamberi işaret etmemektedir. İlgili kutsal metinler ve felsefi yaklaşımlar incelenirse mehdi kavramı ile bir bilgi sistemine ve sonuçlarına işaret edildiği gayet net olarak anlaşılacaktır. Bir yandan peygamberlik fonksiyonunun bittiğine inanıp, bir yandan da adını mehdi koyup, hala bir kişi/kurtarıcı beklemek, kendi içinde çelişmektedir. Mehdilik bilgisi yukarıda bahsettiğimiz şahadetleşme yolunda özellikle 1800'lü yıllarda Alan Kardec ile gündeme gelen 1950'li yıllardan itibaren tüm Dünya'ya bilimsel bir metodoloji ile sunulan Kutsal kitaplarla çelişmeyen, Anadolu da yeşeren tasavvuf kültürününün, ruhbilim felsefesi anlayışı ile yeni bir felsefe ve bilim felsefesi sistemi olarak yayılmasıdır.

Bu kabullerden sonra bizlerin/beşeriyetin ulvi bilgiden teknolojiye, hayatın pratiklerine giden yolculuğundaki

geçişleri farklı bir perspektiften örneklerle paylaşmaya çalışalım.

Beşer, insan olmaya giden ulvi yolculuğunda kendisine öğretilen herhangi bir yöntemle Hay makamının, Hak makamının veya Kâinat makamının Ulvi bilgisinin zerrelerini hissedince, önce bir huşu halinde hissettiklerini paylaşmaya çalışır. Yaşanan bu hal, kişi tarafından, ilk bakışta anlaşılması zor, hatta yanlış anlamaya neden olan aşağıdaki gibi sözcüklere dökülür;

”Enel Hak”,

”Kelimeler doğrudur sen doğru isen, Cümleler eğrilir, sen eğri isen”,

”Bildiğini bildiğinden ayrı bildirme”,

”Kötüden örnek olmaz”,”Bana Seni Gerek Seni”,

”İnkârcı İman edene kurbandır”,

”Dağlar ile Taşlar ile çağırayım Mevlam seni”,

”Varlık varsa Yokluk nerede, Yokluk varsa Varlık nerede? Varlık ve yokluk sende bende. Aradığımız ise Sadece Bizde”

”Dünya’yı yönetmek isteyen Dünyayı yönetir, Kendisini yöneten dünyaları yönetir”

ve buralardan da yeni bir felsefi bakış açısı doğar.

Yukarıdaki her cümle için kitaplar dolusu düşünceler kaleme alınabilir. Her kitap farklı anlayış seviyelerine hitap eden renk nüanslarını oluştururken, bu renkleri gönül potasında eritebilenler ise tüm renklerin çıkış ve varış yeri olan siyah ve beyaz ışığı hissetmeye başlayacaklardır.

Hak yolcusu bu halleri yaşadıkdan sonra Kul olmanın onurunu ve sorumluluğunu hissetmeye başlar ve bu de-

rin felsefi bilgileri hayata/pratiğe taşımaya çalışır. Buradan da Bilim Felsefesi ve devamında bilim doğar. Bilim de teknolojiyi üretir. (Tarihe iz bırakan tüm büyük bilim adamları aynı zamanda mistik eğitimler de almışlardır. Batı felsefesinin temel taşlarından biri olan Eflatun Mısır'da oldukça önemli bir mistik eğitimden geçirilmiştir.)

Bu süreçte maddi etkilerin ya da nefsaniyetin ağır bastığı durumlarda ulvi bilgi ve son aşama olan teknoloji / sanayi sürecinde aradaki bağlantılar zayıflar veya koparsa, atom bombasının, dinamitin icadı gibi veya kimyasal silahlar gibi birçok üzücü sonuç/ teknoloji çıkar.

**Bu nedenle yaptığımız her işte, ürettiğimiz her değer-
de geriye doğru bir kontrol sistemi** (Teknolojiyi bilimle, Bilimi, bilim Felsefesi ile, Bilim Felsefesini, Felsefe ile, Felsefeyi de Ulvi bilgi ile denetlemek gerekmektedir.) kullanılması gereken önemli bir anahtardır. Bu cümleleri her işe Besmele ile başlamanın bilim felsefesi seviyesinde açıklaması olarak alabilirsiniz.

Bu denetim sisteminin uygulanmadığı durumların en belirgin tezahürleri de yakın tarihte ortaçağ Hıristiyan dünyasındaki zalimliklerdir. Aynı orta çağ kültürünün uzantıları günümüzde de devam etmektedir. İki binli yıllarda bile yüz milyonlarca kişinin lideri olduklarını savunanlar dini söylemleri kullanarak adını haçlı seferi koyup, ya da kendisini Allah'ın askeri ilan edip milyonlarca insanı katledebilmekte ve tamamen dünyevi olan sefil çıkarılarını din kisvesinin altında saklamaya çalışmaktadırlar. Bu zalimlikleri iki başlık altında toplayabiliriz.

1. Diplomasız Zalimler: Şarlattan, yobaz, üfürükçü, Din, Allah adına iş yaptıklarını söyleyerek, maddi menfaat temin edenler,

2.Diplomalı Zalimler: İnsanlığı toptan yok edebilecek, katliamlara neden olacak, insanlık suçu sayılan teknolojiler üreten teknokratlar. Bilim adına yaptıklarının sonuçlarının sadece ekonomik kazançla değerlendiren insanlık ve doğa düşmanları. Kısaca diplomalı yobazlarla, diplomasız yobazlar insanlığın hem manevi, hem de maddi dünyasını çürütmek için el ele vermişlerdir. Bütün bu acıların sebebi ise maalesef sadece felsefi, düşünsel tembellik, cahillik ve nefse tabiiyettir.

Materyalist kültürün; Dünya'ya birçok teknoloji imkânı sağlarken, bir yandan da insanlığa yaptığı zulüm ve adaletsizliğin en önemli sebebi, bilginin yayılımında yukarıdaki denetim sistemini kuramamış olmasıdır. Aynı şekilde başlangıçta Osmanlı eğitim sisteminde Kur'an'ın temel ilkelerine ve bilime bağlılık tüm medreselerde geçerliken, özellikle Kur'an'ın bilim üretme kriterlerinin ihmal edilmesi ile , tamamen yaşamdan,bilimden uzak bir din anlayışına doğru gidilmesi çöküşün başlangıcı olmuş hatta son dönemlerde matbaa teknolojisi bile yobazlar tarafından reddedilmiştir. Bunu akıllı işletmek ile bilim ve vahiy bilgisini örtüştüren İbn-i Rüşd ile Gazali'nin felsefi yaklaşımlarındaki farklılıklardada açıkça tespit edebiliriz.

Özetle materyalist akılcı ülkeler maneviyattan yoksun bir bilimle yol alırken, Doğu kültürü ise Bilimden yoksun bir maneviyat anlayışı ile bugünkü üzücü manzaraların temellerini atmıştır.

Bu vahşet manzarasını değiştirecek önemli anahtarlardan biri, yukarıda bahsetmiş olduğumuz denetim mekanizmasıdır. Ulvi bilgilerle çatışan hiçbir Felsefi ekol ya da bilimsel faaliyet, gerçek anlamda bir felsefe veya gerçek anlamda bir bilim değildir.

Bizlere yıllarca öğretilen imanın şartları, İslam'ın şartları gibi, artık ezber olmaktan öteye geçemeyen şartlar, akıl melekesini kullanmak isteyen, vicdanından gelen baskı ile her türlü ezberi bilgiyi sorgulamak isteyen nesilleri, Kur'an'ın davet ettiği insanlık mertebesine ulaştırmakta yeterli olmamaktadır. İslam Dünyasının günümüzdeki içler acısı durumu hepimizce malum. Demek ki 11 şarttan oluşan, bu cümleleri basmakalıp bir şekilde kabul ediyorum demek Müslüman olmak, Müslümanlığın sorumluluklarını anlatabilmek için yeterli olamamışlardır. Aynı şekilde, bir kişinin namazını kılması, orucunu tutması, hacca gitmesi hatta dürüst ve iyi insan olması Musa peygamberin hatta İsa Peygamberin tebliğlerinin yeterli şartı olabilir. Ancak bu vasıflar Kur'an'ın tarif ettiği insanlık için yeterli değildir. Kur'an, beşerden, bunlarında ötesinde, sorumluluklarını bilen ve seçme özgürlüğünü aklını işleterek bulduğu sonuçlarla, hayra dönük olarak kendi iradesi ile kullanabilen bir insanlığı oluşturmasını beklemektedir.

Şimdi; tüm bu kabullerden sonra, Allah'ın izni ile Beşer'in fonksiyonlarına göre Kur'an nasıl bir yaşam önermektedir, sırası ile inceleyelim. Bunun beşerin yaratılışındaki bilgimiz dâhilinde olan bileşenlerini, sonra da bu bileşenlerle yer aldığı sosyal konumuna göre ele alalım.

3* Madde Ve Maddi Varlığın Fonksiyonu

MUMINUN SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:334

12. Yemin olsun ki, biz insanı topraktan oluşan bir özden yarattık.

Bu bölümde kuantum teorilerinden, anti maddeden (ne demekse) ya da karanlık maddeden bahsetmeyeceğiz. Yine bir yaratılmış varlık olan maddeyi ve fonksiyonunu, beşer ile olan sıkı yoldaşlıklarından ve dostluklarından bahsedeceğiz. Madde İnsan'ın kardeşidir. Dostudur. Sırdaşdır. Yoldaşdır. Ancak kesinlikle küçümsenecek, hor görülecek bir yaratılmış değildir. Nasıl olur da, Allah'ın yarattığı herhangi bir varlığı diğerine göre üstün ya da alçak olarak niteleyebiliriz. Maddi varlık, tekâmül yolculuğunda tecrübesiz ruhi varlığın ilahi prensiplerle tanışmasının yegâne çaresidir. Kendi başına ilahi prensiplere muhatap olamayacak ruhi varlık, Yaratıcının, maddi varlığın derununa bahşettiği ilahi prensipleri ancak maddi varlığın rezonans seviyesine adapte olabildikçe alabilmektedir. Çünkü tecrübesiz bir ruhi varlık hiçbir şekilde ilahi prensiplere muhatap olabilecek kapasitede değildir. Mümkün olmamakla birlikte, herhangi bir şekilde ruhi varlık, ilahi prensiplerin saf halinin zerresi ile bile karşılaşırsa yanacaktır. Burada kullanılan “yanacaktır” ifadesinin böyle bir karşılaşmanın mümkün olmayacağını anla-

tabilecek kelime bulamayışımızın acizliğinden kaynaklandığının bilinmesini değerli okuyucularımızdan rica ederim. Bu nedenle ruhi varlık ancak maddi varlıkla ortaklık kurarak, onun aracılığı ile ilahi prensiplere muhatap olabilmektedir. Belki de burada ozanımız Aşık Veysel'e sözü bırakmakta fayda var.

....

“Dost dost diye diye nicesine sarıldım.
Benim sadık yârim kara topraktır.”

...

Her kim olursa bu sırra mazhar
Dünyaya bırakır ölmez bir eser
Gün gelir Veysel'i bağrına basar
Benim sadık yârim kara topraktır

.....

Yine aynı şekilde Mısır'lı rahipler tarafından inisiye olarak yetiştirilmiş Eflatun'un

“Sana bakmak için gökyüzü olsaydım
Göz, göz olsaydım onun gibi”

Sözcüklerinde de, Alak suresinde bahsettiğimiz ilahi esintinin beşeri kavramlara dönüştürülürken nasıl bir rahmetle desteklendiğini birazcık olsun hissedebilirsek ne mutlu bize. Hepimizin bildiği, sürekli şahit olduğumuz bir uygulama var. Toprağa bir tohum at, soyuna binlerle geri dönsün. Burada müthiş bir ilahi ortaklık söz konusu. Ortaklarsa bitkinin ruhsal yapısı, Beşerin ruhsal yapısı ve üçüncü olarak kesinlikle bağrındaki ilahi rahmeti, potansiyeli, prensipleri, hakkedenlere cömert bir şekilde sunmaya hazır olan MADDİ varlık. Tabi ki ilahi nizam gereği madde öyle kolay kolay ortak kabul etmez. Öncelikle kendisinden olanı, kendine benzeyenden ancak etki alır,

ortak olur. İşte Beşer, İşte Bitki, İşte Hayvan. Ne güzel bir ortaklık.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta maddenin çoğalmadığı ve dönüşüm geçirme yeteneğinin ancak ruhsal varlıkla ortaklığı durumunda bir üreme/çoğalma fonksiyonundan bahsedilebileceğidir. Ruhsal etki olmadan maddi yapıda bir üreme ya da çoğalma fonksiyonunun tezahür etmemesi konusu üzerinde okuyucularımız daha detaylı düşünebilirlerse, burada yazıya dökmekte aciz kaldığımız bazı bilgilerin sezgilerine ulaşabilirler.

KUR'an maddeyi birçok sembolle anlatmanın yanı sıra özellikle toprak olarak sembolize etmektedir. Ve günümüz batı teknolojisinin iddia ettiği gibi maddeyi cansız olarak görmemekte, tam tersine her halükarda maddeye bir şuur, bir canlılık atfetmekte ve ısrarla maddenin potansiyeli üzerine düşünmemiz gerektiği konusunda bizleri uyarmaktadır.

ZİLZAL SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:394

- 1. Yerküre, o sarsıntıyla sarsıldığı zaman,*
- 2. Ve toprak, ağırlıklarını çıkardığı zaman,*
- 3. Ve insan, "Ne oluyor buna?" dediği zaman,*
- 4. İşte o gün, yerküre, tüm haberlerini söyler/anlatır.*
- 5. Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.*

Kısaca madde sanıldığı gibi, durağan veya şuursuz bir varlık değildir. Tam tersine Rabbin vahiyleri doğrultusunda inkişaf eden, beşere göre farklı bir şuurlanma yapısında olan bir varlıktır. Yine belirtmekte fayda var, burada bir hiyerarşiden değil bir fonksiyon farkından bahsediyoy-

ruz. Tabii ki nasıl farklı tekâmül seviyelerinde beşerler, ruhi varlıklar varsa, aynı şekilde farklı inkişaf seviyelerinde madde kombinasyonları da vardır. Aşağıdaki ayetlere bu bakış açısı ile baktığımızda tekâmül ve/veya fonksiyon birlikteliği daha anlaşılır hale gelecektir.

BAKARA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:431

264. Ey iman sahipleri! Allah'a ve âhiret gününe inanmadığı halde, insanlara riya için malını infak eden kişi gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve eza etmek suretiyle boşa çıkarmayın! Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak varken tepesine şiddetli bir yağmur inip kendisini cascavlak bırakmış yalçın bir kayanın haline benzer. Böyleleri, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, küfre sapan bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

265 Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve öz benliklerindeki kökleştirmek için infakta bulunanlara gelince, onların durumu kendisine bol yağmur isabet edip de ürününü iki kat veren bir bahçenin durumuna benzer. Böyle bir bahçeye bol yağmur düşmese de bir çisinti, bir nem yetişir. Allah, yapmakta olduklarınızı hakkıyla görmektedir.

265.ayette çok net olarak vurgulandığı gibi maddi varlığın sinesindeki ilahi potansiyel ancak fedakârlık eylemleri ile tezahür edebilmektedir. Fedakârlık olmadan, doğruluk, dürüstlük, bereket, prensibi ile iletişim kurulamamaktadır. Günümüzde bilimsel deneylerde de şaşırtıcı bir şekilde ortaya çıkan sonuçlar, Beşer şuuru nun bu anlayışı kabul edebilecek aşamaya geldiğinin önemli bir delilidir. Artık maddi varlık beşere kendisini

daha farklı fonksiyonları ile tanıtmaktadır. Tabii ki bu seviyeye yukarıda bahsettiğimiz, kesbten doğan, ilahi ortaklık sayesinde ulaşılabilmektedir. Özellikle çift yarık deneyi olarak anlatılan elektronların dalga ve tanecik yapısını incelerken gözlemlenen sonuçlar, bizleri şuurlu bir maddeden haberdar etmektedir. Ya da maddenin şuuru ile ilk irtibatların / iletişimin habercileri olabilir.

NİSA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:486

43. Ey iman edenler! Sarhoşken, ne söylediğinizi bilinceye kadar, cünüpkken de yolculuk halinde olmanız müstesna boy abdesti alıncaya kadar namaza/duaya yaklaşmayın! Eğer hastalanırsanız yahut yolculuk halinde bulunursanız yahut biriniz tuvaletten gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız, bütün bu durumlarda su da bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin. Yani yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin. Allah Afüvv'dür, günahları affeder, Gafûr'dur, hataları bağışlar.

Yukarıdaki ayette geçen “kadınlara dokunmuşsanız” ifadesinin geri realiteye tabi olmuşsanız/duygusal karmaşa yaşadığınız şeklinde algılamakta fayda var. Aksi takdirde kadınlara dokununca abdest şartı varsa, bir erkeğe dokunan kadın abdest almayabilir mi sorusunu sormak durumunda kalabiliriz. Bu nedenle özellikle müteşabih ayetlerde gönlümüze ve aklımıza başvurmamızı bildiren Kur’an’da geçen kadın kelimesinin başka anlamlarını Ali İmran suresi 14. ayette daha net bulabilmekteyiz. 43. ayette geçen ifadelerden bizim anladığımız şekli olarak ellerinizi, yüzünüzü, ayaklarınızı yıkayıp başınızı mesh etmiş olabilirsiniz. Ancak namaza başlamadan önce herhangi bir nedenle kızgınlık, nefret veya kininizi

harekete geçirecek bir olay/ tartışma/hal yaşadığınız, bu psikolojik hal beşerin kılacağı namazın hakkını vermesini engelleyeceği için, abdestinin bozulmasına neden olabilir. Böyle bir durumda da tekrar abdest alınarak arandıktan sonra namaza başlamak gerektiği düşünülebilir.

Beşerin ilahi fonksiyonuna başlayabilmesi için yerine getirmesi gereken abdest şartı ve abdestin de mutlaka su veya toprak ile alınabiliyor olması, ulvi faaliyetlerde maddenin önemine/yerine dikkat çeken önemli bir uygulamadır. Örneğin su veya toprak olmadan, sütle, ayranla, dua ile ya da fiziksel hareketlerle veya bir bitki kullanarak abdest alınamamaktadır. Bu arıtma istisnası, ayrıcalığı sadece bitki, hayvan, ya da beşer ile ruhsal ortaklık gerçekleştirmemiş saf maddeye tanınmıştır. Örneğin su ya da toprak bulamadıysanız bir dervişin ya da bilgenin, elini tutun denmemektedir. Beşeri arıtma kudreti ayrıcalığının, sadece suya ve toprağa verilmiş olması, maddenin ilahi fonksiyonu konusunda derin derin düşünmemiz gereken önemli bir ayrıcalıktır.

Yukarıdaki surede geçen "Allah Afüvv'dür, günahları affeder, Gafûr'dur, hataları bağışlar". ayeti, abdest ve dolaşımı ile maddenin beşer için fonksiyonunu gayet net anlatmaktadır.

Not: Madde ve maddi varlık konusunda detaylı çalışma yapmak isteyen okuyuculara, Dr. Bedri Ruhselman'ın İlahi Nizam ve Kâinat adlı eserinin yanı sıra 1951 Stockholm kongresine sunmuş olduğu raporu gözden geçirmelerini öneririm.

4*Kur'an'a Göre Ruh ve Tekâmül İlişkisi

Hiçbir beşeri ifade, anlayış, tanım, sezgi, hiçbir zaman Ruh'un mahiyeti hakkında bir şey ifade etmeyecektir. Ruh konusunda bilemeyeceğimizi bilmemizin dışında herhangi bir şey bilmemiz mümkün değildir. Peki, böyle bir anlaşılmazlık söz konusu ise, Ruh konusunda bir şeyler paylaşmanın amacı nedir diye sorulabilir. Aşağıda anlatılanlar, Beşer'in ilahi irade doğrultusundaki tekâmül yolculuğunun nihai amacı hakkında, biraz olsun bazı sezgiler verebilmek için, Ruh kavramının tekâmülümüzdeki yeri hakkındaki bazı sezgilerimizi paylaşmaktan ibarettir.

KUR'an'da Ruh konusunda çok net bir ifade var:

“Ruh Rabbimin Emrindedir.” Ve RUH kavramı ile İLİM arasındaki bağlantı açıkça vurgulanıyor. Bu ayette gayet soyut olarak ifade edilen Ruh kavramı, diğer ayetlerde vücut bulmuş vazifeliler şeklinde aktarılıyor. Kur'an ayetlerindeki manayı doğru olarak sezinleyebilmek için ilk kural olan **sade ve basit düşünme** kuralını uygulayalım.

Birincisi burada bir emir ve bir de emri veren var. Her emir bir niyet, gaye içerir ve emrin bir taşıyıcısı/uygulayıcısı bir de hedefi vardır. Yani emri veren, yerine getiren ve bu uygulamadan etkilenen vardır. İniş sırasına göre baktığımızda Ruh ifadesi geçen ilk ayetlerden biri olarak Meryem suresindeki ayetleri görüyoruz.

MERYEM SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:107

16. *Kitapta Meryem'i de an! Hani, o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir mekâna çekilmişti.*

17. *Onlarla arasına bir perde çekmişti. Biz de ruhumuzu ona göndermiştik de o kendisine sapasağlam bir insan şeklinde görünmüştü.*

18. *Meryem demişti: "Ben senden, Rahman'a sığınıyorum. Takva sahibi biriysen dikkatli ol."* 19. *Ruh dedi: "Ben, sadece Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir oğlan bağışlamak için buradayım."*

Burada dikkat edilmesi gereken nokta gönderen ifade-
sindeki BİZ ve insan şeklindeki görünmesi tanımlarıdır.
Devam edersek...

İSRA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:161

85. *Ve sana ruhtan sorarlar. De ki, "Ruh, Rabbinin emrindedir. Ve size, ilimden sadece az bir şey verilmiştir."*

86. *Yemin olsun, biz dilesek sana vahyetmiş olduğumuzu tamamen gideriveririz, sonra onu elde etmek için bizim katımızda kendine bir vekil de bulamazsın.*

87. *Ancak, Rabbinden bir rahmet müstesna. Kuşkusuz, O'nun sana lütfu pek büyüktür.*

Burada da dikkat çeken önemli konulardan biri, 86. ayetteki uyarı olarak görünen "vahyetmiş olduğumuzu tamamen gideriveririz... ve Rabbinden bir rahmet müstesna" ayrıcalığını bildiren ayetlerdir. Vahyetmiş olduğun giderecek olanlarla resul arasındaki hiyerarşi/ kudret farkı ısrarla vurgulanıyor. Ancak hemen devamında da

kudretlilerin üstünde bir kudret olarak “Rabbin rahmeti istisna” olarak bildirilmesi beşerin kutsiyeti ve ilahi fonksiyonu hakkında bazı ipuçları verebilir.

HİCR SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:202

1. *Elif, Lâm, Râ! İşte sana o Kitap'ın ve açık anlatımlı Kur'an'ın ayetleri!*

.....

28. *Hatırla o zamanı ki, Rabbin meleklere, “Ben, kuru bir çamurdan, değişken, cıvık balçıktan bir insan yaratacağım.” demişti.*

29. *“Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhundan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın!”*

30. *Meleklerin tümü, toplu halde secde ettiler.*

31. *İblis müstesna. O, secde edenlerle beraber olmaya karşı çıktı.*

32. *Allah dedi: “Ey İblis! Sana ne oluyor da secde edenlerle beraber olmuyorsun?”*

33. *Dedi: “Kuru bir çamurdan, değişken cıvık bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmek için var olmadım.”*

Yukarıdaki ayetlerde bahsi geçen İblis, yapı taşı çamur/ toprak / dünya maddeleri olan bir varlığa secde etmeyeceğini, çünkü kudret olarak ondan üstün olduğunu belirtiyor. Ve 29. ayetteki amaçlanan düzgünlüğe ulaşan varlığa Rabbin öz ruhundan üflemesi, ya da amaçlanan düzgünlüğe ulaşan varlığın Rabb'in Öz ruhundan üfleme olarak anlatılan Emre tabiiyet potansiyelini görmezden geliyor. Daha doğru bir ifade ile İblis, Rabb'in öz ru-

hundan üfleme oluşumunu algılayacak bir potansiyele sahip olmadığı için itiraz ediyor. Bugün de Kur'an'ı okurken düştüğümüz hatalardan en belirgin olan, işine geleni anlama noktasında 28.ayette takılıp kalıyor. Oysa 29.ayette neden secde edileceği çok net bir şekilde vurgulanıyor. Secde edecekleri, çamurdan yapılmış âdem değil, tekâmül basamaklarında ilerledikten sonra, Rabb'in nefesinden bir Ruh ile onurlandırılmış varlıktır oysa. Aslında bu bir algılama, tekâmül farklılığıdır. Dolayısıyla Ruh olarak ifade edilen kavramın ilk ve en basit olarak anlaşılan özelliği, varlıklar arası tekâmül farklılığından kaynaklanan hiyerarşi ya da kudret potansiyeli olarak anlaşılabilir. Tabi burada dikkat çekilen çok önemli bir nokta, kudretlilerin üzerinde kudretliler olduğu ve bu kudretlerin bizim için sonsuzluk seviyesinde olduğudur. İsrâ suresindeki 86 ve 87. ayetler bunu çok güzel bir şekilde ifade etmektedir. Peki, her kudret ya da tekâmül farklılığından kaynaklanan hiyerarşide Ruh kavramını kullanabilir miyiz?

Kesinlikle hayır.

İki varlık arasındaki tekâmül farklılığında birinin diğerine göre Ruh seviyesinde algılanabilmesi için daha kudretli varlığın diğer varlığın tekâmül kapasitesinin veya kudretinin arasında önemli bir fark olmalıdır. Bunu da Meryem suresinde görüyoruz. Meryem'e göre, Meryem'i ziyaret eden varlık arasındaki tekâmül farkı Ruh ile anlatılabilecek seviyededir. Örneğin Musa peygamber ile bilge kişinin seyahatinde bilge kişiden Ruh olarak bahsedilmemekte, kendine ilim verdiğimiz kullarımızdan biri olarak geçmektedir. Yani Musa ve yol göstericisi arasındaki kudret/tekâmül farkı Ruh kavramı ile ifade edilmektedir. Peki, yukarıdaki önemli fark olarak ifade etme-

ye çalıştığımız tekâmül farklılığını nasıl belirleyebiliriz. Tekrar Kur 'an a dönelim.

ŞURA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf: 272

52. İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle kılavuzladığımız bir nur yaptık. Hiç kuşkusuz, sen, dosdoğru bir yola kılavuzluk etmekteisin.

Buradaki kademeli geçişe dikkat edersek ruh vahyedildikten sonra kullara kılavuzluk aşamasında, kullar tarafından Nur olarak algılandığı ifade ediliyor. Ve emrimizden bir ruh ifadesine dikkat edilirse Ruh kavramının soyut ifadesi vurgulanırken, somuta indirgenme sürecindeki farklılaşmalar çok net vurgulanıyor. Özetle Ruh ifadesi Yüce Yaratıcımızın sonsuz kere sonsuzlukla bile ifade edemeyeceğimiz kudretlerinin, yaratılanlar arasındaki tekâmül farklılaşmalarında bir kademeleşme oranını ifade ediyor olabilir. Ancak bu hiyerarşi/farklılık beşer, hayvan veya bitkiler âlemi arasındaki tekâmül farklılıklarında var mıdır sorusunu akla getirebilir. Kesinlikle beşer, ne hayvanlar âlemine, ne de bitkiler âlemine göre Ruh konumunda bir tekâmül farklılığına sahip değildir. Çünkü hepsinin yapı taşı da Dünya maddesidir. Dolayısıyla beşer ile Dünya'daki diğer varlıklar arasındaki tekâmül farkı bir üstünlük değil, bir vazife / fonksiyon farklılığıdır. Bu âlemdeki hiçbir yaratılmışın diğer bir yaratılmışa göre ruh olarak tanımlanabilecek üstünlüğü söz konusu değildir. Ancak beşere göre Cebrail bir Ruh tur. Ya da yukarıda ifade ettiğimiz gibi Meryem'e göre, Meryem'i ziyaret eden yüce varlık tekâmül hiyerarşisinde Meryem'e göre Ruh seviyesindedir.

NOT: Allah'ın yarattığı hiçbir varlık bir diğerine göre üstün değildir. Sadece fonksiyonları farklıdır. Şayet bir üstünlük ölçüsü aranmak istenirse; varlıkların fonksiyonlarına, vazifelerine sadakatleri bir ölçü olarak alınabilir. Bunun aksini savunmak, kişiyi İblis ile sembolize eden cehalet anlayışının tuzağına düşürebilir. İsrâ suresi 86 ve 87. Ayetlerde, dikkat edilirse bize göre Ruh seviyesinde olan Kur'an'ın vahiylerini peygamberlere ulaştıran yüce varlıklar dahi beşere karşı bir açık kapı bırakıp, üstünlük vurgusu yapmıyor. Ve beşerin yüce fonksiyonuna atıfta bulunarak kendi kudretlerinin de üstündeki kudretler olduğunu belirtiyor. Sonuç olarak Kur'an'da Ruh konusunda geçen ayetler üzerinde düşündüğümüz zaman, varlıklar arasında tekâmül seviyelerinden kaynaklanan bir kudret farkı olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak bu farkın ölçüsü nedir sorusunun araştırmasını şimdilik bir başka çalışmamıza erteleyelim. Teorik olarak nasıl dünya varlıklarına göre Ruh seviyesinde yüce varlıklar varsa, Beşerin de, ilahi fonksiyonunu yerine getirdiği takdirde Ruh mertebesine ulaşacağını düşünebiliriz. İşte bizi bu konuma yükseltecek olan bilgi Kur'an bilgisi ve tatbikatıdır. Bu tatbikatı layığı ile yapabilmenin ilk şartı, yapılmayacakları işaret eden muhkem ayetlere bi hakkın uymak, devamında da, abdest, namaz, salât, zekât ve tekrar abdest... döngüsünün manalarının hakkını vererek gerçekleştirmektir. Aksi takdirde sadece şekli ibadetler bizleri bir yere götürmez. Belki de Ruh seviyesine ulaşabilmenin ilk şartı, yukarıdaki bölümlerde de ifade etmeye çalıştığımız gibi; Beşerin tüm varlığı ile Allah'tan başka bir ilah olmadığının, şahadeti haline gelmesidir.

İSRA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf :162

86. Yemin olsun, biz dilesek sana vahyetmiş olduğumuzu tamamen gideriveririz, sonra onu elde etmek için bizim katımızda kendine bir vekil de bulamazsın.

87. Ancak, Rabbinden bir rahmet müstesna. Kuşkusuz, O'nun sana lütfu pek büyüktür.

Bu konuyu “Ruh’un bir zerresindeki potansiyel tüm maddi kainatları yok etmeye yeterdi” cümlesi ile sonlandırarak, amacımızın Ruh’u tanımlamak olmadığını, Ruhi varlık kavramına yeni bir bakış açısı getirerek, beşeri tekamül mekanizması ve beşerin ilahi kutsiyeti hakkında birazcık olsun esintiler oluşturmaya çalışmak olduğunu tekrar hatırlatarak, haddimizi aştığımız cümleler için af dileyerek tamamlayalım.

5*Kur'an'a GÖre Beşerin Konumu

Burada Beşer ifadesi ile hem erkek, hem de kadın anlatılmaktadır. Kur'an'da, yaygın anlayışın aksine bir âdem, havva, kaburga kemiğinden yaratılış konusu yoktur. Âdem ve eşi konusu vardır (Âdem ve hanımı, kadını değil, eşi) ve bu da sadece yaratılış sürecinde öncelik ve sonrası, ya da sebep ve sonucun yeniden sebebi ilkesini anlatır. Adem, havva, kaburga kemiği hikayeleri İslamiyet'e sonradan, Tevrat kültürü ile aktarılmış ve zamanla sanki Kur'an'dan ifadeler gibi kabul edilme hatası yapılmıştır.

Bu ifadeler her ne kadar iyi niyetle aktarılmış olsa da, üniversite öğrencisine çarpım tablosunu anlatmak kadar gereksiz ve günümüz beşeri şuur yapısını karartan benzetmelerdir. Yeryüzünde insan soyu ne iki varlıktan türemiş, nede anlatıldığı gibi Âdem'in kaburgasından Havva üretilmiştir. Kur'an'da ısrarla belirtilen, helak olmuş kavimler ya da büyük tufanlardan sonra, yeni bir tekâmül mektebi için, yeni varlıklar yeryüzünde fonksiyoner olmuşlar ve her biri, yeni bir şuurlanma potansiyelinde yeni Âdem soyudur. Günümüz insanlığı Nuh Tufan'ından sonraki Âdem soyu olup bu devrin de sonuna gelmiştir. Birkaç yüzyıl içerisinde cömert dünyamız kendisini tekrar yenileyerek, yeni Âdem soyunun eğitimi için tekrar okulun kapılarını açacaktır. Âdem'in temel özelliği; madde ile olan tatbikatı ile kendi türünü, daha şuurlanmış madde

ile yeniden üreterek, ilahi tekâmül yolculuğuna seçme özgürlüğü ile devam edebilecek şuur yapısında bir varlık olmasıdır.

BAKARA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:398

30. *Bir zamanlar Rabbin meleklerle: “Ben, yeryüzünde bir halife atayacağım.” demişti de onlar şöyle konuşmuşlardı: “Orada bozgunculuk etmekte olan, kan döken birini mi atayacaksın? Oysaki bizler, seni hamd ile tespih ediyoruz; seni kutsayıp yüceltiyoruz.” Allah şöyle dedi: “Şu bir gerçek ki, Ben, sizin bilmediklerinizi bilmekteyim.”*

31. *Ve Âdem’e isimlerin tümünü öğretti. Sonra onları meleklerle göstererek şöyle buyurdu: “Hadi, haber verin bana şunların isimlerini, eğer doğru sözlüler iseniz.”*

32. *Dediler; “Yücedir şanın senin!. Bize öğretmiş olduğunun dışında bilgimiz yok bizim. Sen, yalnız sen Alîm’sin, her şeyi hakkıyla bilirsin; Hakîm’sin, her şeyin bütün hikmetlerine sahipsin!”*

33. *Allah buyurdu: “Ey Âdem, haber ver onlara onların adlarını.” Âdem onlara onların adlarını haber verince, Allah şöyle buyurdu: “Dememiş miydim ben size! Ki, ben, göklerin ve yerin gaybını en iyi bilenim, Âlem’im. Ve ben, sizin açığa vurduklarınızı da saklayageldiklerinizi de en iyi biçimde bilmekteyim.”*

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi, Dünya mektebinde zaten bir adam soyu tekâmül etmektedir ve şuurlanma seviyesi olarak meleklerin şikayet edeceği ikellikte tecrübeler yaşamış ve yaşayacaktır. Ancak bu tatbikatlarının sonucunda yeni bir **aşılama** işlemi ile ilahi esintilere de muhatap olabilecek seviyeye gelmiştir.

Burada anlatılmak istenen tamamen yeni bir şuurlanma sıçrayışına gelmiş beşer varlığının, yeni mektebindeki eğitim sisteminin işleyiş mekanizmalarıdır. Yoksa hâşâ karşılıklı bir kritik, Rabb'imizin meleklerle haber verme, meleklerin itirazı vb konular söz konusu değildir. Tamamen bir bilgiyi aktarabilme yöntemidir. Ayeti detaylı bir şekilde incelersek; Yeni âdem soyunun artık ilahi yasaları nasibince anlayarak, onları derununda hissedip, seçme özgürlüğü ile varlıklar hiyerarşisinde ruh olma/insan olma yolunda atacağı ilk adımlar anlatılmaktadır. Artık seçme özgürlüğü ile ilahi sistemin işleyişinde hayra dönük sorumluluk alabilecek şuur seviyesinde bir âdem soyu yeryüzünde tezahür edecektir. Aşağıdaki ayetlerde Allah'ın yardımcısı ifadelerinin bir anlamı da yeni şuur seviyesindeki âdem soyunun farkı anlatılmaktadır.

SAFF SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:532

14. Ey iman sahipleri! Allah'ın yardımcıları olun! Hani, Meryem'in oğlu İsa, havarilere, "Allah'a gidişte benim yardımcıları kimdir?" demişti de, havariler, "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız!" cevabını vermişlerdi. Bunun ardından, İsrailoğullarından bir zümre iman etmiş, bir zümre de küfre sapmıştı. Nihayet, biz, iman sahiplerini düşmanlarına karşı güçlendirdik de onlar üstün geldiler.

Artık yeni âdem soyu varlık hiyerarşisinde Ruh olabilmek için Dünya ve benzeri gezegenlerde tatbikatlarına başlamış ve Tevrat'ta geçen Biz'den biri gibi oldu, (Tekvin Bab322)Ya da Rabbinin halifesi fonksiyonuna doğru ilk adımını atmıştır. Tekrar belirtmekte fayda var; hiç bir zaman hiçbir beşer ne ilah seviyesine ulaşabilmiş, ne de hâşâ Allah'a şu veya bu şekilde yaklaşmış ya da uzaklaş-

miş değildir. Buraya kadar anlatılmak istenen; Beşerin ilahi irade kanunlarından, kendi vasatındaki sebep sonuç yasalarını fark ederek, idrak ederek, bu çerçevede Allah'ın bir kulu olmayı, O'nun muradı istikametinde bir işçisi olmayı talep edebilecek seviyeye gelebilmiş olmasıdır, ya da, Dünya maddesinin inkişaf seviyesinin, sorumluluk sahibi varlıklara hizmet edebilecek seviyeye geldiğinin vurgulanmasıdır. Kısaca belirtirsek artık Yeryüzünde, kendi iradesi ile ilahi irade yasalarından hangilerine tabi olacağını, seçme özgürlüğünü kullanarak tercihlerini yapan ve tekâmül yolunu belirleyebilme yetisine ulaşmış varlıkların enkarne olmaya başladığıdır. Özetle; Şükredebilecek şuur seviyesine ulaşmış varlıkların tekâmül zamanıdır.

İşte bu nedenle; Son âdem soyundan gelen tüm Peygamberlerin ısrarla köleliğe karşı çıkmalarının sebebi seçme özgürlüğünü kullanabilmenin, beşerin, insan olma yolculuğundaki, en önemli ibadeti olmasındandır. Aynı şekilde putların yıkılması sembolü ise beşerin bir takım korku ve menfaat kaygıları ile seçme özgürlüğünden vazgeçerek, kendi eliyle veya başkalarının aldatması ile yoldan çıkışının sona ermesidir. Yukarıdaki satırlarda belirtmiştik. Artık yeryüzü yeni bir âdem soyunun mektebi için hazırlanmaktadır. Bu hazırlık sürecinde en önemli konu korkmamaktır. Hiçbir şeyden, hiç kimseden, gelecekte, açlıktan, korkmamaktır. İlahi irade yasalarına uyum sağlayabilen bir beşeri varlığın, gerçek anlamda korkması için hiçbir sebep yoktur. Beşer şayet dünyevi korkularını aşabilirse, zaten ortaya çıkan ruhsal melekeleri ile bugün kendisini korkutan üzen manzaraları ne kadar büyük bir kolaylıkla halledebileceğini fark edecektir. Herhangi bir acının sona ermesi için sadece niyet etmesi yeterli ola-

caktır. Yeter ki korkusundan arınmış ilk ve en önemli abdestini layıkıyla alabilmiş olsun.

MÜDDESSİR SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:23

1. *Ey giysisine bürünüp kenara çekilen!*

2. *Kalk da uyar!*

3. *Rabbinin yüceliğini duyur!*

4. *Temizle giysilerini!*

5. *Uzaklaştır kendinden kirliliği.*

6. *Yaptığın iyiliği çok bularak başa kakma/daha fazlasını elde etmek için bağışta bulunma/yaptığın iyiliği başa kakma ki daha fazla iyilik yapabilesin.*

7. *Ve yalnız Rabbin için sabırlı ol!*

Buraya kadar beşerin yapı taşını, nereden geldiğini, nereye gideceğini ve nasıl gitmesi gerektiği ile ilgili bilgileri paylaştık.

Bundan sonraki bölümlerde, sosyal yaşantımızda Kur'an'a göre nasıl yaşayabileceğimizi, yukarıda geçen, ruh ve madde bileşkesi olan âdemin sebep olma/sorumluluk alma fonksiyonunu nasıl gerçekleştirebileceği konuları üzerinde düşünce pratikleri yapılacaktır.

6*Kur'an'da Kadın Ve Erkek

Sembollerinin Açılımı

Bu bölümdeki, artı, eksi, pozitif, negatif, kadın, erkek kavramlarını günlük hayatta kullanıldığı şekilde algılamak gerekmektedir. Israrla yanlış kullanılan bir ifade var. Birinin ya da ortamın negatif enerjisi, ya da negatif etkisi gibi... Burada olumsuz anlamda kullanılan negatif kelimesi bizim aşağıda kullandığımız kavramla ilgili değildir. Basit bir örnek olarak 220 voltla çalışan bir cihaza, siz pozitif elektrik olarak 380 volt verirseniz cihaz bozulacaktır. Bu durumda pozitif enerji negatif etki yaptı demek mi gerekiyor? Dolayısıyla negatif kavramını olumsuz olarak kullanma alışkanlığını bırakıp, olumsuz olayları tanımlamak için 'kötü' kavramını önermekteyiz. Yukarıdaki örnekte pozitif enerjinin fazlası kötü oldu diyebiliriz. Ya da birinin negatif enerjisinden değil, tesirlerinin dengesizliğinden bahsedebiliriz. Şimdi negatif, pozitif kavramlarını yukarıdaki manalarda algılama prensibi çerçevesinde artık ikililerin etkileşimlerinde denge veya dengesizlik hallerinden bahsetmek daha doğrudur.

Aynı şekilde kitapta geçen kadın ve erkek kelimelerini dişil ve eril olarak algılamak gerekmektedir. Buradaki dişil veya eril sözcükleri bir cinsiyeti ifade etmemektedir. Bir erkek negatif tesir konisine hizmet ederken dişil etkiler altında kalmakta, bir kadın ise pozitif tesir konisine

hizmet ederken eril tesirler yaymaktadır. Kitap genelinde Kur'an'da geçen sembollere ve eğitim metodolojisine bağlı kalınmaya çalışıldığı için pozitif, negatif, eril, dişil sözcükleri erkek ve kadın sözcükleri ile ifade edilmiştir.

Âlemimizdeki bütün iş ve oluşlar artı ve eksi diye adlandırılan çift çalışma prensibi ya da düalite prensibine tabi olmak, bu prensip sayesinde tekâmül etmek durumundadır. Burada ne eksi, ne de artı için, diğere göre daha değerlidir demek mümkün değildir. Aslında artı ya da erkek sembolü için **hedef**, eksi ya da dişilik sembolü için **tecrübe**, **birikim** ifadeleri daha uygun olabilir. Varlıklar düalite prensibi ile uygun/dengeli bir şekilde bir araya gelerek bir iş üretebiliyorlarsa ancak bu durumda bir değerden söz etmek mümkündür.

Yeryüzünde, iki artının veya iki eksinin yan yana gelecek değer üretmeleri ilahi irade yasaları gereği mümkün değildir. Varlıklar orjinaldir ve bir araya gelen iki varlık mutlaka birbirine göre artı veya eksi konumunda kalacaklardır. Dolayısı ile sadece birbirlerinin seçme özgürlüğüne saygı seviyesinde dengeli bir şekilde bir araya gelen artı ve eksilerin bir değer üretilip üretilmemesine göre çiftlerin üstünlüğünden, ya da bir organizasyona adapte olabilme potansiyellerinden, aktivasyonlarından bahsedilebilir. Etkileşim içersindeki tüm canlı ve cansız varlıklar birbirlerine göre zıt kutuplar oluştururlar ve bu farklı kutupların dengelenmesinden de bir iş veya oluş gerçekleşir. Tohum pozitif, toprak ise negatif temsil ederken, değer, tohum ve toprağın bir araya gelerek ürettikleri yeni filizdir. Çünkü o filize yeni bir ruhsal varlık bağlanarak tekâmülüne başlamaktadır. Şayet ürünün ihtiyacına göre toprak çamur halindeyse tohum çürüyecek, tamamen susuz ise tohum tüm potansiyelini kaybederek tozlaşa-

rak toprağa karışacaktır. Biyolojik olayların dışında da aynı prensip geçerlidir.

Bir iş yapmak için yan yana gelen iki varlık birbirlerine göre negatif ve pozitif olarak tavırlanabilirler. Ve bu tavırlanma, ortak bir gaye için dengeli bir çalışmaya dönüştürülebilirse, bir ilahi organizasyona tabi olabilirlerse birlikte değer üretebilirler. Bunun için pozitif yada erkek sembolü bir anlamda sezgi kanalını kullanarak ulvi bilgilerin yeryüzüne ulaşmasında paratoner fonksiyonunu üstlenmektedir. Her türlü pozitif tesir beraberinde dengeleyici unsur olarak negatif tesir alanını da oluşturacaktır. Oluşan bu negatif tesir alanı, pozitif tesiri çeken varlığın zarar görmemesi için bir kontrol sistemi olarak çalışmaktadır.

Bu konuyu dişli mekanizmalarından oluşan bir örnekle anlatmak gerekirse, paratoner fonksiyonunu gören erkek realitesinde temsil olunan varlığı onbin devir yapan bir dişliye benzetebiliriz. Negatif tesire muhatap olan ve daha çok kadın realitesi olarak tezahür eden varlık ise erkek realitesine göre devir hızını kendi iradesi ile kontrol etme yeteneğine sahiptir.

Kadın realitesi normalde ikibin devir ile çalışan bir dişli mekanizması iken, paratonerin çekim alanına girdiği zaman devir hızını kendi iradesi ile beşbine çıkartarak onbin devir yapan dişliye kenetlenerek onun hızını dengelemeli ve destekleyerek zarar görmesini engellemelidir. Burada özellikle kadın realitesinin erkek realitesine göre üstünlüğü, devir hızını istediği gibi ayarlayabilme yeteneğinin olması olduğunu bir kez daha vurgulamakta fayda var. Oysa genelde müşahede edilen ise, negatif tesirin etkisindeki kadın realitesi, negatif tesirin pozitive erkek realitesine olan desteğinin ilahi kaynağını algılayamayın-

ca, egosuna tabi olup normalde ikibin devir hızla dönmekte iken, yeni oluşan negatif tesirden de güç alarak devir hızını bir anda beşyüze düşürerek, erkek realitesinin işini güçleştirmekte ve neredeyse onu durduracak seviyede negatifleşebilmektedir. Özellikle bir çok evliliğin/birlikteliğin üzücü bir şekilde son bulmasında evlilik sonrasında aile atmosferinin sağladığı potansiyelin, erkekteki olumlu etkisi sonucu daha ince tesirlere muhatap olan erkek realitesinin devir hızının artması ile, kadın realitesinin beklenmedik şekilde evlilik öncesi haline göre negatifleşmesinin etkisi büyüktür. Bu olumsuz dönüşümün bazı sonuçlarında kişinin/kadın realitesinin kendisini bile kontrol edemeyecek kadar negatif tesirin etkisi altına girdiği gözlemlenebilmektedir. Tüm sorunların kaynağı da budur. Yani kadın realitesinin, erkek realitesinin paratoner fonksiyonunu kontrollü bir şekilde yaşatarak dengelemek yerine, onu durduracak hatta tersine çevirmeye neden olacak kadar agresifleşebilmektedir. Aynı olumsuz değişimi, cinsiyet ayrımı olmaksızın yaşam standartları hızla değişen kişilerde de görmek mümkündür.

Buraya kadar kadın ve erkek realitesi olarak aktardığımız sembollerini kesinlikle cinsiyetle özdeşleştirmemek gerekmektedir. Bazı birlikteliklerde pozitif tesiri temsil eden kadınlar olabildiği gibi negatif tesiri durdurucu, geriletici bir etki olarak çevreye yayan erkekler de olabilmektedir. Bunun üzücü örneklerini yakın tarihimizde yaşanan istiklal savaşımızda, düşmanla işbirliği yapan erkek görüntülü kişilere karşın, cepheye silah taşırken evladını bile feda edebilen, gözünü kırpmadan düşman saldırılarına karşı erkeklerle birlikte karşı koyan Kara Fatma'larda temsil edilen Anadolu kadınının fedakârlıklarında göre-

bilmekteyiz.

Negatif ve pozitifin ortaklıklarına başka bir örnek olarak da elektrik ve ışık sembollerinde görebiliriz. Pozitif ve negatif elektrik kabloları bir araya gelmeden ışık oluşmaz. Olası bir elektrik kaçağında ise topraklama dediğimiz sistemle bileşenlerin veya çevrenin zarar görmeleri engellenebilir. (Günümüzdeki en büyük sorunlardan biri topraklama yetersizliğidir. Ya da negatif unsurun topraklama fonksiyonunu görmeye çalışarak şeytanlaşması, hatta bazen daha ileri giderek negatifin pozitif gibi tavırlanması ise iblisleşmesidir) İşte bu noktada topraklamaya, ikililerin arasındaki, üçüncü ilahi unsur olarak şefkat veya hoşgörü diyebiliriz. Kadın ve erkek ilişkisinde ortaya konabilecek maddi değer çocuk, manevi değer ise ailedir. Aile değeri üretilemeden sadece çocuk yapmak, gerçek anlamda insani bir değer üretme faaliyeti değildir. Çok kaba olarak aileyi bir atoma benzetirsek erkek çekirdek rolünü, kadın ise elektronların fonksiyonu rolünü üstlenmiştir. (Her bir elektron kadının farklı bir melekesini ve/veya fonksiyonunu temsil eder).Tabii ki İnsanlık alanında kadın ve erkek olmanın prensipleri, madde alemindeki prensiplere göre gerçekleşirse ortaya sadece kaos çıkar. Bunun için artı ve eksinin ruhsal etkileşimi sonucu gerçekleşen aile kavramını ortak hedef olarak belirleyip, dosdoğru yürümleri gerekmektedir. Ancak bu durumda bir ruhsal tekâmülden, kısaca insan olmak yolunda ilerlemekten söz etmek mümkündür.

Özetle görüntüde cinsiyetleri ne olursa olsun, ilahi prensiplerin yeryüzünde daha ince tesirlerle tezahürüne sadakatle aracılık eden tüm varlıklar erkek/eril realiteyi, bu realiteyi koruma ve destekleme fonksiyonunu layığı ile yerine getirebilen realitedeki varlıklar da kadın/dışıl

realitede temsil olunmaktadır.

Kadın yeryüzünde, kudret olarak, tecrübe olarak erkekten üstündür. Adı üstünde Toprak ana. Yani insanlık, kadının erkeğe oranla daha kolay kontrol edebildiği, yetkin olduğu bir maddi sistem üzerinde tekâmül ediyor. Kısaca var olan maddi yapı üzerinde kadın, erkekten çok daha yüksek kudretlere sahip. Bu sayede tüm erkekler bilerek ya da bilmeyerek hangi yolda olurlarsa olsunlar, bir kadın tarafından desteklenmektedirler. Çünkü erkek, kendisi için yeni olan, yönetiminde zorluk çektiği bir maddede tekâmül ederken, Kadın realitesi ya da eksi realite onu bu Dünya'da misafir etmekte ve takılıp düşünce ayağa kaldırmakta, hızlı giderse çelme takmakta, yavaş giderse itelemekte, yerinde sayarsa uyarı mekanizmasının bir fonksiyoneri olmaktadır. Tabi tüm kadınların bu fonksiyonlarını bilerek yaptıklarını söylemek hayalperestlikten başka bir şey değildir. Kadın bu ilahi fonksiyonlarını yerine getirirken o da tekâmül etmektedir. Ve onun için en büyük risk, kendisini erkekten üstün görmesi ya da kendisinin tek başına topraklama fonksiyonu olduğunu zannetmesidir. Oysa Kur'an ayetinde açıkça belirtildiği gibi Erkek kadından bir derece daha farklıdır. Bu üstünlük yönetsel bir üstünlük olmayıp, gayeye yönelik bir üstünlüktür. Yani erkek yeryüzünde ilahi muradın yönünü doğru tespit etme potansiyeline sahipken, kadında bu hedefe giden yolda araçları sağlama kudretine sahiptir. Yoksa kimsenin kimseye bir üstünlüğü yoktur. Sorun, kadının asli görevini unutup kendisinde erkeğin veya ailenin fonksiyonunu görmeye başlayınca ortaya çıkmakta ve Kadın Erkek dengesi ilahi bir mutluluk, huzur kaynağı olacağına, vahşet ve acımasızlığın kaynağı olmaktadır. Günümüz dünyasındaki tüm sorunların kaynağı da bu ilahi

dengenin çiftler arasında doğru bir şekilde kurulamamış olmasından ve aile kavramının sadece biyolojik birliktelik olarak algılanmasından kaynaklanmaktadır. Peki Peygamberi bile evinden uzaklaştırıp, camide yatmak zorunda bırakan kadın realitesi, fonksiyonunu nasıl icra edilecektir. Dikkat edilirse Peygamberin tüm çocukları ilk eşinden olup peygamberliği dönemindeki eşlerinden çocuğu olmamıştır. Çünkü sonraki evliliklerinde hiçbir eşi Hz. Muhammed'in peygamberlik fonksiyonunda denge unsuru olamamışlardır. Peygamber ve çok eşlilik konusunu bu açıdan değerlendirmekte fayda var.

AHZAB SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:476

50: Ey Peygamber! Biz sana şu hanımları helal kıldık: Mehirlerini verdiğin eşlerin, Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden, yaptığın anlaşmanın sana kazandırdıkları, amcalarının, halalarının, dayılarının, teyzelerinin kızlarından seninle birlikte hicret edenler. Peygamber kendisiyle evlenmek istediğinde, kendisini Peygamber'e hibe eden mümin bir kadını da öteki müminlere değil, yalnız sana özgü olmak üzere helal kıldık. Onlara eşleri ve elleri altındaki hakkında neler farz kıldığımızı biz biliriz. Sana bir zorluk olmasın diyedir bu. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

51: Onlardan dilediğini geriye bırakırsın, dilediğini yanına alırsın. Bir süre için uzaklaştığın hanımlarından dilediğini yanına almanda bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanmasında, tasalanmalarında ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmasında bu daha uygun bir yoldur. Allah sizin kalplerinizde olanı bilir. Allah Alîm'dir, Halîm'dir.

52: Bundan sonra sana artık başka kadınlar helal olmaz. Bunları, başka eşlerle değiştirmek de onların güzel-

likleri hoşuna gitse bile helal olmaz. Elinin sahip olabilecekleri müstesna. Allah her şey üzerinde bir Rakîb'dir, her şeyi gözetlemektedir.

Aslında tüm soruların yanıtı da buradadır. Şayet bir kadın, bir erkeği kendine eş olarak kabul etmişse, eşinin, Kur'an'ın muhkem ayetlerine ters düşmeyen tüm faaliyetlerine gönülden destek vermesi, Rabbin lütfetmiş olduğu kudretleri ile onu desteklemesi gerekmektedir. Yani çekirdeğinin etrafında pervane olan elektronlar gibi olmalıdır. Aksi takdirde yeni realite, müspet bir istikbal, çocuk yeryüzünde tezahür edemeyecektir.

Bir çocuğun/istikbalin/yeni realitenin, oluşabilmesi için dünyevi kudretleri daha üstün olan kadın, gönülden erkeği desteklemez ise denge/huzur/tembellik amacı ile erkek kadına tabi olmakta ve sonuçta oluşan yeni realite değil eski realitenin tekrarı olmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak da insanlığı oluşturan yeni nesil süratle bir dejenerasyona doğru giderek, çok özel durumlar dışında tarih hep tekerrür etmektedir. Bu yazılanlar sizlere ürkütücü ya da rahatsız edici gelebilir. Çevrenize bir bakın, yaşanan vahşet ve ızdıraplar her iki tür için de yeterince korkunç değil mi? Birçok ailedeki ilahi huzurun eksikliği nereden kaynaklanıyor? Yeni yetişen kuşaklar neden bir önceki kuşaktan daha maddeye, hırsa boğulmuş olarak geliyor? Kısaca kadın erkeğin hedefine tabi olmadıkça, erkek kadına gereken saygıyı göstermedikçe ve her ikisi birden Kur'an'ın muhkem ayetlerine tabi olmadıkça, huzura kavuşmak mümkün görünmüyor. Kur'an'da kadın geçmiş realiteyi, tecrübeyi, birikimi temsil ederken; erkek yeni realitenin hedefini, yeni ufukları temsil etmektedir. Kadının tekâmül kriteri erkeğe uyabilme ve destekleyebilme kapa-

sitesini kullanabilmesi ile orantılıdır. Erkeğin tekâmül kriteri ise, tembellik yapmadan, kolayına kaçmadan, kadına tabi olmadan, prensiplerinden ödün vermeden, kadına gereken saygıyı göstererek hedefine doğru ailesini yürütmek ve ilahi huzura ulaştıracak yeni realitenin tatbikatlarını yapabilmesidir.

AHZAB SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:474

30: *Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık/kanıtlanmış bir edepsizlik yaparsa, kendisi için azap iki katına çıkarılır. Ve bu, Allah için çok kolaydır.*

31. *Sizden kim, Allah'a ve resulüne itaat eder, iyilik yaparsa, ona da ücretini iki kat olarak veririz. Kendisi için bol ve bereketli bir rızık da hazırlamışızdır.*

32. *Ey peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer korunup takvaya sarılıyorsanız sözü kırıtarak söylemeyin ki, kalbinde maraz bulunan biri ümide kapılmasın. Örf'e uygun söz söyleyin.*

33. *Evlerinizde de vakarlı oturun! İlk cahiliye teşhirciliği gibi kendinizi teşhir etmeyin! Namazı/duayı yerine getirin, zekâtı verin, Allah'a ve resulüne itaat edin! Allah sizden kiri/lekeyi gidermek istiyor ey Ehlibeyt, sizi tam bir biçimde temizlemek istiyor.*

34. *Evlerinizde Allah'ın ayetlerinden ve hikmetten okunanları hatırlayın! Kuşkusuz, Allah Latîf'tir, Habîr'dir.*

Yukarıdaki ayetlerde özellikle kadının gösteriş zaafı üzerinde durulmaktadır. Dolayısıyla gösteriş yapmak, kendini teşhir etmek, dikkat çekmek, alkışlanmak için çaba sarf etmek, biyolojik görüntü ne olursa olsun, bir dengesizlik tezahürüdür.

7*Anne Ve Baba Fonksiyonlarının Beşeri Tekâmüldeki Yeri

NAHL SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:311

72. *Allah size, kendi benliklerinizden eşler nasip etti. Eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar oluşturdu. Ve sizleri temiz/ taze / leziz/hoş nimetlerle rızıklandırdı. Şimdi bunlar, bâtıla mı inanıyorlar? Ve bunlar, evet bunlar, Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?*

Yukarıda değindiğimiz pozitif ve negatif tesir etkilerinin değer üretme faaliyetinin, en basit/sade tezahürünü anne, baba fonksiyonları ile yerine getirme kudreti, ilahi bir lütuf olarak tüm canlılara bağışlanmıştır.

KALEM SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:18

8. *O halde, yalanlayanlara itaat etme!*

9. *İstediler ki, sen, alttan alıp gevşek davranasın/yağcılık edesin de onlar da yağcılık etsinler/yumuşaklık göstersinler.*

10. *Şunların hiçbirine eğilme, uyma: Çok yemin eden, bayağı alçak,*

11. *Alaycı/gammaz, koğuculuk için dolaşip duran,*

12. *Hayrı engelleyen, sınır tanımaz saldırgan, günaha*

batmış,

13. Kaba,/obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı.

14. Mal ve oğullar sahibi olmuş da ne olmuş?

Kur'an'da çocuk konusunun hep malla, mülkle birlikte geçmesi enteresandır. Israrla maddi olarak çocuk sahibi olmanın ötesinde, dosdoğru yolda yürümenin önceliği ve önemi vurgulanmakta ve öncelikle tekâmül ve sonrasında çocuk sahibi olmak üzerinde durulmaktadır.

MÜDDESSİR SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:23

1.. Ey giysisine bürünüp kenara çekilen!

2..Kalk da uyar!

3. Rabbinin yüceliğini duyur!

4. Temizle giysilerini!

5. Uzaklaştır kendinden kirliliği.

6. Yaptığın iyiliği çok bularak başa kakma/daha fazlasını elde etmek için başışta bulunma/yaptığın iyiliği başa kakma ki daha fazla iyilik yapabilesin.

7. Ve yalnız Rabbin için sabırlı ol!

8. O boruya üfürüldüğünde,

9. İşte o gün çok zorlu, çok çetin bir gündür.

10. Küfre batmışlar için hiç de kolay değildir.

11. Benimle, yarattığım kişiyi baş başa bırak!

12. Hesapsız bir mal verdim ona.

13. Göz doyurucu oğullar verdim.

14. Alabildiğine imkânlar döşedim onun için.

15. *Tüm bunlardan sonra hırs ile daha da artırmamı istiyor.*

16. *Hayır, iş sanıldığı gibi değil! O, bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi.*

Anne veya baba olma onuruyla, onurlandırılmış erkek ve kadının en önemli fonksiyonu aile atmosferini yani ilk temel koruyucu tesir konisini oluşturabilmektir. Aile atmosferi olarak adlandırabileceğimiz bu tesir ortamı, öncelikle bu atmosferi yakından yaşayan aile bireylerini, sonra da diğer dış halkaları koruma fonksiyonunu icra edecektir. Bir başka deyişle dişi ve eril realite bir arada bütünlük içerisinde, birbirlerinin yaratılış fonksiyonlarına uygun yaşayabilirlerse ilahi bir rahmet o ailenin etrafını saracak ve her türlü dağıtıcı etkiye karşı bu ilahi birlikliği koruyarak sürekliliğini temin edecektir. Toplumun ilk temel unsuru olan ailede sihirli sözcük aslında birlik oluşturabilmektir. Şayet anne ve baba ailede ortak bir gaye üzerinde birlik ortamını oluşturamaz ve bir takım dünyevi keyifler peşinde koşmaya başlarsa eninde sonunda o beraberlik dış etkiler tarafından yıpratılarak, tüm aile bireyleri için ızdıraplı, sıkıntılı günler başlayacaktır.

KEHF SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:299

45: *İğreti hayatın şu su örneği gibi olduğunu onlara anlat: "O suyu gökten indirdik. Yerin bitkisi onunla karıştı. Derken, o bitki, rüzgârların savurup dölediği parçacıklara dönüştü. Allah her şey üzerinde Muktedir'dir, gücü her şeye yeter!*

46: *Mal ve oğullar, şu iğreti dünya hayatının süsüdür. Barışa ve hayra yönelik kalıcı eylemler/birikimler ise,*

Rabbin katında sevapça da üstündür, beklenti bakımından da.

Birlikteliğin oluşabilmesi için anne ve babanın ilk yapacakları iş, İbrahim peygamber örneğinde olduğu gibi kendi ailelerinden gelen alışkanlıkların doğru olanlarını hayata geçirip, yanlış olanlarını süratle terk etmektir. Onların önündeki en büyük engel yeni oluşturdukları birliğe tabi olmak yerine, her iki tarafın geldikleri ailelerinden getirdikleri tesirlere karşı olan zaafları sonucu alışkanlıklarını sürdürme çabalarıdır. Bu zaaflar hassas yapılarından dolayı daha çok öncelikle kadında ortaya çıkmakta ve Yaratan'ın lütfettiği kudretlerini, eşini, kendi geldiği aile yapısının tesir atmosferine çekmek için çalışmaktadır. Oysa yeni oluşan aile, yeni bir âlemin doğuşu kadar özeldir. Ve kendi kültürünü, kendi atmosferini orjinal olarak oluşturabilmelidir. Nasıl her birey özel ve bir başka bireye benzemezse, her aile de sadece kendine has bir tesir atmosferine sahip olabilmelidir. Bu yeni oluşan tesir atmosferide o atmosfere uygun varlıkların yer yüzüne doğum yolu ile gelmesini sağlayacaktır. Artık çoğunluğun bildiği gibi, çocuk Dünya'ya gelmeden, annesini, babasını hatta doğacağı coğrafi şartları bile kendi tekâmülüne en uygun olacak tarzda seçmektedir. Dolayısıyla ile eşlerin birbirlerine olan saygı ve şefkati, aileye katılacak çocukların da ruhsal yapısını belirlemektedir.

Çocukların anne, baba seçimlerinde geçerli olan kriterler bu kitabımızın kapsamı dışında olduğu için, sadece en önemli kriter olan aile birliği, birlik olabilme, oluşturabilme kriteri üzerinde durmakla yetiniyoruz. Aile birliği kriteri iyi anlaşılabilirse, parçalanan aileler, çocuk sahibi olamama ve diğer bizlere katlanılamaz gelen birçok konu

hakkında biraz daha net sezgilere ulaşabiliriz.

Genelde pek kabul edilmese de, yaşlar ilerledikçe, kadınlar kendi annelerine, erkeklerde kendi babalarına daha çok benzemektedirler. Oysa yapılması gereken bu tesirlerden süratle arınmak ve bunun için de aile birliği tesirinden yararlanmak gerekmektedir. Çünkü çocuklar dedelerinin ya da nenelerinin tesir atmosferinde Dünya'ya gelmek isteselerdi, yeni ailenin değil onların çocukları olarak Dünya'ya gelirlerdi. Soydan gelen alışkanlıklarla mücadele konusunda İbrahim Peygamberle ilgili ayetler oldukça net bilgiler vermektedir. Kendi atalarımızın gizli ve açık putperestliklerini terk etmediğimiz sürece yeni bir aile oluşturma imkânımız hiç bir zaman gerçekleşmeyecektir. Hiçbir zaman unutmamalıyız ki, dünün gerçekleri, bugünün atıl realiteleridir. Ve her yeni kuşak tekâmül yolunda yeni bir şeyler ortaya koyabilmelidir. Yoksa atalarımızın yanlışlarını tekrarlamak, sadece tembellik ve geçici bir refah ortamında ahlaki çürümeye neden olacaktır. Aynı şekilde Kur'an'da ısrarla yasaklanan zina suçu, aile birliğinin en büyük düşmanıdır. Aile birliğini oluşturamayan hiçbir toplumun sürekliliğini sağlamak mümkün değildir. Aile birliği sağlanamadığı takdirde, insanlık ailesini oldukça kötü bir son beklemektedir. Günümüzdeki maddi manevi tatminsizlikler ve dejenerasyon da bu acı sonun habercileridir.

Özetle, bir birlik oluşturabilmenin en önemli kriteri fedakârlık temelinde, karşılıklı seçme özgürlüğüne saygı ve merhamettir. Unutmayın. Gerçek dostumuz hemen yanımızda olabilir. Eşimizin ruhsal potansiyelinin tezahürüne, muhkem ayetlerle çelişmeyen seçme özgürlüğüne, katlanabilirsek, belki de cenneti bu dünyada yaşamaya bile başlayabiliriz. Bu fırsatı kaçırmayalım.

Şimdi buraya kadar anlatılanları ruhbilim terminolojisi ile teknik olarak inceleyelim.

Kadın ve erkeğin bir araya gelmelerinde, birbirleriyle ilgilenmelerinde en önemli unsur, tesir dengelenmesi prensibidir. Kadın ve erkek farklı renklerdeki sular örneğinde olduğu gibi, aile oluşumu ile birlikte birbirlerinin renkleri ile boyanmaya başlamaktadırlar. Siz buna aura etkileşimi de diyebilirsiniz. Zamanla, özellikle üçer aylık kısa dönemlerde ve yedi yıllık uzun dönemlerde bu renk/enerji paylaşımları belirli bir benzeşmeye ulaşır. Şayet çiftler tembellek eder ve kendi renklerini daha müspete/daha parlak hale getirmezlerse, bu benzeşme prensibinde değer üreterek birliktelikten, mutluluk, haz duymak yerine, karşılıklı bıkkınlıklar ve isteksizlikler oluşur. Hatta zamanla öyle bir hale gelir ki aynı kutuplu mıknatısların birbirini itmesi gibi çiftler birbirlerine yaklaşamaz, birbirlerini anlayamaz, birbirlerine katlanamaz olurlar. Çünkü birbirlerine çok yakın renklere / çok yakın devir seviyelerine ulaşmışlardır. Oysa eşlerden beklenen birbirlerinin renklerine benzemeleri değil, kendi fonksiyonlarını, asli renklerini değiştirmeden, renklerini daha parlak hale/devir hızlarını daha yüksek seviyelere getirebilmeleridir. Burada da ahlaklı seçme özgürlüğüne saygının önemi bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Bu sorunun çözümünde etkili fonksiyon yine ilahi bir rahmet olan birlik duygusu ile sürekli olarak, eşlerin birbirlerini yeni manevî makamlara davet etmeleri, karşı tarafın karşılaştığı zorluklarda kudretleri nispetinde destek vermeye çalışarak manevî âlemlerde bir makam/çocuk sahibi olabilmektir. Tabii ki maddi anlamda çocuk sahibi olmadan da, şayet aile içinde gaye birliği sağlanabilirse, yine harikulade bir aile birliği ile manevî âlemlerde pırıl pırıl çocuklara sahip olmak,

her zaman her iki taraf içinde mümkündür.

Üzülerek görülmektedir ki günümüzdeki aile yapılarında, anne, baba ve çocuklar hepsi başka bir dünyada yaşıyor gibidirler. Aileleri bir arada tutan unsurlar, neredeyse tamamen karşılıklı nefsanî, maddi ilişkiler / maddi çıkarlar olarak kalmıştır. Bunun sonucunda da insanlık olarak maalesef, huzur ve samimiyet duygularının manevi hazlarını, lezzetlerini neredeyse unutmak üzereyiz. Dolayısıyla unutilan lezzetler hatırlanamadıkları, yaşanamadıkları sürece, birlikteliği sağlayabilen aileler **İçinden ırmaklar akan cennetlerde mutluluğun zirvelerinde yaşarken**, birlikteliği sağlayamayan aile bireyleri ise kendi cehennemlerini oluşturarak, bu cennetleri kendileri için ulaşılamaz kılmakta, hatta belki de kendi elleri ile yok etmektedirler.

Aile; mutlaka anne baba çocuk üçlemesi ile oluşmaz. Bu şekilde oluşan aile sadece maddi yapının biyolojik tezahürü olup, manevi ailenin yanında herhangi bir önemi yoktur. Tam tersine artı ve eksilerin bir araya gelerek değer üretebildikleri her üçleme, gerçek anlamda bir ailedir. Bu yöntemle oluşan küçük aile birimleri, varlıkları BEN saplantısından çıkararak BİZ anlayışına doğru taşıyacaktır. Aksi takdirde Aile kavramını kadın erkek ilişkileri ve ya sadece maddesel prensiplere bağlı olarak algılamak, kaosu ve her türlü ahlaki dejenerasyonu da beraberinde getirecektir. Sonuç ise malum... Sodom ve Gomore...

ALİ İMRAN SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:445

14. *Kadınlara/uzun yaşamaya/ertelemeye/veresiye alış verişe, oğullara/sabit mallara/güzel kokulara, altın ve gümüşten oluşturulmuş yığılara, salma atlara, davarlara ve ekinlere tutkunlukların sevgisi, insanlar için süslenip püslenmiştir. Tüm bunlar geçici iğreti hayatın nimetidir. Allah'a gelince, varılacak yerin en güzeli onun yanındadır.*

15. *De ki: "Bu sayılanlardan daha iyisini size haber vereyim mi? Sakınıp korunanlar için, Rableri katında, altlarından nehirler akan, içinde sürekli kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve Allah'tan bir hoşnutluk olacaktır. Allah, kulları en iyi biçimde görmektedir."*

16. *Kullar ki şöyle derler: "Ey Rabbimiz, kuşkusuz olarak sana inandık. Bağışla günahlarımızı, ateş azabından koru bizi."*

8*Öğrenen Organizasyonlar, Sosyal İlişkiler ve Cumua Namazı?

Bu bölümdeki önerileri okumadan önce aşağıdaki soruların yanıtını samimiyetle vermekte fayda var.

1.Günümüzde dinler ve bir dini temsil ettiğini iddia eden kurumların, ulusal ya da uluslararası sosyal sorunların çözümünde olumlu katkıları var mıdır?

2.Şayet olumlu katkıları oluyorsa insanlığın ve özellikle İslam coğrafyasının bugünkü içler acınası durumunu nasıl açıklayabiliriz?

3.Acaba Fatıha suresinin ilgili ayetini ‘ceza gününün maliki’ olarak mealen çevirenler, insanları Tanrı karşısında suçluluk psikolojisi içine sokarak, dertlerine Kur’an’dan çözüm/yardım arama anlayışından uzaklaştırmış mıdır?

4.Bu uzaklaşma ile İslam dünyası sosyal sorunlarına çözüm aramak için, kahvehaneleri, birçoğunda meczupların liderliğindeki tarikatları veya hırsın zirve yaptığı siyasal ilişkileri seçmek zorunda kalmış mıdır?

5.İslam Dünyası’nın bazı sözde din önderlerinin üzerlerine düşen sorumluluklarını yerine getirmemeleri, Teravi namazlarına katılanları, en hızlı namaz kıldırın imamın olduğu cami arayışı gibi bir eğilime sürüklemiş midir?

6.İnsanlık adına oldukça olumlu işler yapan, Rahibe Terasa vb kişiler, sıradan bir kimlik olarak tarihte yer alması

gerekirken, neden oldukça ender bir şekilde rastlanan kimlikler olarak karşımıza çıkmıştır. Diğer cübbelerle do-laşan din temsilcileri ne yapmaktadırlar?

7. Bir namaz süresinin 20 dk. olduğu göz önüne alınırsa 5 vakit üzerinden günde sadece 2 saat dolu mesaisi olan, imamlar, kalan zamanlarında ne yapmaktadırlar? Şayet aldıkları maaşın hakkını vermek için bir faaliyet yapıyor-larsa, yaptıkları faaliyetlerin raporları ve denetimleri na-sıl ölçülmektedir?

8. İlahiyat Fakültelerinden Felsefe derslerinin kaldırıl-ması için yapılan çabalar, soru soran ve düşünen beyinle-rin bu kurumlardan uzaklaşmasına neden olmuş mudur?

9. İlahiyat fakültelerinde, toplum mühendisliği, sorun çö-zme teknikleri ve beyin fırtınası eğitimleri verilmiş olsa idi, devletten maaş alan imamlar topluma daha fazla kat-kı sağlayabilirler miydi?

10. Su veya toprakla abdestini almış, namazını huşu içersinde kılarak egosal etkilerden nasibince uzaklaşmış, insani etik değerleri hatırlatan ayetleri okuyarak, sosyal sorumluluklarının üzerinde derin derin düşünerek nama-zını kıldıktan sonra sosyal sorunlara ortak akıl ile çözüm aramak, bizleri çok daha farklı refah seviyelerine taşıya-bilir miydi?

11. Soru sormayanın ahlakı, zulme isyan etmeyen Peygamberi, anlamadan okuyanın kutsal kitabı, aklını iş-letmeyen Tanrı anlayışı beşere katkı sağlar mı?

Tüm dinlerde, bir araya gelerek ibadet eylemi, kural olarak konulmuş olmasına rağmen, zamanla bu eylemler dejenere edilmiş, içleri boşaltılmış ve bir takım ritüelle-re/eylemlere dönüşmüştür. Burada ele alacağımız sosyal faaliyet, kitabımızın ekseni doğrultusunda Cumua/top-

lanma/topluluk namazıdır.

Cumua namazı konusunda hurafeleri bir kenara bırakırsak; toplum yaşantısı için olmazsa olmaz, büyük bir öneme sahiptir. Gerçek anlamda bir Cumua namazı nasıl kılınır sorusunu sormak zorunda olduğumuz zor dönemlerden geçtiğimiz bugünlerde, Cumua namazı kriterlerini Kur'an ahlakına göre yeniden belirlemekte fayda var.

Cumua namazı tam anlamıyla bir özgürlük ortamında, yani herkesin, sıkıntısını, şikâyetini, sorununu, düşüncelerini özgürce diğer toplum bireyleri ile paylaşabilme ortamında ancak layığıyla gerçekleşebilir. Yoksa sosyal sorumlulukları paylaşmadan, sadece bir arada namaz ritüelini gerçekleştirme faaliyetinin ne namaz kılana, ne de cumua namazına katılana bir faydası olmaz. Günümüzde de görüldüğü gibi, her Cuma günü tüm İslam âlemi camilere doluşur, bir sürü dualar edilir. Fakat ne hikmetse İslam alemindeki vahşetler, acılar bir türlü son bulmaz. Demek ki, yüz ya da onbin kişi bir araya gelerek dua etmenin, birtakım kelimeleri, manasını anlamadan tekrar etmenin, bazı fiziksel hareketleri topluca yapmanın, kürsüdeki imam efendinin iyi niyetli temennilerine birlik hali oluşturulamadan hep beraber âmin demenin, her geçen gün İslam dünyasının ve mazlum ülkelerde yaşanan acı olayların sona ermesine bir faydası olamamaktadır.

Kur'an'da Cumua namazı olarak adlandırılan sosyal faaliyeti doğru tanımlayabilmek için, öncelikle abdest, namaz, salât ve zekât sembolleri üzerinde durmak gerekmektedir. Saygıdeğer okuyucuların bu sembollerin açılımı konusunda birçok kaynaktan bilgi elde edebileceklerine inandığımız için yukarıdaki sembollerin açılımını kitabımızın kapsamı dışında bıraktık. Burada üzerinde durmak

istediğimiz konu, abdestle başlayıp, namazla devam edip, salâtle sosyalleşerek, zekât eylemini layığı ile yerine getirebilmektir.

Her ne kadar bugün yeryüzündeki adaletsizlikte, vahşette çok önemli bir paya sahip olsalar da, teknolojik olarak gelişmiş ülkeler diye adlandırdığımız ülkelerin başarısında en önemli etken sivil toplum örgütlenmeleri ve sosyal faaliyetlerindeki akılcı birlikteliklerdir. Yöntemlerini ve sonuçlarını onaylamasak da, bu ülkelerin uygulama başarılarını tespit etmek ve toplu faaliyetlerinden ders çıkarmak faydalıdır.

Bir araya gelen toplum bireylerinin, toplu eylemlerinde olmazsa olmaz kuralın, ifade özgürlüğü olduğunu yukarıda belirtmiştik. İkinci önemli kural ise hedef belirleme, hedefe götürecek stratejileri ortaya koyma eylemleridir. İşte abdest almak kişiyi fikri kölelikten, sabit fikirlerden koruyacak ilk faaliyettir. Namaz ise fikri kölelikten arınmış bireyin, Alak suresinde belirtilen manevi sezgisel yeteneğini harekete geçirme faaliyetidir. Salât; abdest ile özgür fikri yapıya ulaşmış bireyin, namaz ile elde ettiği manevi sezgisel kazanımlarını diğer bireylerle paylaşmasıdır. Zekât ise topluca yapılan salât eyleminin sonuçlarının, stratejik olarak uygulamaya geçirilmesinde bireylere düşen görevlerdir.

Sonuç itibari ile yukarıda bahsedilen kurallara uyulmadığı sürece, sosyal sorumluluklarımızı bilme, fark etme ve yerine getirme yetkinliğimiz, namaz çıkışında camiye yardım kutusunu doldurmaktan öteye geçemeyecektir. Bu durumda da sosyal sıkıntılar aşılamayacak, işsizlik, açlık, vahşet, ahlaksızlık, azalmayacak tam tersine artarak devam edecektir. Bugün İslam ülkelerinde yaşanan acıların temelinde, sosyal sorunların çözümü için

strateji üretilmeyen ve sadece sembolik eylemlerden ibaret kalmış Cumua namazlarının/ toplantılarının yeter-sizliği yatmaktadır.

Toplu ibadet edebilmek, gereken şartlar sağlandığı takdirde manevi anlamda en güçlü birlikteliği sağlayan ilahi bir lütuftur. Kur'an'da bu sivil toplum eyleminin tüm şartları özellikle Cumua suresinde ve Şura suresinde belirtilmektedir. İnsanlık bu ahlaki birliği sağlayan sivil toplum eylemini layığıyla gerçekleştiremediği sürece; bağımsızlığını, ahlakını, vatanını, namusunu koruyabilmek için, savaşlarda kanını dökerek, acılar çekerek, askeri birlikteliğin başarılarına muhtaç olmaya devam edecektir.

CUMUA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:470

1. Göklerdekiler ve yerdekiler o Melik, o Kuddûs, o Azîz, o Hakîm Allah'ı tespih ediyor.

2. O Allah'tır ki, ümmîlere içlerinden bir resul göndermiştir de o, onlara Allah'ın ayetlerini okur, onları arıtıp temizler, onlara Kitap'ı ve hikmeti öğretir. Onlar bundan önce tam bir sapıklık içine gömülmüşlerdi.

3. O resulü, ümmîlerden olup da henüz onlara katılmamış bulunan başka kimselere de gönderdi. O'dur Azîz, O'dur Hakîm.

4. İşte bu, Allah'ın lütfudur ki, onu dilediğine verir. Allah, büyük lütfun sahibidir.

5. Sırtlarına Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların durumu, kutsal kitap parçaları taşıyan eşeğin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan topluluğun vücut verdiği örnek ne kötüdür! Allah, zulme sapmış bir topluluğu doğruya ve güzele ulaştırmaz.

6. De ki, “Ey Yahudileşenler! Eğer insanlar arasında yalnız kendinizin Allah’ın dostları olduğunu sanıyorsanız, buna gerçekten inanıyorsanız, hadi, ölümü isteyin!”

7. Ama onlar, ellerinin üretip önden gönderdikleri yüzünden ölümü asla temenni edemezler. Allah, zalimleri bilmektedir.

8. Şunu da söyle: “O kaçmakta olduğunuz ölüm, işte o, size mutlaka ulaşacaktır. Sonra, görülmeyeni de görüleni de bilene döndürüleceksiniz. O, size yapıp etmiş olduklarınızı haber verecektir.”

9. Ey inananlar! Cuma günü, namaz/dua için çağrı yapıldığında, Allah’ı anmaya/Allah’ın Kur’an’ına koşun! Alışverişi bırakın! Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

10. Namaz/dua yerine getirilince hemen yeryüzüne dağılın ve Allah’ın lütfundan nasibinizi arayın! Allah’ı çok anın ki, kurtuluşa erebilirsiniz.

11. Bir ticaret yahut oyun eğlence görür görmez, dağılıp ona yöneldiler de seni ayaküstü bıraktılar. Onlara de ki: “Allah katında bulunan, eğlenceden de ticaretten de hayırlıdır! Ve Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.”

Aşağıdaki ifadeler özellikle CUMUA suresinin 9 ve 10. ayetinin açılımı olarak ele alınmıştır. Bir kez daha hatırlatmakta fayda var. Kur’an’ın vahyedildiği dönemde ve sonrasında Arap toplumunda Cuma günü diye bir gün olup olmadığını okuyucularımızın araştırmasına bırakıyorum. İslamiyet’in ilk yıllarında CUMUA namazı toplu olarak kılınan bir namazdı ve en önemli özelliği Peygamber ve çevresindekilerin namazdan sonra yaptıkları sosyal sorunları çözme toplantıları olmasıydı. Dolayısı ile toplum

ihtiyaç duyduğu herhangi bir gün ve vakitte CUMUA namazını kılabilir. Bunu ister haftada bir, ister haftada üç ya da ayda bir gerçekleştirebilir. CUMUA namazının vakit ve sayısını CUMUA namazını gerçekleştirecek olan, topluluğun ihtiyaçları belirlemelidir. Günümüzde her şeyin büyük bir hızla değiştiği göz önüne alınırsa, mahalle camilerinde kılınan CUMUA namazlarının haftada ikiye çıkartılarak, öğle yemeğinden hemen sonra (tok karnına) ve öncesinde(aç karnına) değil, ikinci vakitlerinde kılması bir öneri olarak değerlendirilebilir. Şayet Cumua/topluluk ibadetlerinin hakkı verilebilir, camiye bağış toplamanın, imam efendinin ya da iktidarın, dini, felsefi ve siyasi nasihatleri ile yetinmeyerek;

1.Zor durumda olanlara yardım ve infak konularının topluca karara bağlandığı...

2.Dertli olanların derdinin dinlenmesi ve birlikte çözüm aranması...

3.Birbirleriyle sorunlu bireylerin ortak akıl ile sorunlarının ve kavgalarının giderilerek, küslerin barıştırılmasının bayramlara bırakılmaması...

4.

Eylemleri ortak akılla gerçekleştirilebilseydi, yaşantımız önsöz bölümünde anlatılan, din ve bilim yobazlarının zulümlerine karşı bireyi, aileyi ve toplumu koruyabilecek bir Güzel Ahlak uygulaması olabilir miydi?

Şimdi bazı değerli okuyucularımızın peki bunlar, hangi birikimle, nasıl yapılacaktır sorusunu duyar gibi oluyorum.

Bu soruyu soranlara Şura suresini ve Cumua suresini düşününe düşününe, ağır ağır okumalarını ya da kalite yönetim sisteminin bir aracı olan japon sanayisinden öğrendiğimiz beyin fırtınası konusunu araştırmalarını öneririm.

ŞURA SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:270

36: Size verilen şeyler, şu iğreti hayatın nimetidir. İnanıp Rablerine tevekkül edenler için Allah katında bulunan ise daha hayırlı, daha kalıcıdır.

37: Onlar, günahın büyüklerinden ve tüm iğrençliklerinden uzak dururlar. Öfkelendikleri zamansa, affedenler onlar olur.

38: **Rablerinin çağrısına cevap verirler, namazı/duayı yerine getirirler. İşleri/yönetimleri, aralarında bir şûra'dır. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan infak ederler.**

39: Kendilerine zulüm ve haksızlık gelip çattığında, yardımlaşır/kendilerini savunurlar.

40: Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez.

41: Zulme uğratılışı ardından kendini savunana gelince, böyleleri aleyhine yol aranamaz.

9*Öğretici/Mürşit ve Öğrenici/Mürit Arasındaki İlişkiler

SAFF SURESİ – Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:531

1: *Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tespih etmiştir. Azîz'dir O, Hakîm'dir.*

2: ***Ey iman sahipleri! Yapmayacağınız/yapamayacağınız şeyi neden söylüyorsunuz?***

3: ***Yapmayacağınız/yapamayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında büyük bir günahtır!***

4: ***Allah kendi yolunda, duvarları birbirine perçinlenmiş bir bina gibi, saf bağlayarak çarpışanları sever.***

5: *Hani, Mûsa, toplumuna şöyle demişti: “Ey toplum! Benim size gönderilen Allah elçisi olduğumu bilip durduğunuz halde, beni neden incitiyorsunuz?” Onlar bozulup sapınca Allah da onların kalplerini eğriltti. Çünkü Allah, sapıklardan oluşmuş bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.*

6: *Meryem'in oğlu İsa'nın da şöyle dediğini hatırla: “Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim. Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmet adında bir elçiyi müjdeleyici olarak gönderildim.” Fakat o onlara apaçık kanıtlarla gelince, “Bu, katıksız bir büyüdür!” dediler.*

7: *İslam'a/Allah'a teslim olmaya çağrılıp durduğu hal-*

de, yalanlar düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim vardır? Allah, zulme bulaşmış kişiler topluluğunu doğruya ve güzele iletmez.

8: İstiyorlar ki, ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürsünler. Ama Allah, küfre batanlar hoş görmeseler de nurunu tamamlayacaktır.

9: Resulünü hidayet ve hak dini getirmek üzere o gönderdi ki, ortak koşanlar hoşlanmasa bile, o dini, dinin bütününün üstüne çıkarınsın.

10: Ey iman sahipleri! Dikkatlerinizi, sizi korkunç bir azaptan kurtaracak bir ticarete çekeyim mi?

11: Allah'a ve onun resulüne inanır, Allah yolunda mallarınız ve canlarınızla didinirsiniz. İşte bu, sizin için en hayırlısıdır; eğer bilerseniz.

12: Günahlarınızı affeder ve sizi, altından nehirler akan bahçelere, sürekli cennetlerdeki temiz bereketli barınaklara yerleştirir. İşte bu en büyük başarıdır.

13: Seveceğiniz daha başka şeyler de var: Allah'tan bir yardım, çok yakın bir fetih! İman sahiplerine müjde ver!

14: Ey iman sahipleri! Allah'ın yardımcıları olun! Hani, Meryem'in oğlu İsa, havarilere: "Allah'a gidişte benim yardımcıları kimdir?" demişti de, havariler, "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız!" cevabını vermişlerdi. Bunun ardından, İsrailoğullarından bir zümre iman etmiş, bir zümre de küfre sapmıştı. Nihayet, biz, iman sahiplerini düşmanlarına karşı güçlendirdik de onlar üstün geldiler.

Tekâmül yolunda Allah’a yardımcı olmanın, bilgi aktarmanın, iki temel yöntemi vardır.

1.Bilgiyi Paylaşmak: Öğretmenlik/anlatıcılık

Bu konuda Kehf suresinde geçen, Musa peygamber ile ilim sahibi kulun seyahati, bilgi aktarımında doz tayininin tespiti açısından muhteşem bir kıssadır. Kısaca belirtmek gerekirse, bilgi paylaşımında, bilgi aktarılacak kişinin alt yapısı, incelik seviyesi aktarılacak bilgiye muhatap olabilecek düzeyde olmalıdır. Bir ortaokul öğrencisine temel fizik bilgileri verilmeden izafiyet teorisinin anlatılması durumunda her iki tarafında emeği boşa gidecektir. Ancak bahsi geçen ayetler asırlardır yanlış anlaşılacak mürşitlik eğitiminde biat kültürünün doğmasına yol açmış ve özellikle İslam âlemi için birçok sıkıntılara neden olmuştur.

2.Bilgiyi Yaşatmak: Öğreticilik/Ustalık/Mürşitlik

Öğreticilikte, Öğrenicilikte, asıl itibari ile tüm faaliyetlerden çok daha önemli ve takdir edilmesi gereken, büyük fedakârlıklarla, Hak yolunda yürüme cesaretini gösterebilmiş, yeryüzünde Hak ışığını yaymak için yola çıkmış kutlu insan adaylarının yapabilecekleri faaliyetlerdir. Herhangi bir zamanda, birilerinin, samimiyetle ve Allah rızası için bu yolculuğa başlamaları durumunda tüm kâinat ilahi bir rahmetle titreyerek, bu yolcuların önlerine çıkacak her türlü engeli aşmaları için tüm kudretlerini seferber edecektir. Yeter ki öğrenci bu yola neden çıktığını ve nihai hedefini unutmasın!

Öğreticilik makamının zirvesinin ufkunda peygamberlerimiz bulunur.

Tüm peygamberler bir yandan ilahi bilgiyi yayarken, bir

yandan da özel yaşamları ile yaşadıkları dönemin sembollerine ve kültürüne uygun bir şekilde, insanlara öğreticilik uygulamalarının ilk örneklerini vermişlerdir. Ancak ilahi bilgilerin içinde, zamanının bilgisinin çok ötesinde olan ve sırlar başlığı altında toplanacak bilgilere ulaşma yönteminin eğitimi ise, nesilden nesile inisiye eğitimleri ile yani mürşit/öğretici/usta mürit/öğrenici/çırak eğitimleri ile yapılmıştır.

İnisiye eğitimleri binlerce yıl önce var olduğu gibi, günümüzde de belirli çevrelerde halen geçerliliğini sürdürmektedir. İnsanlık tarihindeki dönüm noktalarının belirleyicilerinin neredeyse tamamı, bir inisiye eğitiminden geçirilmiştir. İki bin yıl kadar önce Kumran vadisinde yaşadıklarına inanılan Esseniler topluluğu da bu kapsamda inisiye yetiştirmekle vazifelenmiş bir topluluk olarak anılmaktadırlar. Esseniler, hakkında, tarihin sayfalarında bir görünüp bir kaybolmaları nedeni ile çok detaylı bilgi bulunamamaktadır. Tabii ki her ulvi bilgi kaynağının sömürülmesi geleneği, kendilerini Essenilerin devamı olarak lanse eden, ancak bilgileri ve yaşam tarzları ile her türlü ulvi bilgi ile çelişen bazı sapkın tarikatlarla sürdürülmektedir. Aynı şekilde ilgilenenler için Dogon kabilesinin öğreticilik sistemi incelemeye değer bulunabilir.

Uzun yıllar tüm dinlerde dergah, tarikat, manastır, vb eğitim sistemleri ile kurumsallaşan inisiye eğitimleri sürecinde, Mürşidinin dizinin dibinde diz çökmüş ve her talimatını ilahi bir emir gibi algılayan vicdan yolcusunun eğitimi gerçekleşmiştir. Aslında bu eğitimler hiç bir şekilde sırları öğretme eğitimleri değildir. Nihai amaç öğrencinin ilk sayfalarda değindiğimiz yasakları, sebep sonuç ilişkilerini çözümleyerek, kendi iradesi ile idrak ederek uygulayabilmesidir. Zaten bir öğrenci bu yasakların ilahi

sebebi hakkında bir takım idraklere ulaştıkça, incelemek, inceldikçe de nasibi olan sırlar, yüksek seviyeli bilgi ve melekeler, kendi ruhsal potansiyeli kapsamında kendiliğinden öğrenciye açılacaktır. Bu nedenle kişinin egosunu tanımasına yönelik, vicdan sesi ile ince nefsanîyet sesini ayırabilme melekesinin tezahürü için yapılan bu zorlu eğitim sürecini çok az sayıda öğrenci başarabilmiştir. Ancak zamanla dergâh, tarikat ve manastırların yönetsel bir güç olma isteklerinin yaygınlaşması veya yönetim tarafından bir güç unsuru olarak algılanması, bu eğitim merkezlerini, ulvi amaçlarından uzaklaştırarak, nitelikli öğrenci yerine, sayısal çoğunluk sağlayarak, gücün ön plana çıkarılmasına yol açmıştır.

Hepimizin bildiği gibi Musa peygamber ve firavun mücadelesi eski Mısır'daki inisiye eğitim sürecinde yozlaşmaya başkaldıran Mısırlı bir inisiye rahip olan Musa peygamberin yaşadıklarıdır. Bu yozlaşmanın sonucunda Eflatun'u yetiştiren Mısır bilgeliği, zamanla bir sömürge iktidarı haline dönüşerek, yetersiz öğretici adaylarının yönetiminde iktidar veya güç odakları tarafından maddi olarak desteklenen bir baskı unsuru olarak kullanılmıştır. Günümüzde de ders almayanlar için tarih tekrür etmekte ve öğrenciyi dosdoğru yola götürecektir eğitim sistemi tarikatlar, manastırlar tarafından dejenere edilmiş ve öğretmenler öğrencilere/ müritlerine sadece koyunluğ u öğretip, çobanlığ a geçirmekte aciz kalmışlardır. Tarikat / Manastır eğitim tarzının psikolojik zaafalarını çözmüş emperyalist köle taciri zihniyet ise, bu eğitim sistemindeki öğrencilerin psikolojisini bilimsel olarak çok iyi analiz edip, istihbarat örgütleri aracılığı ile bu toplulukları kullanıp, koskoca imparatorlukları, toplumları, koyun gibi uçuruma sürükleyen savaşları başlatmışlardır. Mustafa

Kemal Atatürk'ün ve birçok gerçek aydınının mücadele ettiği, karşı çıktığı, köle tüccarlarına hizmeti, Allah'ın kulluğuna tercih eden tarikatlar, manastırlar, şıhlar, şeyhler, hoca efendiler, misyonerler, papazlar, hahamlar, bunlardır. Bu sözde öğreticiler bilgisiz masum insanların, iman duygularını sömürerek bir takım ipnotik, parapsikolojik, teknolojik uygulamaları mucize olarak göstererek, tamamen biate dayalı bir kurumsal yapı ile sömürgeci güç odaklarına hizmet etmektedirler.

Aslında gerçek bir öğretici ile maskeli öğreticiyi birbirinden ayırmak hiç de zor değildir. Bir yandan müsriflik dersleri verip, kendisi yalılarda yaşıyorsa, "Allah'tan 'başka hiç bir şeyden korkmayın" deyip, korumalarla dolaşıyorsa, düşmanın topu tüfeği sizi korkutmasın sizin iman gücünüzün karşısında teknoloji size hiçbir şey yapamaz deyip, gelişmiş teknoloji ve silahlarla kendi güvenliğini sağlıyorsa, denetlenmekten rahatsızlık duyuyorsa, kendisi veya çevresi olağanüstü yeteneklerinden veya kerametlerinden bahsederken, yıllardır eleştirdiği zalimlerden merhamet dilenerek sığınma talep ediyorsa, gizli sırlara sahip olduğunu veya öğretebileceğini açık veya ima ederek söylüyor veya çevresine söylettiriyorsa . vs.vs.. süratle o kişiden, grubundan uzaklaşın. Aksi takdirde; girdiğiniz hipnoz etkisinden çıktığınızda, kendinizi iş işten geçmiş ve örümcek ağları ile kuşatılmış bir şekilde, emperyalizmin, sizin ve masum insanların kanını emmesine acılar içinde seyirci bulabilirsiniz. Değerli okuyucular; bazıları, kendilerini tarihte yaşamış değerli zatların, hatta peygamberin ziyaret ettiğini iddia edebilecek seviyede Kur'an bilgisi ile çelişebilmektedirler. Şunu hiçbir zaman unutmamak gerekir ki tarihte yaşamış ulvi şahsiyetler ve peygamberlerin değerleri fiziksel bedenleri

veya giysileri değil, insanlığa sundukları eserleridir. Ve neredeyse tamamı “ben de sizin gibi insanım, aslolan Hak ve bilgidir” demelerine rağmen kendini veya dergâhını, toplantılarını, peygamber ziyaret etti diyebilecek kadar Kur’an dışı söylemlere hala tanık olabilmekteyiz. Bu tür ifadelerde bulunanların art niyetli olanların dışında, maalesef, aşırı zikir veya başka uygulamalar nedeni ile bazı hormonlarını aşırı çalıştırmaları sonucunda gördükleri halüsinasyonlara kendilerini kaptıranlar da yok değildir. Aslında bu tür olayların birçoğunun ekto plazma ile ilgisi ruhbilimciler tarafından defalarca, şahitler ve bilim adamlarının huzurunda ispatlanmıştır.

Peki Hz. Muhammed toplantıya teşrif etti de ne dedi diye sormazlar mı ya da bir zaman sonra Hz Muhammed toplantıya teşrif etti, sonra da şunları söyledi derlerse ne olacak? “Aklımı koru Ya Rabbim” demekten başka bir şey gelmiyor elimden.

Döneminin kavminin cehaleti nedeniyle en çok mucizelerle desteklenen Musa peygambere inananlar bile, Filistinlilere böyle bir iddiada bulunmayıp Tevrat’ın sayfalarından mesnet arayıp durmakta iken, Müslümanların geldikleri bu durum gerçektende üzücüdür. Bir Müslüman olarak, yukarıdaki haberin bir yanlış anlama ya da yanlış telaffuzdan kaynaklandığını ve haberin tekzip edildiğini duyma ümidiyle dua etmekten başka bir şey gelmiyor elimizden. Aksi takdirde İslam âleminin geldiği / getirildiği noktayı görmek insanın vicdanını sızlatıyor.

Yinede, samimiyetle, kendilerinin de bu hali yaşadığını düşünen iyi niyetli kişilere önerimiz, ekto plazma konusunda gerekli bilimsel gerçeklikleri araştırarak olayların bilimsel ve akılcı çözümünü bulmaları olacaktır.

<http://tr.wikipedia.org/wiki/Ekto plazma>

Bilirse de, bilinmese de ATATÜRK'ün yüce milletimize ve tüm mazlum insanlara en büyük hizmeti; bir devrin geçerli ve faydalı eğitim yöntemi olan tabiiyet eğitiminin, emperyalist güçlerce fark edilerek, inangaç milletleri uyuşturmak için kullanılmasını engellemek olmuştur. Yani koyunlar yetiştiren öğretinin yerine ÇOBANLIĞA geçiş öğretisini başlatmıştır. Başka insanların çobanlığına değil KENDİ KENDİNİN ÇOBANLIĞINA. Muhkem ayetlerle çelişmeden, seçme özgürlüğünü kullanmanın, Kur'an'ın bildirdiği en önemli ibadet olduğunun idrakinde olma öğretisi olan Atatürkçü çağdaşlık da, Muhammedî Güzel Ahlak da budur. İleri teknolojiye sahip emperyalist dünyevi güç merkezlerinin Atatürk'e ve Kur'an'a olan nefretleri de, uzaklıkları da buradan gelmektedir. İlginç olan ise teknik olarak gelişmiş ülkeler, akli işletmeye öncelik tanıyan eğitim sistemi sayesinde, Kur'an'ın aklını işleten insana bahşedeceğini duyurduğu nimetlerden yararlanmakta ve bu sayede elde ettikleri teknolojik ve ekonomik güç ile başta İslam âlemi olmak üzere insanlığa büyük acılar yaşatmaktadır.

Tüm acı gerçekliği ile sorun; çobansal ya da koyunsal öğretiyi farklıdır ve bugün İslam dünyasındaki bazı yöneticilerin çok farklı kademelerde, koyunlaştırılmış halklardan memnun olması da, bu yönetim kolaylığıdır. Emperyalist memnun, istediği gibi insanları sömürüyor, yönetici memnun, saltanat sürüyor, tebaa memnun bu dünyada eziyet çekince cennete gideceğini sanan bir garip fikir sarhoşluğu içersinde. Bir zamanlar Çin'de uyuşturucu kullanımı yasaklanınca, İngiltere'nin Çin'e savaş açması, üzerinde durulması gereken önemli bir konudur. Aynı şekilde, Afganistan'daki uyuşturucu üretimin yıllara göre artışı ve Vietnam savaşının arkasındaki gerçekler incele-

nirse ilginç verilere ulaşılacaktır. Acı olan ise kendilerini Müslüman olarak adlandıran birçok dini veya siyasi lider, asırlardır Müslüman görünömlü yobaz tarikat öğretisi olan biat költürünü empoze ederek, bu uyuşturucu eğitim sistemi ile çok daha tehlikeli bir şekilde İslam âleminin şuurunu karartmakla uğraşıyor. Bütün bildiklerimizi, bütün söylenenleri ve yazılanları Kur'ansal Ahlakın bakış açısı ile onurlu bir şekilde yeniden gözden geçirmek zorundayız. Ve bunu yapabilecek ender ölkelerden biri olduğumuzu artık anlamalıyız. Çağdaşlık diye adı geçen öğretim tarzı, Kur'an'a uygun, aklını işletebilecek, seçme özgürlüğünün ve sınırlarının idrakinde bireyler yetiştiren eğitim tarzıdır. Oysa yüzyıllardır İslam dünyası, dini eğitimlerde bu akılcı eğitimin tam tersini uygulayarak, bir takım ezberlerin, tekrarların, keramet yarışlarının içerisinde boğularak sömürge haline gelmiş ve Kur'an'da geçen uyarıların kaçınılmaz sonucu olarak birbirine zulmetmektedir.

Kısaca Kur'an'ın bahsettiği ilkeler; insanların kendilerini hangi dinden olduklarını söylemelerine göre değil, muhkem ayetlerdeki yasaklarla çelişmeyen seçme özgürlüğüne saygı çerçevesinde, hangi ilkelerin gereklerini yerine getirdiklerine göre yaşanır. Çünkü İslam dünyasına bir lütuf olarak Kur'an bilgisi sayesinde hazır sunulan bu ilkeler; batıda masum insanların kilise zulmü ile din adına zulmedildikten, asırlarca inledikten, insanlar yakıldıktan ve işkence gördükten sonra Rönesans'la keşfedilmiş ve hayata geçirilmiştir. Allah'ın kanunlarından birini ızdırapla keşfeden batı, aynı kanunların yanlış amaçlar için kullanılmasının faturasını maddiyatçı ve amaçsız, vicdansız, başıboş nesillerle çekmektedir. (Bu konu ektteki makalemizde detaylandırılmıştır) Günümüz Müslümanlarının

çoğunluğu ise batının maneviyattan uzak akılcılığı nedeniyle düştüğü maddecilik hali hakkında ahkam kesip, maddeciliğin genç kuşaklarda yaptığı yozlaşmanın sonuçları olan ızdıraplarını seyrederek, kendilerini, hala doğru yolda zannedip, kıyamet gününde kavuşacaklarını sandıkları hurileri bekleme uyuşukluğu ve aymazlığı ile hastalıklı bir psikoloji içersine girmişlerdir. Gerçek Müslüman, hangi dinden olursa olsun, hiçbir insanın ızdırabından, hatalarından, kendi ızdırabını hafifletemez, vicdanını rahatlatamaz. Tam tersine Allah'ın Birliğini unutmadan, her kim olursa olsun, insanların inancına saygı göstererek; sadece bilgisini tebliğ eder. Allah'ın 'kulun seçme özgürlüğüne müdahale' yetkisini hiç bir yaratılmışa vermediğini bilir. Varlıkların Kur'an'daki muhkem ayetlerle ters düşmeyen seçme özgürlüğüne zarar verecek her eylemin de iblis kaynaklı olduğunu bilir. Gerçek Müslüman, başkalarının ne koyunu ne de çobanıdır. O ancak kendi kendisinin çobanı olduğu gün İNSAN olacağını bilir.

Hiçbir zaman unutulmamalıdır ki, mürit/öğrenci ve mürşit/ öğretici diyalogu birebir bir diyalogdur. Kişiye özeldir.

Öğreticilik ya da mürşitliğin ilk ve en önemli şartı, öğreticinin yukarıda bahsettiğimiz 1.ve 2.kademe yasaklara bi hakkın uyabilmiş olması ve bu halini en az 9 yıl devam ettirebilmiş olması gerekmektedir. Aksi takdirde **öğrencinin egosu, yetkin olmayan öğreticiyi, yukarıdaki satırlarda ifade ettiğimiz, içinden çıkamayacağı kaoslara, depresyonlara, bunalımlara, sapkınlıklara sürükleyebilir.** Mürşit/öğretici Müridine/öğrenciye ayna olmak zordur. Dolayısıyla onun nefsanî yönlerini, zaaflarını, ilahi sistemin desteği ile ona gösterebilecek iradeye sahip olmalıdır. Bu tür diyaloglarda zamanla Mürit / öğrenci-

ci öğreticiye/mürşidine, mürşit de müridine benzemeye başlar. Bu benzeme hali mürşit/ öğretici tarafından iradi bir kontrolle yapılırken, mürit/ öğrenci tarafından ise daha çok taklit uygulamalarla başlar.

Öğrenci, çırak, mürit kabul etmenin çok temel bazı kuralları vardır. İlim, bilgi sahibi olmak tek başına mürşitlik / öğreticilik için yeterli ölçü değildir. Şayet alanınızda yetkin ve özgün fikirleriniz varsa, bu vasfınız öğrenci yetiştirmeniz için yeterli değildir. Böyle bir durumda bilgi paylaşmayı ya da öğretmenliği, hocalığı tercih etmek daha doğru bir uygulamadır. Unutmayın ki ilahi yasalar gereği, öğrenci hazır olunca öğretmeni karşısına çıkacaktır. Bu öğretmen bazen bir kitap, bazen bir çiçek, bazen de bir insan olabilir. Bu kapsamda beşeri öğreticide olması gereken temel özellikleri kısaca sıralarsak;

1. Manevi hizmetlerinden hiç bir şekilde maddi menfaati olmamalıdır. Ne kendisine ne de yakınlarına hediye kabul etmemelidir. Yaşamsal ihtiyaçlarını mutlaka kendi alın teri ile **maddi bir değer** üreterek kazanmalıdır. Ekonomik kazançlarını elde ederken, Kur'an'ın muhkem ayetleri ile çelişen uygulamaları olmamalıdır.

2. Hırs, kin, gurur, kıskançlık, şehvet/tutku duygularını kontrol edebiliyor olmalı ve özellikle cinsel konularda iradesi güçlü olmalıdır. Herhangi bir eşya ya da varlığa aşırı tutkusu olmamalıdır. Bu konularda oluşan herhangi bir zaafını bahaneler üreterek haklı göstermeye çalışmamalıdır.

3. Aktardığı bilgi sistemi, kendi içinde tutarlı olmalıdır. Ve herhangi bir şekilde öğrenci de yaşattığı bilgilerden dolayı minnet ya da borçluluk duygusuna neden olmaya özen göstermeli ve kurulan bu özverili birlikteliğin varlığa hizmet fonksiyonu kapsamında Rabbin bir lütfu

olduğunu ısrarla hatırlatmalıdır.

4.Hayatında israf olmamalı, herhangi bir beşerin en küçük bir manevi tekâmül fırsatı için bile çok büyük maddi fedakârlıklarda bulunabilecek durumda olmalıdır.

5.Münzevi bir hayat tembelliğine kaçmadan, hayatın içinde olmalıdır. Gücünün yettiği her işini kendisi yapmalı, çevresini kişisel işlerinde karşılıksız olarak kullanmamalıdır. Şayet öğretici kendi işini yaptırıyorsa, günün şartlarına ve vicdan ölçülerine göre yapılan işin ücretini ödemelidir.

6.Dinler tarihi ve Teoloji konusunda dinlerin çoğunluğunu incelemiş, vahiy kaynaklı bilgilerdeki ortak noktaları anlamış ve mutlaka bir müritlik/öğrencilik tecrübesi olmalıdır.

7.Övgü ve iltifatları kabul etmemeli, bu türden söylemlerde bulunanları uyarmalı ve övgüde ısrar edenleri çevresinden uzaklaştırmalıdır. Hiçbir şekilde herhangi bir keramet veya mucizevî eylemi sahiplenmemeli, böyle bir tezahür olsa bile “Rabbimizdendir” diyerek bir sevinç ya da ayrıcalık duygusuna kapılmamalıdır.

8.Sadece kendisinin tanık olduğu bir mucizevî olayın gerçekleşmesi durumunda ise, bunu başarısızlıklarının, beceriksizliklerinin, anlayış eksikliklerinin sonucunda gerçekleşen ilahi bir lütuf olarak algılayıp, tövbe etmelidir.

9.Hayatında Ahzab suresinin gereklerinin uygulamalarından örnekler olduğu müşahede edilmelidir.

10.Her kim olursa olsun İlahi ilkelerle çelişenlere karşı uyarı hakkını, tebliğ etme kapsamında kullanmalı, uyarılardan nasiplenmeyenlerin diğer varlıklara müdahale etme durumlarında ise çevresinden uzaklaştırmalıdır.

Mürit/öğrenci adayı Mürşidini/öğreticisini ararken yukarıdaki kriterleri mutlaka gözden geçirmelidir ve zorlu yolculuğun başladığı andan itibaren Mürşit Mürit diyalogunun yoldan çıkmadıkça ya da ihanet söz konusu olmadıkça hiç bir şekilde sonlandırılmayacağını, ömür boyu süreceğini unutmamalıdır. Hatta bazı inanışlarda şefaath olarak da anlaşılan konu, bu tür bir diyalogun/ bağıllığın yaşamlar boyu süreceğini anlatabilmek için kullanılan ifadelerdir. Öğrenci yukarıdaki temel kriterler konusunda öğreticisine kalben inanmadan yola çıkarsa, bu manevi yolculuk boyunca mürşidi hakkındaki düşünceleri kontrol edilemez bir şekilde olumsuzlaşacaktır. Şayet öğrencide bu tür zaaf lar varsa özellikle rüya kanalı ile kendisi bilgilendirilecektir. Ancak burada bahsettiğimiz rüya, gündelik nefsanî rüyalar değil, öğrencinin daha önce hiç görmediği ve kutsal kitaplarda geçen dağ, güneş, asma, ekmek, manevi makam gibi hayrı ifade eden müspet sembollerle desteklenmiş rüyalar olması gerekir. (Rüya kanalı ve rüyalardaki semboller konusu, nasip olursa ikinci kitabımızda detaylı olarak ele alınacaktır.)

Tekrar ısrarla vurgulamakta fayda var. Öğrenci yukarıdaki konularda mürşidine karşı, tam bir iman haline ulaşmadan, içinde en küçük bir kuşku ile veya birtakım dünyevi çıkarlar, olağanüstü yetenekler elde etmek için yola çıkarsa, yol boyunca mürşidinde/öğreticisinde ki değişimlerden dolayı şok geçirebilir. Hatta mürşidi belki de hayatı boyunca gördüğü en ahlaksız, çıkarıcı, arsız kişi olarak gözüne görünebilir. Aslında mürşidinde gördüğü, bizzat kendi egosunun gizlenen tezahürlerinin öğretici tarafından nasıl görüldüğüdür. Her ne nedenle olursa olsun, mürit/öğrenci hiçbir şekilde öğreticisi hakkında maddi ve manevi konularda olumsuz düşünmemeli, öğreticisi-

ne en başta verdiği sözü, ahitleşmeyi aklından çıkarmamalıdır. Aksi takdirde öğrenci kendisi için, hayatlar boyu kaldıramayacağı acı sonuçları hazırlamış olur. Günümüzde birçok olağanüstü keramet/parapsikolojik yetenekleri varken, özel yaşamlarında ahlaktan yoksun olan, müsrif, gösteriş meraklısı, vicdan sesinin ilahi esintisinden mahrum kalmış kişilerin uzak veya yakın geçmişinde bu türden bir ihanetin/yoldan çıkışın izleri vardır.

Mürşidine tabi olan öğrenci 2. kısım yasaklardan olan gurur, kibir, kıskançlık, hırs, kin ve şehvet duygularından arınmak için, mürşidinin tavsiye ettiği uygulamaları aksatmadan ne bir eksik ne de fazlasına kaçmadan sabırla uygulamalıdır. Öğrencinin hiç bir zaman unutmaması gereken konu; Kendi egosunun ve egosunu kullanan, ondan beslenen asalakların, çıkar çevrelerinin, Mürşidi ile tarihin en acımasız savaşlarından birine girişmiş oldukları gerçeğidir. İblis ile vicdan sesinin savaşı olarak adlandırabileceğimiz bu mücadele ancak öğrencinin sabırla yaptığı uygulamalarla ve her ne sebeple olursa olsun öğreticisine/mürşidine olan güvenini kaybetmemesi/sarsılmaması ile kazanılabilir. Öğrenci, eğitime başladığı zaman verdiği sözlere mutlaka her ne pahasına olursa olsun sadık kalmalıdır. Unutmamalıdır ki, hedefine ulaşmamasının tek sorumlusu öğrencinin egosudur.

Bu arada dikkat edilmesi gereken konu, bu yolculukta öğrencilerin ekonomik kayıpları, öğreticinin veya tarikatın, grubun, ekonomik kazançlarına dönüşüyorsa öğrenci diyalogu süratle bitirmelidir. Çünkü bu tür bir ilişki, öğretici öğrenci diyalogu değil bir sömürü ilişkisidir. Bu türden bir ekonomik transfer süreci, her iki taraf içinde felaketle sonuçlanacaktır. Dolayısıyla malını, mülkünü sattı, dergâha, gruplara, manastıra bağışlamak veya bir ai-

lenin geçim parası seviyesinde bir ekonomik değeri aıdat vb isimler altında aktarmak, kesinlikle bir sömürü ilişki-sinden başka bir Şey değildir. ğrenicinin vazgeçebileceği ekonomik fazlalıkları varsa, bu fazlalıkları kendisini belli etmeden zor durumda olan insanlara aktarmalıdır.

ğrenicinin, eğitim süreci içersinde kesinlikle tek arzu-su, kendini bilmek, tekâmül etmek ve Rabbini bilmek ol-malıdır. Bunun dışında bir takım yeteneklerini geliŐtir-mek, rüya tabirciliği, khinlik, Şifacılık, sosyal kariyer sahibi olmak gibi amaçlarla öğreticisine yönelirse sonu kesinlikle felaket olur. Yolculuk boyunca ğrenicide orta-ya çıkabilecek bu tür melekeler edepli bir Şekilde mürşit/öğretici /usta ile paylaŐılarak, o konulardaki yetenekleri-ni nefsinin kullanmaması, nefsini kontrol edebilmesi ve vicdani yolda kullanabilmesi için gerekli yöntemleri ę-renmeye baŐlamalı ve derhal uygulamaya geçmelidir. Aksi takdirde denetimsiz bir Şekilde tezahür etmeye baş-layan melekeleri, nefsi ve çıkar çevreleri tarafından kulla-nılarak öğreniciyi kibre, gösteriŐe, vesveseye, korkulara ve azaplara sürükleyecek, hak yolunda yürümek için yola çıkan öğrenici hiç fark etmeden Şeytanın ve/veya nefsi-nin kölesi haline gelecektir. ğrenicinin bu hatalara dŐ-tğnn bazı belirtileri aşağıdaki baŐlıklar altında topla-nabilir.

1.ğreticisi ile kendisini kıyaslamaya başlama, kendisi-ni ğreticisinden üstün görmeye başlama veya öğreticisi hakkında olumsuz düŐüncelere kapılma. ğrenicinin unutmaması gereken önemli bir konu, ulvi/ öz bilgi ko-nusunda yetkin olan öğreticinin diğer hallerinde/eylem-lerinde de yetkin olduğudur.

2.Kutsal metinler ve teoloji konusunda okumak ve d-Őnme çalıŐmalarına karşı isteksizlik, doğunluk hali,

3. Her şeyi bildiğini zannetme, daha çok ritüellere yönelme ve dua, namaz, zikir faaliyetlerinde önceki haline göre abartı,

4. Kendisini onaylayacak, övecek, alkışlayacak başka grup ya da öğreticiler ile ulvi bilgi paylaşım ortamları arama,

5. Kendisine yetki verilmeden, öğreticilik veya akıl hocalığı yapma, bir öğreticiye tabi olmayanları küçümseme;

Şeklinde tezahür eden bu haller başlarsa, öğretici öğrenciyi uyaracaktır. Öğrenci uyarıları ciddiye almaz ve ilk verdiği sözlere sadık kalmazsa, önceleri tutuculuk/dindarlık şeklinde başlayan hal ve davranışlarla, sonrasında ise tam tersi yönde öğrenciliğin ahlaki disiplini ile çatışan bir yaşam tarzını benimsemeye başlayarak, nihayetinde ise ağır depresif ve obsesif halleri yaşamaya başlayacak ve domuz ahırındaki Zeus sembolünde olduğu gibi geçmişini unutarak, kendini bir yolda zannederek yolun oyuncağı haline gelecektir. Zamanla rüya kanalı da nefsanî eğilimleri ile kabalaşacak ve kendisinin yaptığı, sezindiği, düşündüğü her eylemde rüya destekli bir keramet arama sapkınlığına dönüşecektir. Obsesyonun ve kâbusların giderek ilerlemesi durumunda öğrencinin yapabileceği en iyi çözüm, öğreticisine geri dönüp hatalarını itiraf etmesi ve kabul edilirse kendisine söylenenleri aksatmadan yaparak, eğitimine kaldığı yerden yeni önlemlerle devam ederek, görevini tamamlamasıdır.

Burada asıl ürkütücü olansa özellikle 1.ve 5. maddedeki hataları yaparak yoldan çıkmış öğrencinin, öğreticisine geri dönme cesaretini kaybederek çevresi ile ilgili müşahedelerinin veya egosunu kullanan bazı olağanüstü obsesif tezahür tuzaklarının, kendisini haklı çıkardığı saplantısına kapılmasıdır. Böyle bir öğrenciye artık Allah'ın

inayeti ile kendisinden başka kimsenin yardım etme şansı kalmamıştır. Yapabileceği en iyi şey, mensup olduğu dinin yasaklarına birebir uymaya çalışarak obsesyonundan kurtulmak için dua ederek, egosunu disiplin altına almaya çalışmaktır.

Öğrencinin hiç bir zaman unutmaması gereken temel bir kural vardır. Ne kadar yoldan çıkmış olursa olsun, içinde bir yerlerde bazen bir hüznün veya özlem duygusu şeklinde aniden kabaran anlık pişmanlık veya öğrenciliğinin güzel anılarını hatırladığında o halini korumaya çalışarak tüm maddi veya psikolojik engelleri aşarak öğreticisine ulaşmaya çalışmalıdır.

Unutmamalıdır ki öğreticisini/ahlaki öğretiyi, egosu ve egosundan yararlanan asalak varlıkların telkinleriyle terk eden kendisidir. Bir şekilde geri döndüğünde öğreticisi tarafından kabul edilse dahi, asalak varlıklarla fiziksel veya düşünsel iletişimini tamamen kesmediği sürece, öğrencinin ve vicdanının, kendisine hiç bir faydası olmayacaktır.

Yukarıda bahsedilen asalak varlıklar bedenli ve/veya bedensiz olabilir. Ancak daha çok görülen, bedensiz varlıkların öğrenciye hiç tahmin etmediği ve yakın çevresindeki bedenlileri kullanarak tasallut etmeleridir. Her öğretici ve öğrenci diyalogunda, dönem dönem ayrılıklar olacaktır. Bu durumlarda öğrencinin unutmaması gereken, gitmesi söylendiğinde gitmeli ve öğreticisi fiziksel olarak yanında olmasa da bilgisi ve fikirleri ile onun yanında olduğunu asla unutmamalı ve uzaklaştırılmasının hikmetini idrak etmeye çalışmalıdır.

Bunların dışında eğitimini başarılı bir şekilde tamamlayan öğrencinin yaşadığı idrak hallerini kelimelerle anlatmak mümkün değildir. Ancak yaşayarak anlaşılabilir.

Öğrencilik sürecini başarı ile tamamlayarak, hakikat ışığını gören öğrenci, ilahi birliği ve bu birlikteki vazifesini sezinlemiş bir kul olarak yaşamının ve tüm yaratılmışların ulvi kıymetini anlamış, Yunus Emre'nin "Bana Seni Gerek Seni" dizelerinin hakkını verebilmek için ilahi aşkın ateşiyle yanıp kül olmuş ve öğreticisinin desteği ile küllerinden yeniden doğan bir yıldız olarak, bambaşka bir irade ile kavuşamayacağını bile bile, kavuşma ümidi ile yoluna yanarak devam ederken, gönlünün emrine verilen rüzgarlarla, kararmış yolları aydınlatarak, tıkanan yolları açarak ve gerektiğinde yeni yollar yaparak sürdürdüğü beşeri hayat imbiğinden, ara sıra süzülen tek damla göz yaşının, kavuşmanın tek ümidi olduğunu anladığında kendisine kavuşacaktır.

Yukarıdaki konuları ruhbilim kavramları ile ele alırsak; aslında tüm öğretici öğrenci iletişimi, hormonlar ve sinir sistemi ile duyular arasındaki dengesizliklerin giderilerek idrakli irade uygulamaları eğitimidir. Günümüzde Kirlian fotoğrafçılığı ile artık beşerin çevresindeki enerji alanlarının fotoğrafı çekilebilmektedir.

Klasik ruhbilim felsefesinde fizik, astral, mantal, yıldız, kozal bedenler olarak adlandırılan enerji alanlarını biz kısaca varlık şuurunun farklı boyutlardaki tezahürleri olarak tanımlamayı uygun buluyoruz. Bu gerçek benden başlayıp fizik bedende son bulduğu düşünülen şuur tezahürlerinin çalışma prensibi, birbirini kapsayacak şekilde ve daha kaba olan beden, daha ince olan bedenin etkisi altında olması prensibine dayanmaktadır. Her ne kadar farklı bedenler gibi algılsa da, aslında insan varlığı tüm bu farklı şuur vibrasyonlarının etkileşiminin sonucudur ve şuur seviyelerindeki bedenler birbirleri ile sürekli bir etkileşim içersindedir. Bu noktada unutulmaması gere-

ken konu, farklı şuur seviyeleri maddenin farklı vibrasyon seviyelerinde tezahür ettiği için, farklı zaman ve mekân kanunlarına tabidir. Örneğin fizik bedenimizle saatler hatta günler sürecek eylemler, rüya şuur seviyesinde birkaç saniye içerisinde gerçekleşebilir. Maddi zamanla maddi hızın bağlantıları göz önüne alınırsa, kehanet rüyalarının işleyiş mekanizması hakkında da bazı sezgilere ulaşabiliriz. Bu arada maddi zamanın bağlı olduğu bir başka zaman mefhumu da olduğunu okuyucularımıza hatırlatmakta fayda var.

Her ne kadar bazı ekollerde bu enerji alanına aura denmekteyse de, aura çok daha farklı bir şuurulu etki/te-sir alanını ifade etmektedir. Beşer diğer varlıklarla olan ilişkilerinde, 5 duyu organı ile elde ettiği bilgileri, akıl yoluyla sentezleyerek yaptığını zannetmektedir. Oysa beşeri diyaloglarda 5 duyudan gelen etkilerin akıl yoluyla analiz edilerek karar mekanizmasının çalıştırılması çok nadir görülen bir olaydır. Özellikle ipnotizma deneylerinde de görüldüğü gibi, kişinin algılamaları 5 duyunun dışında da yönlendirilebilmektedir. İpnotizma uygulamalarında uyutulan kişi bir ekmek parçasını, meyve niyetine yiyebilmekte ve telkinler sonucu uyandıktan sonra, belirli sürelerde sayılar veya renkler kişiye unutturulabilmektedir. Bu tür garip görünen tepkilerin altında sinir sistemi ve hormonların, daha ince bir vibrasyon alanının, belirli bir etki ile çalıştırılması ilkesi yatmaktadır. İnsan vücudunda birçok sinir merkezi şakra bulunmakla beraber, bu sinir merkezlerinden özellikle 7 tanesi ve bunlar arasındaki koordinasyonu sağlayan ve omurilikte yer aldığı söylenen sinir merkezleri koordinasyon kanalı/kundalini üzerinde durmak gerekmektedir.

Şu ana kadar bahsedilen öğretici/öğrenici çalışmaları

işte bu sinir merkezlerinin nefis murakabesi çalışmaları ile vicdan mekanizmasının idrakli olarak kullanılabilmesi çalışmalarıdır. Ya da bir başka ifade ile bu eğitim, öğreniminin kendi ahlaklı seçme özgürlüğüne başkalarını karıştırmama ve kendisinin de diğer varlıkların ahlaklı seçme özgürlüğüne karışmaması eğitimidir. Ancak istisnai durumlarda geçerli olmak üzere, bilgi, seçme özgürlüğüne müdahale olarak kullanılacaksa, bir varlığın başka bir varlığın ahlaklı seçme özgürlüğüne müdahalesine yapılan müdahaleyi engelleme eğitimidir. 7 sinir merkezinden her birinin kontrollü aktif hale geçmesi durumunda, beşerde farklı ruhsal melekeler tezahür eder. Şayet nefis murakabesini layığı ile yapmadan bir takım teknikler, tekrarlar, maddeler kullanılarak bu sinir merkezleri aktif hale getirilirse, kişi halüsinasyonlar görmekten başlayıp, akli dengesini kaybetmeye kadar gidebilecek birçok üzücü obsesif sonuçlarla karşılaşabilir. Bu nedenle aslanan, tepe şakrası olarak da anılan, tüm enerji merkezlerinin üzerinde yönetsel güce sahip epifiz bezi ile direk ilgili olan 7. şakranın aktif hale getirilmesidir ki, bunun tek yöntemi, güzel ahlak sahibi olmak yolunda yapılan eğitimler ve çalışmalardır. Bunun dışında kalan diğer sinir merkezlerinin zamansız olarak aktif hale gelmesi kişiyi sapkınlıklara, oburluğa, kibre ve hatta kendini peygamber, mehdi zannetme sefilliklerine kadar götürebileceği gibi, kalıcı olarak akıl sağlığını yitirmeye bile sebep olabilir. Bu dengesizliklerin genel sebebi, kutsallığına inanılan bazı sözcükleri ritmik bir şekilde defalarca tekrarlamak, toplu zikir adı altında saatlerce tespih çekerek fiziksel olarak salınım içersinde olmak gibi eylemlerdir. Bu türden kontrolsüz eylemlerin sonucunda tasavvuf erbabının latif beden dediği, ruhbilimcilerin astral beden ve/veya esiri beden olarak adlandırılan, fiziksel bedeni çev-

releyen 1. kademedeki enerji bedeninin, fiziksel beden ile arasındaki bağı zayıflamasıdır. Böyle bir halin gerçekleşmesi durumunda, kişinin algılama sistemi maddenin daha ince seviyesi olan astral âlemde hareket etmeye başlar. Bazılarının yanlış ifadelerle ışık âlemi veya nurlar âlemi diye adlandırdıkları bu âlemin Dünya'ya yakın katları, aslında duygusal karmaşalar, sapkınlıklar açısından fizik âlemden çok da farklı olmayan fizik bedene en yakın vibrasyon alanıdır. Dolayısıyla bu tipteki kontrolsüz faaliyetler, varlık bütünlüğü için risk oluşturduğu gibi, öncelikle akli melekelerin deformasyonu riskini de taşımaktadır. Bu nedenle, bir takım kelimeleri ve cümleleri tekrarlayarak bir takım haller yaşamak, başlangıçta eğlenceli gelse de, doğru bir eğitim sistemi değildir. Birileri size mantra veya zikir isimleri altında bir takım tekrarlar veriyorsa, kendinize çok dikkat etmelisiniz. Mevlana'nın "bir ayağım hakikatte âlemleri gezerim" sözü bu noktada tam da yerini bulmaktadır. Hakikat bilgisine vakıf olmadan, seçme özgürlüğünün önemini ve kullanabilme yetkisinin idrakine ulaşmadan, bilinen fiziksel alemde veya başka alemlerde yapacağınız seyahatlerinizde, sizi ne türden varlıksal ilişkilerin beklediğini birazcık olsun sezibilirseniz, Kur'an'daki cehennem sembolünün birçok açılımlarından birini yapabilirsiniz.

Özetle siz siz olun, bazı tekrarlarla, zikirlerle, tespihlerle, tütsülerle bir takım melekeler elde etmek yerine, doğru nefes alma tekniklerini kıyam, rükû ve secde hareketleri ile koordine ederek, Kutsal metinleri düşünün, düşünün, ağır, ağır okuyarak, her kula nasip olan sezgi melekedenizi kullanarak, en güzel, en ulvi insanî meleke olan Güzel Ahlak melekedenizi geliştirin. Daha uzun bir yol gibi görünse de, emin ve dosdoğru bir yoldur.

Böylece kitabımızın bütününde üzümlere vurguladığımız, fakirleştirilmiş mazlum halkların ve İslam dünyasının, başının dersten kurtulmamasının teknik nedenlerini açıklamış olduk.

Sömürülen halkların en büyük sorunları, sezgi melekesini kullanarak, güzel ahlak ilkeleri ile aklını işletmek yerine, hala dua çıkırıkları, zikir tespihleri, mantra tekrarları ile, türbelerde mumlar yakarak, ağaçlara bezler asarak, zihinsel tembelliklerini, ilahi torpil ile kapatma hevesleri yüzünden, beyin hücrelerinde ve enerji alanlarında oluşturdukları hasarlar ve dengesizlikler sonucunda, en basit olaylarda bile akıl melekesinden kendilerini, kendi elleri ile mahrum bırakarak, aklını işleten materyalist toplulukların köleleri haline gelmeleridir.

Unutmayalım! Maalesef bu enerji alanları artık teknolojik olarak da dengesiz hale getirilebilmektedir. Tek korunma sistemi; bireylerin sorunlarını ve fikirlerini paylaşabildiği cumua namazları ile salât ve zekâtı birleştirmek ve Güzel Ahlakla Ahlaklanmaktır.

10*Dünya Gezegeninin İskan Edilmesi

23. NECM SURESİ- Yaşar nuri Öztürk Meali Syf:39

1: *Yemin olsun inip çıktığı zaman yıldıza/fıskırıp çıktığı zaman çimene/süzülüp aktığı zaman Ülker Yıldızı'na/aşağı indiği zaman o parçalar halinde ağır ağır gelene,*

2: *Ki arkadaşınız ne saptı ne de azdı.*

3: *O; kuruntudan, keyfinden konuşmuyor.*

4: *İndirilmiş bir vahiyden başkası değildir o.*

5: *Kuvvetleri çok müthiş olan belletip öğretti onu ona.*

6: *Akıl, güzellik ve güç sahibidir. Doğrulup dikildi.*

7: *En yüksek ufuktadır o.*

8: *Sonra iyice yaklaştı ve sarktı,*

9: *İki yayın beraberliği gibi, belki ondan da yakındı.*

10: *Böylece vahyetti kuluna vahyettiğini.*

.....

49: *Hiç kuşkusuz, Şi'ra yıldızının/şuurlanmanın Rabbi de O'dur.*

Bu konularda detaylı araştırma yapmak isteyen değerli okuyucular, "Dogonlar'da Sirius gizemi" adlı kitaba, Tevrat'ın Tekvin bölümüne, Zohar'a ve Kur'an in Âdem ile ilgili ayetlerine göz atabilirler. Bahsedilen metinlerde ka-

leme alındığı dönemin sembolizmi kullanıldığı için, sembolleri kıyaslamalı olarak açmak, konuların doğru anlaşılmasını kolaylaştırabilir. Aksi takdirde, asırlardır beşerin şuurunu karartan, Allah'a yaklaşmak, kavuşmak, Allah'ta yok olmak, gibi, ulvi bilgilerle hiç bir şekilde bağdaşmayan düşünce akımlarının labirentleri içinde kaybolmak, herkes için gerçekleşebilecek potansiyel bir risktir. Dolayısı ile biz, son Âdem soyunun Dünya gezegeninde tezahür edişi ile, mezun oluşu arasında, hayatlarındaki belirleyici ilkeleri ele almak istediğimiz kitabımızda, Dünya'nın ve Beşer'in yaratılış sistemi ile ilgili özet bilgiler sunmaya çalışarak, beşeri yapının bugünkü haline ulaşabilmesi için, her türlü dünyevi sıkıntı ve ızdıraba katlanmayı göze alan yüce gönüllü vazifelilerin bilinen çalışmalarının çok öncesinde, bilemeyeceğimiz kudretlerin çabalarının tezahürleri hakkında birazcık esinti oluşturarak, insanlığa giden yolda beşerin önemini bir nebze olsun vurgulamaya çalışacağız.

Kâinat'ı Yok'tan Var eden Kaadir-i Mutlak olan Yaradan'a atfedilen, yaratma eylemi, herhangi bir yaratılmış tarafından sonsuz tekâmül süreçleri tamamlanmış olsa bile, hiç bir zaman anlaşılamayacak olup, bu konuda herhangi bir şey söylemek mümkün değildir. Bu nedenle Biz;

“Kaadir-i Mutlak olan Allah, Kâinatı yaratmış ve ilişkisini kesmiştir” deriz.

Aynı şekilde vahdet konusunda da “Allah Bir'dir Tek'tir ve bu ifadelerden de münezzehtir” demekten başka bir şey söyleyemeyiz. Düşünemeyiz. Sezemeyiz. Bu cümleleri kurmamızın sebebi de Yaratıcı Kudretle ilgili olarak bir fikir üretmek için olmayıp, senin tanrın, benim tanrım gibi, tamamen aynı yaratıcı kudret için farklı anlayış sevi-

yelerinin ortaya çıkardığı binlerce yıllık ilahlar anlayışının şuuraltında kalan ilkel tortularını temizlemek içindir. Yoksa asla Yaratıcı Kudret hakkında bir tanımlama yapmak için değildir. Kâinatımızın Yaratıcısı Yüce Kudret'in koymuş olduğu ilahi yasalar gereği, bir yaratılmışın, yaratıcısını anlaması hiç bir zaman, hiç bir tekâmül seviyesinde mümkün değildir ki zaten ilk Ulvi Yaratma eyleminden sonraki kademeli olarak gerçekleştirilen yaratma eylemleri, kesb ve kesb den doğan fiiller olup, gerçek anlamda bir yoktan yaratma eylemi değildir, olamaz. Aynı şekilde yaratılmış hidrojen evrenindeki ilahi yasaları kullanarak bir galaksinin veya bir gezegenin hidrojen evrenindeki tezahürü de, beşeri beyin sistemimizle algılayabileceğimiz ilahi yasaların çok ötesinde ve her türlü beşeri tahayyülümüzden uzaktır.

Bu kabullerden sonra, çekirdek/öz çekimi yasası ile yaratılmış olan maddesel formdaki gezegenlerin kesb'ten doğan kudretler ile iskânı konusundaki bilgi ve sezgilerimizi ilahi yasalar çerçevesinde kalmaya çalışarak, paylaşmaya başlayabiliriz.

Benzer tekâmül sürecimizdeki varlıklara göre ancak bir delikanlı sayılabilecek aşamadaki ruhsal tekâmül seviyemiz ile yakın gezegenlere gitme ihtiyacı ve eylemleri konusundaki olayları kısaca bir gözden geçirelim:

Varsayalım ki beşerî teknoloji, sömürme illikliğinden kurtulmuş ve varlığa hizmet anlayışına ulaşarak, bu sayede yakın galaksilere kadar ulaşabilecek seviyeye gelmiş olsun. Bu galaksilerden herhangi birinde bizim anladığımız, öğrendiğimiz yaşam sistemlerinin başlangıç seviyesinde benzer bir gezegen bulduğumuzda beşer olarak ilk ne yapardınız?

İlk yapılacak iş, bulunan bu yeni gezegeni ruhsal varlık-

ların tekâmülüne hizmet edecek düzeye getirebilme çalışmaları olacaktır. Peki, böyle bir durumda tekâmül sistemi içerisinde beşerden çok daha yüksek seviyelere gelmiş varlıklar ne yapar. Ya da Kâinatın herhangi bir yerinde bir yıldız/gezegen sisteminde yaşayan varlıkların tamamı, bizlere göre Peygamber seviyesinde ise, o yüce varlıklar bu şekilde bir gezegenle karşılaşırlarsa ne yaparlardı?

SÂFFÂT SURESİ Yaşar nuri Öztürk Meali Syf:227

1: Yemin olsun o saf bağlayıp dizilenlere/o saflar tutturup sıraya dizilenlere/o kanatlarını açıp toplayarak uçanlara,

2: O haykırarak sevk edenlere/o göğüs gererek durdu-ranlara,

3: O Zikir okuyanlara,

4: Ki sizin ilahınız hiç kuşkusuz bir ve tektir.

5: Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir O; doğuların da Rabbidir O.

6: Biz o yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsleyip donat-tık.

7: Ve her türlü inatçı, asi şeytandan koruduk.

8: Onlar ne kadar çırpınsalar da o yüce konseyi dinleye-mezler. Ve her taraftan atışa tutulurlar;

9: Kovulurlar. Ve onlar için, yakalarını bırakmayan bir azap vardır.

10: Yüce konseyden bir söz çalıp çarpan olabilirse de onun peşine hemen delici, alevli bir yıldız takılır.

11: Şimdi sor onlara: Yaratış ve yaratılış bakımından onlar mı daha güçlüdür, yoksa bizim yarattığımız şuurlu-lar mı? Gerçek şu ki, biz onları bir cıvık çamurdan yarattık.

HAC SURESİ Yaşar nuri Öztürk Meali Syf:383

18: Görmedin mi göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor. Birçoğunun da üzerine azap hak olmuştur. Allah'ın hakir kıldığına ikramda bulunan olmaz. Allah, dilediğini yapar.

Peygamber mertebesine gelmiş O yüce vazifeli varlıkları anlamamız mümkün olmamakla birlikte, Peygamberimize atfedilen “Bir elime Güneş’i bir elime Ay’ı verseniz yine de yolumdan dönmem” sözü üzerine derin derin düşünülebilirse, belki bu konuda bir nebze olsun bazı sezgilere sahip olabiliriz. Bulunan bu yeni gezegende başlangıçta hiç bir yaşam belirtisi olmayacak ve ilahi tesislerin doğal sonucu olarak sürekli volkanik hareketlerden dolayı gezegenin atmosferi bizim bildiğimiz türden bir yaşama izin vermeyecektir. Ancak milyonlarca yıl sonra gezegen, toprak ve su sistemini oluşturarak bizim türümüzde bir yaşama elverişli hale gelecektir. Bu seviyeye gelen gezegen, yaşam için oldukça zorlu ilk doğal yapısını halen koruduğu için, öncelikle tek hücreli canlılarla ve bitki ile tohumlanarak yüzbinlerce yıl yine kaderine bırakılacaktır. (Buradaki yıl ifadelerinin göreceli olduğunu hatırlatmakta fayda var. Bizim için yüzbinlerce yıl, başka tekâmül sistemlerinde bir kaç gün seviyesinde olabilir.) Sonrasında ilkel seviyede beşeri bir yaşam başlatılacak ve onbinlerce yıl sonra maddi inkişaf seviyesi kademe kademe artarak, inkişaf süreçlerini belirli seviyede tamamlayan gezegenin maddi yapısı, giderek daha gelişmiş ruhsal varlıklara hizmet edebilecek inkişaf seviyesine doğru yükselecektir. İstenen kıvama gelince de;

SÂD SURESİ Yaşar nuri Öztürk Meali Syf:64

71: *Hani, Rabbin meleklerle şöyle demişti: “Ben çamurdan bir insan yaratacağım.”*

72: *“Onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin!”*

ayetleri ile onurlandırılacaktır.

Yaratıcımızın, kâinatımıza bir prensip olarak bahşetmiş olduğu, hiç bir yaratılmışın israf edilemeyeceğini ifade eden, üretkenlik prensibi gereği, tabii ki bu yeni gezegende sadece beşer benzeri varlıklar olmayacak, suya ya da oksijene ihtiyaç duymayan başka varlık sistemleri tarafından da, bu gezegeni iskan etme faaliyetleri başlayacak veya çok daha önceden başlamış olacaktır. Ancak bu tekâmül sistemleri bizim boyut/ vibrasyon seviyemizden çok daha başka seviyelerde olacakları için, ne onlar bizden, ne de biz onlardan haberdar olmayız. Burada bahsetmek istediğimiz beşer vibrasyon sistemine benzer ya da yakın tekâmül süreçleridir. Yine de bir gezegeni, farklı boyutlarda da olsa paylaşan tekâmül sistemleri, fark etmedikleri bir takım ilahi yasalar ile birbirleri ile iletişim halinde, birbirlerinin tekâmüllerine yardımcı oluyor olabilirler.

Özetle Dünya benzeri bir gezegende tekâmülüne başlayan varlık sistemlerinin nihai olarak, “Yaratıcısına şükretmek” olarak ifade edebileceğimiz eylemlerini/yaşam hedefinin detaylarını aşağıdaki konu başlıklarında paylaşmaya çalışalım.

FUSSİLET SURESİ Yaşar nuri Öztürk Meali Syf:262

9: De ki: “Siz, yerküreyi iki günde yaratana gerçekten nankörlük edip O’na ortaklar mı koşuyorsunuz? Âlemlerin Rabbi’dir O.”

10: O, yeryüzüne, denge ve dayanıklılık sağlayan dağları üstünden yerleştirdi. Onda bereketlere vücut verdi. Ve onda, azıklarını dört günde takdir edip düzenledi. İsteyip duranlar için eşit miktarda olmak üzere...

11: Sonra buhar/duman halindeki göğe yöneldi de ona ve yerküreye şöyle seslendi: “İsteyerek veya istemeyerek gelin!” Onlar şöyle dediler: “İsteyerek geldik!”

12: Böylece onları, iki günde yedi gök halinde takdir edip her göğe kendi iş ve oluşunu vahyetti. Ve biz, arza en yakın göğü kandillerle ve bir korumayla donattık. İşte bunlar Azîz ve Alîm olanın takdiridir.

11.Dünya Okulu'ndan Mezun Olan ve Olmayanların Sonrası

Bu başlık altında aşağıdaki ulvi bilgilerin verdiği sezgisel esintiler aktarılacaktır.

“Beden Ruh'tan dolayı olmuş ise bu harikadır,

Ruh Bedenden dolayı olmuşsa bu harikanın da harikasıdır.

Fakat ben şuna hayranım, bunca zenginlik bu fakirliğe nasıl sığmıştır?”

“Neden çanağın sadece dışını yıkıyorsunuz?

Bilmiyor musunuz? İçi de Yaratan, dışı da Yaratan” Hz. İsa

“İki denizin birleştiği yere kadar hiç durmadan yürüyeceğim yahut da seneler ve seneler harcayacağım.” Hz. Musa

TEKVİR SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:26

1: Güneş, dolam dolam sarmalandığında,

2: Yıldızlar ışıklarını yitirdiğinde,

3: Dağlar yürütüldüğünde,

4:On aylık hamile develer kendi hallerine bırakıldığında,

5: Vahşi hayvanlar bir araya toplandığında,

6: Denizler kaynatıldığında,

- 7: Benlikler çiftleştirildiğinde,
8: O diri diri gömülen kız çocuğuna sorulduğunda,
9: Hangi günah yüzünden öldürüldü diye!
10: Sayfalar açılıp göz önüne konduğunda,
11: Göğün örtüsü soyulup indirildiğinde,
12: Cehennem kızıştırıldığında,
13: Cennet yaklaştırıldığında,
14: Her benlik, önceden ne hazırlamışsa bilmiş olacaktır.

BÜRÛC SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:44

10: Şu bir gerçek ki, inanan erkeklerle inanan kadınlara işkence edip sonra da tövbe etmemiş olanlar için, cehennem azabı vardır. Onlar için yangın azabı da vardır.

11: İman edip barışa/hayra yönelik işler yapanlara gelince onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Büyük başarı işte budur.

12: Hiç kuşkusuz, Rabbinin yakalayışı/çarpışı çok şiddetlidir.

13: İlk yaratan da O'dur, tekrar yaratan da O'dur!

14: Gafûr O'dur, Vedûd O!

ZİLZÂL SURESİ Yaşar Nuri Öztürk Meali Syf:394

1: Yerküre, o sarsıntısıyla sarsıldığı zaman,

2: Ve toprak, ağırlıklarını çıkardığı zaman,

3: Ve insan, "Ne oluyor buna?" dediği zaman,

4: İşte o gün, yerküre, tüm haberlerini söyler/anlatır.

5: Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.

6: O gün, insanlar, yapıp ettikleri kendilerine gösterilsin

diye kümeler halinde ortaya fırlayacaklardır.

7: Artık, kim bir zerre miktarı hayır üretmişse onu görür.

8: Ve kim bir zerre miktarı şer üretmişse onu görür.

Gerek Schuman rezonansı, kara delikler vb. doğa yasalarının gözlemlenmesi, gerek kutsal metinlerde ısrarla vurgulanan kıyamet konusu; her yaratılmış gibi Dünya gezegeninin de yaşam devirleri olduğunu ve bu sınıra gelince büyük doğa olayları ile gezegenin kendisini yeni inkişaf adımları için yenileyeceğidir. Dolayısı ile bu yenilenme işlemine Dünya okulunun kapanıp yeniden açılması olarak bakabiliriz. Ancak bu yeniden açılan Dünya Okulu da öncesine göre daha inkişaf etmiş maddi bileşenlerden oluşacağı için, o da kendi grubunda bir sınıf atlamış olacaktır. Böylece yeniden açılan bu okul milyarlarca yıl süren maddi inkişaf yolculuğundaki Dünya gezegeni için de bir üst aşamadır. Ve Dünya maddesi bir önceki döneme göre ruhsal etkilere daha hızlı adapte olabilme yeteneği kazanmış olacaktır. Bu maddi kazanım, inkişaf, ruhsal varlıklarla tekâmül sistemi doğrultusunda kurmuş olduğu ortaklıktan dolayıdır. Ancak yeni Dünya yine de binlerce yıl beşer için çok zor doğa şartlarını barındıracağı için, başlangıçta tekâmül basamağında daha geri seviyedeki varlıklara hizmet edebilecektir. Artık bu yeni Dünya'da tekâmül etmeye başlayan beşeri varlıkları yeniden bir mağara ve yamyamlık dönemi beklemektedir. Dünya gezegeninde belirli bir seviyeye gelebilen öğrenciler ise başka bir gezegende tekrar realitelerinin en alt seviyesinden eğitimlerine başlamak durumundadırlar.

Özetle Dünya mektebini bitiremeyenleri kararmış bir şuurla yeniden ilkokuldan başlayacak olan bir eğitim sistemi beklemektedir. Bir önceki döneminde liseye/üniver-

siteye kadar gelebilen ancak Dünya okulunda daha önce eğitim almış varlıkların ruhsal yapıları için bu durum, kelimenin tam anlamıyla bir cehennemdir. Tabii ki yüce Yaratıcı hiç bir kuluna eziyet etmemektedir. Buraya kadar anlatılanları, dünya okulundan mezun olanların gittikleri çok daha tekâmül etmiş maddi tekamül ortamlarına, mezun olamayanların gitmesi durumunda, o ortamlarda kendileri ve diğerleri için oluşturacakları, neden olacakları kaos ortamlarına ilahi bir engel, ilahi bir adalet sistemi olarak değerlendirmek gerektiğidir. Bu konuyu daha net anlatabilmek için, basit bir varsayım olarak, Dünya okulundan mezun olanların gidecekleri yeni gezegenlerdeki varlıkların hiç bir şekilde yalan söylemedikleri, söyleyemediklerini varsayalım. Bu gezegene yalan söylemenin sakıncalarını idrak etmeden giden bir varlık her yalan söylediğinde dili yara olacak ve en sonunda kanser olup dili çürüyecek ise, o varlığın yalan söylenmeyen vasatta/ortamda tekâmül şansı yoktur. Aynı şekilde her düşüncenin hemen gerçekleşebildiği bir tekâmül sisteminde, düşüncelerindeki olumsuzlukları kontrol etme iradesinden mahrum birinin başı dertten kurtulmaz ve en sonunda o ortamda kendisine ve diğer varlıklara zarar vereceği için daha geri bir tekâmül sistemine ölüm-doğum veya başka şuursal mekanizmalarla transfer olacaktır.

Çok basit bir örnekle açıklamaya çalıştığımız bu durum, ilahi tekâmül mekanizmalarında / okullarında, tabii ki çok daha farklı çalışmaktadır. Örneğin Bakara suresinde geçen meleklerin, beşerin yeryüzündeki halifeliğine itiraz halleri, dünya gezegeninin böyle bir yenilenme sonucunda ruhsal varlığa hizmet kapasitesindeki artışın sembolik bir anlatımıdır. Kısaca melekler bir önceki dünyaya okulundaki müfredat sisteminin beşere seçme özgür-

lg eğitimi verebilecek kapasitesi olmamasından kaynaklanan sonuçları olduklarını anlatırken, Rabbimiz “Ben sizin bilmediğinizi de bilirim” ifadesi ile günümüz beşerinin hedefi olan güzel ahlak mertebesindeki insanlığı yetiştiren yenedünya okulunun maddi tekâmül seviyesinden ve bu seviyenin beşere sağlayacağı seçme özgürlüğü müfredatı eğitimine vurgu yapılmaktadır.

Seçme zgrlğ müfredatını tamamlayan cömert dünyamız, artık bir adım daha ileride olan maddi yapısı ile yeni bir ilahi müfredata önümüzdeki birkaç yüzyıl içerisinde hazırlanmaya başlayacaktır.

Rama, Krişna, Buda, İbrahim, Lut, Musa, Davud, Zerdüşt, İsa, Muhammed ve adını bildiğimiz bilmediğimiz tüm peygamberler eliliğiyle anlatılan, yaşayan ve tarihe mal olmuş kadim dinlerin tamamında yapılmayacaklar olarak aktarılan kurallar birbirine çok benzerdir. Çok farklı çağlarda, hatta birbirlerinden bilinen fiziksel ortam olarak hiçbir şekilde haberdar olmadan yaşayan bu yüce gönüllü, tepeden tırnağa şehadet timsali olmuş varlıkların söylemlerindeki ortak noktalar; bize iki konuda önemli ipuçları vermektedir...

1.Aktardıkları bilginin kaynağı BİR’dir ve sadece buldukları, hitap ettikleri beşerî realiteye göre kullandıkları semboller değişmektedir.

2.Dünya Fakültesinden mezun olabilmenin gereklerini yapabilmenin asgari şartları olan yapılmaması gerekenler, tüm dinlerde de aynıdır. Beşerin bileşenlerinden biri olan Dünya maddesinin etkileri ve kapasitesi aynıdır. Yani Beşer bir noktadan başlayarak yaklaşık yirmi beş bin yıllık devirler halinde belli bir noktaya kadar tekâmül edebilmektedir. Bu devrin sonuna kadar tekâmül basamaklarında tembellik yapmadan yol alarak, insanlık âlemine

katılabilenler mezun olmakta, diğersleri ise fakültenin kapanması ile, depremler ve büyük felaketlerin ardından şoursuz ve yarı çıldırmış olarak mağaralarda binlerce yıl yamyamlık dönemini geçirdikten sonra açılan ilk okul dersleri için Dünya'da veya başka âlemlerde yeniden tekâmüllerine başlayacaklardır.

Dünya okulundan hırs, kin, gurur, şehvet, kıskançlık duygularından arınarak layığı ile mezun olabilenlerin, seçme özgürlüğünü, hep hayır ve iyilikten yana kullanmış olanların, yeni ortamlarda / vasatlarda alacakları ilk eğitimler, yukarıda zor da olsa anlatmaya çabaladığımız öğretici öğrenici eğitimini tamamlayarak başarıya ulaşanların durumları seviyesinde olacaktır. Yani hiç bir bedeni kısıtlama, açlık, ızdırıp, korku, vesvese, hastalık vb sorunları olmadan, Yüce Yaratıcı'nın vazifeli kulları olarak, gerek Dünya'da, gerek başka varlık âlemlerinde öğreticilikten başlayıp, ruhi organizatörlüğe kadar giden fonksiyonlarına beden ve/veya düşünce mekanizmaları ile başlayacaklardır.

Tekrar belirtmekte fayda var; Dünya Fakültesi'nden mezuniyetin yolu bilgi elde etmekten ya da kerametlerden değil, beşerin ilahi fonksiyonunu sezmenin verdiği sevinç halini sürekli yaşayarak, çevresel tesirlere karşı mukavemet gösterebilme gücü ile her anın kıymetinin idrak edilerek, fikir ile fillerin uyumunun tek göstergesi olan bilgili tatbikattan geçmektedir. Bu tatbikatin detayları da yukarıdaki 9 konu başlığında ele alınmıştır.

Dünya okulunu başarı ile tamamlayıp mezun olabilenlerin durumu hakkında detaylı bilgileri, ikinci kitabımıza bırakalım ve sakın bir yere çekilerek kendimize şu soruyu soralım.

Şimdi gerçekleşince bizi mutlu edecek 5 dileğimiz nedir?

EK :

TEKNİK BATI ya KARŞI HİSSİ DOĞU / SİSTEM SORUNLARI

*Aşağıdaki makale 2002 yılında www.danismend.com adresinde yayınlanmıştır.

*Aynı adresten “**Bilim Felsefesi/Bilimin Yüksek Bilgiye Kaçamak Bakışı**” başlıklı makaleye de ulaşılabilir.

Müşahede edebildiğimiz sebep sonuç ilişkileri, bir anlamda bizlere ilahi irade yasalarının farklı bir perspektiften görünüşüdür. İster doğa yasası, ister İlahi İrade yasası diyelim sonuçta ortada bir yasa vardır ve bu yasalar insanların onlara uyup uymama durumuna göre bir değişiklik göstermez. Biz evde kalsak da, dışarı çıksak da, hava bulutlu veya açık da olsa Güneş oradadır ve Dünya döner, mevsimler oluşur. İnsanlığın tüm yaşamı da bu yasalara karşı aldığı tavırla belirlenir. Kısaca çekim yasası hep vardır ve bu yasa ile ilgili olarak, taşı minareden bırakarak ya da aynı taşı balona bağlayarak testler yapabilirsiniz. Ulaşacağımız sonuçta madde âleminde benzerlerin kütleli çekim yasasıdır.

Tüm bilimsel çalışmalar bilerek ya da bilmeyerek sebep sonuç yasalarını keşfetmeye çalışmaktadırlar ve hakikate yakın, geçerli bir sebep sonuç yasası bulan, yeni bir şey buldu ya da icat etti diye anılır. Kalan bilim adam-

ları da bu yasayı test etmek için farklı yöntemler üretirler. (Einstein ve takipçileri gibi) Sonuçta belirli şartlar altında, belirli sürede, belirli bir sebep sonuç ilişkisi ortaya konur. Bu şartlar ne kadar gündelik yaşama adapte edilebilirse o ölçüde fareler, deney hayvanları, arge departmanı bütçe sorumluları rahat eder ve uygulama başlar. Ancaaaaak... Bazen birtakım istisnalar olur ve beklenmeyen yan etkiler ortaya çıkmaya başlar. Sonrası malum; alerjik bir nesil, kanserli hasta oranında yükselme, ozon tabakasında incelme, yağmur ormanlarına asit yağmuru, hava kirliliği vb. gibi daha birçok istatistik malzemesi ortaya dökülür ve tüm insanlık hep birlikte daha önceden keşfedilen yasayı, kontrol edecek yasayı bulmak için bu istatistik verileri yorumlamaya uğraşırız. Hiç kimsenin çıkarına dokunmayacak şekilde ortada kalmayı başarabilen son istatistiki verinin titrek bakışları yorumlanarak üretilen çözüm, uluslararası antlaşmalarla da uygulamaya geçilir. Kısmen..

Kısaca özetlersek; beşer olarak bir yasaya başka bir yasa ile müdahale etme özgürlüğümüzün olmasının yanı sıra; tek yapabileceğimiz faaliyet, ilahi irade yasalarını anlamak, aralarındaki birliği, ilişkileri anlamaya, ortaya çıkarmaya çalışmaktan ibarettir. Aslında varlığın tüm zenginliği ve güzelliği de buradadır.

Hiç bir zaman yeni bir yasa icat etmemiz ya da yaratmamız mümkün değildir. Zaten böyle bir şey söz konusu olsaydı icat edilen yasalar üzerinde kayıtsız, şartsız sonsuz tasarruf gücümüz olurdu ki, bu hiçbir zaman hiçbir yaratılmışa nasip olmamış, hiçbir zamanda olmayacaktır. Tüm tasarruf gücümüz kesb ve kesb'den doğan fiillerdir. Beşer bazı yasaların üzerinde kontrole muktedir olduğunu verilere dayanarak iddia etse de, bu gözlem yöntemi

ve iddia, yasayı kontrol edebildiğimiz değil, sadece kısır, dar zamanlı cahil bakımımızın bir göstergesidir.

Beşerden önce var olan, sonra da var olacak olan bu yasaları ve bağlantılarını keşfederken veya kullanırken, sorunlarla karşılaşmamak, dosdoğru yürüyebilmek için temel hareket noktamız; bilgiler, kutsal kitaplar, peygamberler, sanatçılar kanalı ile sezgisel olarak doğrudan veya dolaylı olarak verilen insanlık ahlak değerleri olmalıdır ya da bu hazır verilen lütfun farkında olmadan, beşerin aceleci ısrarının, sabırsız yetki hırsının sonucu yaşamak zorunda kaldığı, acı tecrübeleri ile keşfedebildiği beşer zorunlu uyum değerleri.

Tarih boyunca Güzel Ahlak değerlerini göz önüne almayan bilimsel çalışmalarla ortaya koyduğumuz yasalar, kurallar zamanla ya unutulmuş, ya da toplumların yıkımına neden olmuştur. Bunların dışında kalanlar ise tarih tarafından hokkabazlık gösterisi olarak kayda geçirilmiştir. Tecrübeler göstermiştir ki birinci tip olanlar daha çok fiziksel bilimlerin, ikinci tiptekiler ise toplumsal bilimlerin sonuçları olarak karşımıza çıkmaktadır. Çünkü soyut teorilerle uğraşmak zorunda kalan felsefe, sosyoloji, iktisat, siyaset, ekonometri vb. disiplinler ile uğraşan bilim adamları fiziksel bilimlerden çok daha fazla ahlaki değerlere muhtaç durumdadırlar. Çünkü sosyal bilimlerin öncelikli ölçü değeri adet, metre vs değil, ahlaktır. Şu anki beşeri realitenin bilimsel ölçüm kriterlerinin çoğunluğu materyalisttir. Bağlı olarak da ölçü birimleri de maddenin yasalarından elde edilebilen ölçü birimleridir. Hal böyle iken; ne yazık ki sosyal bilimlerde bilerek ya da bilmeyerek maddenin ölçü birimlerinden kendilerinin de yararlanabilecekleri zannıyla bilim tarihine ibret alınası ilginç notlar bırakmaktadırlar.

Bu türden bilimsellik iddiasında bulunan ilginç uygulamaların birçoğunu İktisadi bilimlerde de görmekteyiz. İktisat biliminde istisna sayılacak kadar az da olsa, pek de popüler olmayan çok değerli bilimsel çalışmalar da bulunmaktadır. Ancak bunların dışında kalan **popüler İktisat** bilimi, bilimsel yasaların keşfi esnasında beşerin **egosunu tanıyarak** İktisadi yasaları keşfetmek yerine beşerin **egosuna tabi** olarak İktisadi yasaları keşfetmeye çalışınca, hâkim sınıfın ya da yönetimin ideolojisinin uygulamasını ve kabulünü kolaylaştıracak sözde yasalar türetmek zorunda kalmaktadır. Doğal olarak da insan için hala anlaşılamayan bir takım soyut sosyal sınıflar kabulünden başlamak üzere, fiyatın belirlenmesi, toplumsal kalkınma, uluslararası ekonomi vb. konularda, gerçekte ilintili olmayan bir sürü sistem ve teori üretmek zorunda kalmıştır. Hatta Küresel yapısına rağmen Dünyamızı Doğu, Batı, Sağcı, Solcu gibi garip bir bölünmeye bile tabi tutanlar olmuştur. Ne mutlu ki olgun maddi Dünyamız bu tür garip bilimselliklere hiç itibar etmeden küresel yapısını devam ettirmiştir. Yine de her ihtimale karşı, uzaktaki korkunç düşmanların her an kapıda beklediği, sayılarla ve sosyoloji ile oynayarak, ikinci bir önlem olarak beşeri-yete devamlı hatırlatılmıştır.

Hâlbuki her zaman batı blokunda da doğu blokunda da yüksekten bırakılan taş (hangi blokta olduğuna bakmaksızın) yere düşmesine rağmen, “fiyatın oluşması, arz ve talep nasıl kontrol edilir, refah düzeyinin yükseltilmesi,” gibi konularda iki blok arasında çok büyük farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Çünkü her iki tarafın popüler teorisyenleri de yasa keşfetmek değil yasa uydurmak zorunda kalmaktaydılar ya da ancak yasa uydurabilenler popüler olmaktadır.

Fiyatın oluşması bu konuda ilginç bir örnektir; Çok kabaca incelersek; katı sosyalizmde fiyatın en iyi yönetimce planlanarak belirlenebileceği savunulurken, kapitalizmde ise arz ve talebin kesişmesi ile ortaya çıktığı iddia edilmekteydi. Hâlbuki birincisinde insanlar fiyata cevap vermeyince ürünler çürümekte ya da üretilmemekte, ikincisinde ise arz ve talep bir türlü karşı karşıya gelip kesişmemekteydi. Çünkü “Fiyat=maliyet +Kar”dı. Dolayısı ile talebin belirleyiciliği fiyatta değil, ilk üretimde ortaya çıkmakta ve daha sonra da reklam, özendirme, bağımlılık, moda vs gibi uygulamalarla sürekli kontrol edilmekteydi. Bilimsel yöntemler konusunda birçok konuda bir türlü buluşamayan iktisatçılar, ısrarla arz ve talep eğrilerinin kesiştiği yerde fiyatın oluşacağına inanmaktaydılar. Ancak bu bir türlü gerçekleşmemekte, enflasyonla mücadele için parasalcı politikalarla, insanların ellerindeki son kuruşlarına kadar alınmasına rağmen enflasyon yine de düşmeyerek parasalcı teori sahiplerini mahcup etmekteydi. (Hatta bazı grafiklerde talep eğrisinin görülmediği bile olmuştur.) Tabii ki iktisat bilimi yanılacak değil ya; hemen yeni bir kavram (Stagflasyon= durgunluk+ enflasyon ya da piyasaya yeni kaynaklar girinceye kadar ‘dış borç, taze para vb. kaynaklara hâkim olanların bekleme sabrı da diyebilirsiniz) üretirsiniz olur biter. Bu sayede iktisat bilimcileri beş on yıl daha meşgul edebilirsiniz, hatta sonsuz bir bilgisel, teorik, ideolojik tartışma sarmalı da oluşturulabilir. Bilim adamları da o sarmaldan kurtulmak için fast foodlarda derin düşünceler içinde, fast read teoriler üretirlerken, dünyanın bir yerinde beyaz adamın karşısında, siyah adamın kendi ülkesinde oy hakkı olmamasına şaşırma haklarını saklı tutarlar. Bunların dışında kalan saygın bilim adamları ise bilimsel çerçevede kalarak ispatlar yapmak için uğraşırken, ya tezleri ka-

bul edilmez ya da gereken sonuçları elde edinceye kadar geçen sürede zaten Emperyalist/kölelik ideolojisi istediğini elde etmektedir.

Bu arada birkaç ülke zor duruma düşebilir ancak bilimin aydınlık(!) yolunda bu türden laboratuvar hataları olabilir. Malum her bilimsel çalışma bir laboratuvara ihtiyaç duyar. Bunların adına daha sonra “geliştirilmemiş” değil, “gelişmekte olan ülke” dersiniz olur biter. Fakat yine de tüketiciler ikna edilmiş ve kendilerini fiyatta belirleyici zannederek yıllarca avunmaları sağlanmıştır. (Stagflasyon kavramı yeterli olmazsa sırada her zaman işe yaramış olan manipülasyon kavramı var) Sonuçta açık veya gizli, bilerek ya da bilmeyerek her iki teorik yaklaşımda, birilerinin diğerlerine karşı sömürge yaklaşımlarına bilimsel görüntüsü verilmesine sebep olmuşlardır.

Oysa insanların egosu ile ilgili konularda birçok yasalar keşfeden işletmecilerin uygulamaları ve pazarlama teknikleri, iktisatçıları her gün biraz daha zor durumda bırakmaktadır. Günümüzde, öyle bir duruma geldik ki; iktisat bilimi ile pazarlama birbirine karıştırılmaya başlandı, dahası iktisat denince akla sadece borsa endeksleri geliyor. İşin sosyal yönü nerede diye sorarsanız alacağınız yanıt; toplum psikolojisinin borsa endekslerine etkisi seviyesinden öteye geçmeyecektir.

Hâlbuki iktisat teorisyenleri fiyat formülünü insanın egosundan etkilenerak değil egoyu tanıyarak ortaya koy-salardı, bugünkü tröst ve kartelleri açıklamakta ve öngör-mekte hiç de zorluk çekmeyeceklerdi ve hatta kaynak paylaşım savaşlarını bile durdurma şansları olabilirdi. Örnekteki fiyat formülünü doğru olarak ortaya koymanız durumunda; insanlar, kar ve bağlı olarak sermayenin tehlikeli birikimi konusuna kafa yormaya başlayabilirler.

Sürüklendikleri yolun karşısına ne çıkaracağını anlayabilirler. Bu durumda bir de bakmışsınız ki ekonometrik denklemlerdeki değeri ve etkisi binde birlerle anılan ünlü U değeri bir anda %99 u etkilemiş. Çünkü günümüzdeki toplumsal bilimler bilemeyeceklerini kabul etmek yerine bileşeni beşer olan bir bilim dalında % 99 gibi bir bilme iddiasında bulunmaktadırlar.

Artık günümüzde sosyal bilimcilerin popüler söyleminde; sermayedar, işveren, işçi, köylü, burjuva sınıflarından değil, sadece iç dış müşterilerden bahsedildiğini görüyoruz. Demek ki Adam Smith'ten bu yana yanılmışız. Sadece iki sınıf varmış ve hepsi de müşteri imiş ya da emperyalizmin sınıfsal ayırım ya da haklar gibi teorik bölünmelere artık ihtiyacı kalmadı.

İlahi yasalara ters düşerseniz, sonucun istisnası olmaz. Hiçbir zaman yukarıdan düşen taş aşağıda ne olduğuna bakarak tercih kullanmaz. Taş tabii olduğu yasaya uyacaktır. Peki beşer çekim yasasına taş gibi mi tabii olmalı? Ya da bilim gereği taş gibi, doğal olmalı diyenler neden kendileri için aynı uygulamayı hoş görmüyorlar. Kendi bilimlerini neden kendilerine bir şey ifade etmiyor. Bilimin ikiyüzlü...?

Sonuç olarak sosyal bilimlerdevarsayımıyla demek, bu disiplinleri hiçbir zaman sosyal olayları çözemeyen, anlamayan, ütöpik birer disiplin olmaktan kurtaramamış ve aradan bir kaç yüzyıl geçince de güvenilirlik tamamen fizik, kimya, biyoloji gibi maddesel, deneysel, bilimlere kaymış ve bilim adamlığı zamanla teknobilim adamlığına dönüşmüştür. Bu aşamada bazı sosyal bilimcilere düşen görev de sözde bilim adamlığı kisvesi altında ekonomik açıdan gelişmiş toplumların, gelişmemiş toplumları sömürme mantıklarını yasallaştırmaya legalleştirmeye çalı-

şan her türlü emperyalizm dalkavukluğu haline dönüşmüştür. Daha ciddi diğer sosyal bilimciler ise bilimsel çalışmaların doğruluğu ve geçerliliği açısından tümdengelimci mi, tümevarımcı mı yaklaşım daha bilimseldir diye tartışırken Dünya’da korkunç bir gelir dağılım adaletsizliği baş göstermiş ve Dünyamızın hava ve su dışındaki kaynaklarının % 80 inin Dünya nüfusunun % 20 sinin tasarrufunda tutulması gibi çarpık ve acı bir tablo ile karşılaştık. (Şimdilik hava ve suyu kontrol edemeyip kirletebilmektedirler.)

Bu tür bir çarpık sonucu hiçbir felsefi düşünce, dini kabul, istatistikî veri, teknolojik üstünlük veya çalışkanlıkla açıklamak mümkün değildir. Bunun bir tek izahı, bilimsel yönetsel zorbalıktır. Dengesiz paylaşım hiçbir zaman Dünyamızın hiçbir bireyine huzur vermeyecektir. Sadece öncelik değişmektedir. Acı ve yokluk reenkarnasyon yasası gereği gelişmemiş toplumlara daha çabuk ziyaret etmektedir. Hepsi bu. Yoksa herkes ektiğini eninde sonunda biçecektir. Gecikme sadece hissedebilenler için ızdırabın şiddetini artıracaktır. Beşeriyetin bu sefaletini göremeyecek kadar kör olanların, tüm yaşananların beşer için normal olduğunu düşünenlerin ilahi yasalar karşısındaki durumu ise tekâmül seviyesi yukarıda bahsettiğimiz taştan pek de farklı değildir.

Günümüzde sosyal bilimler birkaç istisna hariç bilimin en önemli fonksiyonu olan öngörme yeteneğini büyük ölçüde kaybetmiş ve her şey olup bittikten sonra, “şu olduğu için bu sonuç yaşandı... şöyle olduğu için böyle oldu” gibi gecikmiş yorumlarda bulunmaktadırlar.

Peki, bu durumda sosyal bilimciler ne yapmalı? Maddesel bilimler sebep sonuç yasaları konusunda bu kadar hâkim durumdayken, fizikçilerin çantalarını mı taşımaları?

Tabii ki hayır. Şayet dikkat edilirse Ulvi bilginin kıymetli evladı aslında, felsefe ve bağılı olarak da sosyal bilimlerdir. Peki, sosyal bilimlerin saplandığı bu çıkmazdan kurtulma şansları var mı? Bu sorunun yanıtı için ne yapılacağına karar vermeden, ne yapılmadığının sonuçlarını incelemekte fayda var. (İlgilenenler için: Sayın Orhan Kurmuş 'un Savaş yayınlarından çıkan "Bir Bilim Olarak İktisat Tarihinin Doğuşu" adlı eserinin giriş bölümünü okumaları ülkemizde de bilimselliğe olan yaklaşıma güzel bir örnektir.) Sosyal davranış bozukluklarını incelersek hepsinin temelinde hissi davranışların ağır bastığı görülmektedir. Oysa batı kültürü, gelişmiş diye anılan ülkeler materyalist kapitalist yaklaşımla sorunu kökünden çözmüştür. Malum; herkes kendi hesabını öder. İstisna olmaz. Sömürmek doğa yasaıdır. Sömürgelere yatırım yapılmaz. Hatta öyle bir sömürölür ki birkaç yüzyıl halkı sefalet sınırında dolaşır.

Maddi yasaların tek yönlü gelişimi ve denetimsiz kullanımı, eninde sonunda ruhsal yasalarla karşılaşacak ve çıkmaza girecektir. Bu yasanın tezahürlerini, Batı'nın tüm bu kuralcı yüksek hayat standardına rağmen ısrarla Alman usulüne karşın Türk paylaşımının, Hindistan, Tibet ve meditasyon gibi konu başlıklarının materyalist kuralarla yönetilen toplumlarda ilginç bir şekilde giderek daha popüler olmasında görmekteyiz. Son 15 yıldır biraz da zorunluluktan, çaresizlikten dolayı tüm Dünya'da; çalışan birey bant sistemindeki bir robot değil, başka bir şey olarak algılanmaya başlamıştır. Malum robotların her işi yapamadığı geç de olsa anlaşılmıştır. Artık insan Pazarı işe giden yiyip içen ve sadece maddi değerler üreten ve tüketen değil, düşünen, seven, sevilen bir yönüyle tanınmaya başlanmıştır. (Hatta günümüzde zekâda duygu-

sallık duygusal zekâ bile olduğu iddia edilmektedir. İnanı-
lacak gibi değil, meğer insanda duygu varmış. Yaşasın.)

Avrupa sanayisi tarafından bir kurtuluş mucizesi gibi
algılanan toplam kalite yönetimi felsefesi, yine bu arayış-
ların sanayideki bir yansımasıdır. İşte tam da burada
Doğu'nun davranış modelinin doğru yönde, ancak yeter-
siz olduğu bir kez daha ortaya çıkmaktadır.

Günümüzde sosyal bilimler de kendi teoremlerinin
düşükleri bunalımlardan kurtulmak için (Kapitalizmin
ekonomik bunalımları, Doğu blokunun dağılması) bant
sistemi yerine, Taylorcu, Friedmancı modeller yerine,
başka arayışlara gitmek zorunda kalmışlardır. Çünkü ku-
rulan hayali sistem büyük acılar ve bunalımlarla herkes
için çökmüştür. Ekonomik bunalımlar ve dünya savaşları
sosyal bilimcilere karşı fiziksel bilimlerin denetimsiz ezici
üstünlüğünün acı göstergeleridir.

Son on yılda kalite kavramına bakışın değişmesi ile sos-
yal bilimler için yeni bir fırsat doğdu. **Verimlilik**. Şayet
sosyal bilimciler bu kavramı Egoya dönük değil, ahlaki
prensiplere göre değerlendirebilir ve İlahi yasalar karşı-
sında beşerin nasıl tavırlanması gerektiğini objektif ista-
tistik analizlerden yararlanarak ahlak kuralları çerçeve-
sinde ortaya koyabilirlerse, bilimsel disiplinler içerisinde
hak ettikleri saygın yere kısa zamanda gelebileceklerdir
ve ancak bu sayede fiziksel bilimlerin çılgın laboratuvar
çalışmalarının üzerinde belki birazcık **denetim** hakkı elde
edebilirler.

Artık tüm Dünya'da, herkes, büyük bir umutla verimli-
lik kavramını yeniden tanımlamaya çalışıyor. Ancak gös-
tergeler yine verimlilik ölçütü olarak, sistem verimliliği
yerine, kısa vadeli, KAR maksimizasyonunun hedeflen-
mekte olduğunu gösteriyor. Bu da yapılan kalite çalışma-

larını tüm iyi niyetli çabalara rağmen, örtülü ya da açık olarak etkilemektedir. (İlgileneler için Tito Conti Kurumsal Özdeğerlendirme Kalder yayınları1998)

Ne mutlu ki günümüzde insani ahlak değerleri ihmal etmeyen, yani akılcı duygusal metafizik çalışmalar çok büyük başarılarla imza atmaktadırlar. Bunun belki de en pratik güncel örneklerinden biri, değerli bilim adamı Sayın Doğan Cüceloğlu'nun teorisi ve pratiği ile ortaya koyduğu çalışmalarıdır. Demek ki teorinin temeli ahlaki olunca, pratiği de kolaylaşmakta ve geniş kitlelerce kabul edilebilen ahlaki güzel sonuçlar üretilebilmektedir. Aynı şekilde sosyal bilimlerdeki diğer bir güzel beraberlik örneği Amerikalı İstatistikçi Dr.Deming in akılcılığı ile Japon kültürünün/sadakat ilkesinin ortaya koyduğu çalışmaları gösterilebilir.

Japon mucizesi; sanayinin, çok temel bir yasaya uyumunun güzel sonucudur. Ancak başlangıçtaki bu türden güzel yaklaşımların; yine rehavet ve kar hırsı ile asıl prensiplerden uzaklaşma ve dejenerasyon riskini her beşeri ortam için taşıdığını unutmamalıyız. Bu güzel örneklerin yanı sıra, verimlilik kavramındaki değişimin diğer türden ilginç uygulama örneklerini de görmekteyiz. Bazı işletmeciler her zamanki hırsları ile gerçek iktisadi kuralları keşfetmek, TKY felsefesini algılamaya çalışmak yerine, işi yine kurnazca ve kısa yoldan çözmeye kararlı görünüyor. Kaliteye bağlı sistem verimlilik çalışmalarının yerini, kısa zamanda personel konsantrasyon eğitimleri, ekip sinerji çalışmaları, daha da abartırsak, ateşin üzerinde yürüme, şirketler için yoga, yöneticiler için 5 derste mantra, gibi faaliyetler hep bu sabırsızlığın sonuçları olarak ortaya çıkmakta ve felsefi altyapı oluşmadan hemen sonuç hedeflenmektedir. Bedelini öderseniz sizin bir mantranız

olur. Mantranızı günde 10 kez tekrarlıyorsanız rakiplerinizi geçersiniz. (Peki ya size mantrayı satan rakibiniz olursa ne olacak? Yoksa fütürist kadrosuna bir tarot uzmanı mı almalısınız?)

Tüm bu çabalar bilerek ya da bilmeyerek, temel yasaları keşfetme ihtiyacının, beşerin güzel ahlaka olan muhtaçlığının sadece hissedilmesi ile yapılan, yetersiz, dayanaksız sonuçları ve yanlış uygulamalarıdır. Halbuki temel ahlak yasalarını algılamadan, bu yasalara uyum hedeflenmeden, yapılacak bu türden çabalar, belki işletmelerin aspirini olarak, insanların ızdıraplarını geçici olarak erteleyecek, ancak kısa zamanda çok daha ağır sorunlarla kendilerini hissettireceklerdir.

Maddeci üretimi teknoloji kültürünün, Doğu'nun sistem anlayışının felsefi altyapısını alamadan, sadece tekniklerini alıp uygulamaya başlamasının ve yeni kavramlar türetip yeni sistemler geliştirmeye çalışmasının ilginç uygulamalarından biri de değişim mühendisliğidir. Değişim mühendisliği gibi toplam kalite yönetiminin çok yararlı bir aracı, bir araç olmaktan çıkarılıp firmaların TKY ne karşı kurtarıcısı olarak algılanmış ve yeni bir teknoloji sarhoşluğu tüm işletmeleri sarmıştır. Hâlbuki çok temel bir prensip gereği: Evrensel ahlaki değerlere uygun olmayan her türlü sistem, teknolojik seviyesi ne olursa olsun eninde sonunda çökecektir.

Geçmişte insanı bir sınıfın üyesi olmadan, tasnif yapmadan, sadece insan gören muhteşem uygulamalar da bulunmaktadır. Temelleri öncelikle ruhani kültürlerde atılmaya başlayan. Ahilik, Esnafılık ya da komşusu sifatah yapmayınca gelen ikinci müşterisini komşu esnafa yönlendirme gibi uygulamalar bunlardan sadece birkaçıdır. Bugünkü kapitalist ticari ortamda bu tür diyaloglar ina-

nılması güç bir masal alıntısı gibi geliyor. Hâlbuki beşerin esnafılığı dışlayan yaşam tarzı ve ulusal uluslararası ilişkilere bakınca da, masalarda bile anlatılamayacak kadar ürkütücü ve bitmeyecek bir kâbus yaşıyor gibiyiz. **Daha fazla zaman geçirmeden bazı soruları sormalıyız. Hata yapmış olabilir miyiz?** Sanayi devrimi ve kapitalizm, sosyalizm gibi kavramlar yokken de aynı sorunlar varsa; beşer kendisini mi uyuşturuyor? **Kapitalizm, sosyalizm veya türevlerinin dışında başka sistemler kurabilir miydik?** Yoksa cilalı taş devrinde, ilkçağda, ortaçağda, yakınçağda ve cilalı teknoloji çağında da, sorunlar hep aynı ve değişmiyorsa (ki büyük olasılıkla cilalı medya çağında da devam edeceğe benziyor); sorun bilimsel ve yönetsel prensip, ahlak sorunu olabilir mi? Tercihimizin sonucu ne oldu? Yoksa masallar daha mı doğrudu? Komşumuzun mutluluğu bizim işlerimizi de olumlu etkiler mi dersiniz? Her şeye yeni baştan başlama şansımız var mı? KAİZEN ve AHİLİK'in ortak yönleri nelerdir?

Sonuç olarak şimdilik hissi olmak, akıllanincaya kadar ızdıraplı da olsa doğru davranış gibi görünmektedir. Peki, sosyal bilimlerin, toplumların histen, hissi akılcılığa gitmesi gereken metafizik yolda verimlilik için katkıları neler olabilir? Bu sorunun yanıtı tam olarak verilebilirse gerçekten de yeryüzünde huzur hakim olabilir gibi görünüyor. Aksi takdirde çalışanlara alın terinin karşılığını zamanında ödemezseniz, kalitesiz ürün üretirseniz, işletmenizdeki hiçbir doğu tekniği uygulaması, mantra, oraya buraya asılan yazılar, masanızın yeri, köşe sayısı ya da batı teknolojisi sizin işinizdeki negatif enerjiyi pozitif alanlara çeviremeyecektir. Tedarikçilerin CRM uygulamaları ise müşterinin yapacağı ödemeyi geciktirerek faiz geliri elde etme niyetine karşı, her zaman çaresiz kalacak ve

eninde sonunda sistem her iki taraf için de çökecektir.

Soru şu; herkesin krizlerden feryat ediyor gibi görünmesine rağmen, acaba krizlerden beslenen, kriz çıkması için çabalayan uğraşan, kriz oluşturacak sistemleri destekleyen, hastalıklı yapılar var mıdır?

Bu yapıların oluşumunu engellemek mümkün müdür?

Kriz asalaklarından kurtulma yöntemleri nelerdir?

Gerçekten krizlerden kurtulmak istiyorsak; krizlerin çözümü, insana rağmen robotlar değildir. Robotları insanlaştıramamanın çözümü insanlardan klonlama yöntemiyle otomatlar üretmekte değildir. Özellikle medya bombardımanı ve gen teknolojisi ile, müdahale edilebilir gıdalarla, bağımlılıklar oluşturmak da değildir.

Bir kez daha hatırlatalım;Dünya'yı yönetmek isteyen Dünyayı yönetir. Kendini yönetebilen dünyaları yönetir. Sosyal bilimcilerin yükledikleri **sorumluluk**, tahminlerinin çok ötesinde ve çok ağır.

Ali İhsan ÇİFTÇİ

